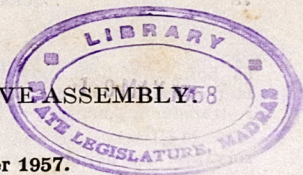

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY 58

Saturday, 2nd November 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Ex-Travancore-Cochin State employees and Malayalees in Service in this State

* 61 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of ex-Travancore-Cochin State employees and the number of Malayalees now in the Madras State Service who desire to go back to the Kerala State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government consider that the collection of the particulars required by the Hon. Member will involve a good deal of time and labour which will not be commensurate with the purpose served.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: யாராவது குறிப்பிட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் கேரள சர்க்காருக்குப் போகவேண்டுமென்று மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சிலர் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: என்ன காரணங்களுக்காக அவர்கள் இங்கிருந்து போகவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தங்கள் குடும்பத்தில் சில அசௌகரியங்கள் இருப்பதற்காக போகவேண்டுமென்று சிலர் கேட்டார்கள். சிலருடைய மனைவிமார்கள் அங்கு இருந்து இங்கு கணவன்மார்கள் தனிப்பட்டு இருப்பதில் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்ற அடிப்படையிலும், வேறு சில காரணங்களுக்காகவும் கேரளாவுக்கு போகவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether it is a fact that the Kerala Government are prepared to take back these officers and our Government are rather reluctant to send them back? May I also know whether it is the policy of this Government to give permission to these officers to go back to the Kerala State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, we do not want to stand in the way of anybody going back to the Kerala State. But

[2nd November 1957]

as hon. Members may be aware, the Kerala Government have laid down certain conditions for the consideration of requests for re-transfer of officers. They are—

(1) If the husband and wife, who are both Government servants, are living in the two States (Madras and Kerala).

(2) If the Government servant concerned is the only son/daughter to the aged parents and the sole support of the family, subject to due enquiries being made through appropriate authorities.

(3) The Kerala Government requiring the service of an officer belonging to a particular cadre to utilize his/her special or technical skill.

(4) Government servants who apply for inter-State transfers on a mutual basis.

If any Officer, who wants to go back to that State satisfies those conditions, certainly we will not stand in the way.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அதே போல அங்கு இருந்து இங்கு வர விரும்புவர்களின் கணவனோ அல்லது மனைவியோ இங்கு வேலையில் இருந்தால், அவர்களை இங்கு வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதேமாதிரி தான் அங்கு இருந்து ஏதாவது விண்ணப்பங்கள் வந்தால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ஒவ்வொரு கேஸுக்கும் உகந்த முறையில் உத்தரவு போடப்படுகிறது.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether any time-limit has been fixed for these employees to go back to the Kerala State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No particular time-limit has been fixed.

Artificial rain-making

* 62 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) with reference to the answers given to Question No. 412 and the supplementaries thereunder on 24th December 1956, how far the experiments conducted in artificial rain-making have been successful; and

(b) the action taken on the scheme sent by the Centre in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There is no change in the position. Final conclusions regarding the efficiency of Artificial Rain-making have not been arrived at. It may be said that Artificial Rain-Making is successful under certain favourable conditions.

(b) No scheme has been sent by the Government of India in this regard. They stated in January 1956 that the Council of Scientific and Industrial Research had started a Rain and Cloud Physics Research Unit located in the National Physical Laboratory,

2nd November 1957]

New Delhi, for studies in the microphysics of clouds and precipitation growth, with a view ultimately to examine the potentialities of artificial rain-making in this country.

SRI N. K. PALANISAMI : ஏற்கனவே 4 வருஷங்களாக இதுபற்றிய பரீசைக்ஷ நடைபெற்று வருகிறது. அப்பொழுதே இது ‘சக்ஸஸ்’ என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இதுவரையில் அதை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளெல்லாம் இதை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்குத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியாவிலே மட்டுமல்லாமல் உலகம் எங்கும் பல நாடுகளில் இந்த பரீசைக்ஷ நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் இந்தப் பரீசைக்ஷ எங்கும் பூர்த்தியானதாகத் தெரியவில்லை.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware of the inexpensive method of rain-making discovered by a Bombay scientist recently?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not aware of it, Sir.

SRI A. GOVINDASAMI : தமிழ் நாட்டில் அடிக்கடி மழை பெய்யாத காரணத்தினால் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக சங்கரன் கோயில் பகுதியில் 10, 12, ஆண்டுகளாக மழை பெய்யவில்லை என்று அங்கே நான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுது சொன்னார்கள். மழை பெய்யாத இடங்களில் இம்மாதிரி திட்டத்தை அரசாங்கம் துரிதப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மழை பெய்யாத இடங்களில் மழை பெய்விக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பரீசைக்ஷ நடைபெறுகிறது. ஆனால் இம்மாதிரி ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் அவசரப்படுவதில் பயனில்லை.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : மழை பெய்யாமல் இருக்கும் இடங்களில் மழை பெய்யவைக்க ஆராய்ச்சி நடத்துவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், மழை திடீர் என்று பெய்து, அதனால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு ஆடுமாடுகளுக்கும் மற்ற பயிர்களுக்கும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அம்மாதிரி அதிக மழை பெய்து நாசம் ஏற்படுவது அபூர்வம். முதலிலே இப்பொழுது மழை பெய்விடப்பதற்கு பரீசைக்ஷகள் நடத்துகிறோம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : தற்பொழுது மழை பெய்விக்கும் ஆராய்ச்சிக்கு நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் செலவு செய்கிறதா? அல்லது பொதுவான விஷயத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடைபெறுவதால் மத்திய அரசாங்கம் செலவு செய்கிறதா? என்கு ஆராய்ச்சி நடைப்பெறுகிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மத்திய சர்க்காரில் “செண்டிரல் கவுன்சில் அப் ஸயின்டிபிக் ரிசெர்ச்” என்ற ஸ்தாபனத்தின் மூலம் சில ஆராய்ச்சிகள் செய்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் இதுவரையிலே சொற்ப தொகை ரூ. 6 500 செலவு செய்திருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் பகுதியிலே இதுவரையில் நடந்த ஆராய்ச்சியின் விளைவாக மேலும் தொடர்ந்து

[2nd November 1957]

ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கு இப்பொழுது அரசாங்கம் அனுமதி தந்திருக்கிறது. ஏதோ சில ஆயிரம் ரூபாய்களும் செலவுக்காக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : இந்த முறையினால் குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில்தான் மழை பெய்விக்க முடியுமா? அல்லது ராஜ்யம் பூராவும் அதை உபயோகப்படுத்த முடியுமா? அப்படி உபயோகப்படுத்தும் காலங்களில் அதனால் வரக்கூடிய செலவு அதனால் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைவிட அதிகமாக இருக்குமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்த ஆராய்ச்சியின் விளைவில் செலவைக் காட்டிலும் வருமானம் அதிகமாக இருந்தால்தான் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இல்லையென்றால் ஆராய்ச்சியினால் நல்ல விளைவு ஏற்படவில்லை என்று தான் அர்த்தம். இப்பொழுது ஒரு பிராந்தியத்திலே பரீட்சை செய்து முடிவு ஏற்பட்டால், அதை எங்கு வேண்டுமோ அந்த பிராந்தியத்தில் அனுசரிக்கலாம்.

SRI S. B. ADITYAN : தண்ணீர் குழாயிலே கொதிக்க வைத்து அந்தக் குழாயை மேகத்திற்கு நேராகத் திருப்பி அதிகமாக மழை பெய்விக்கலாம் என்று பம்பாயில் ஒருவர் செய்துகாட்டியதாகத் தெரிகிறது. இம்மாதிரியான ஒரு சலபமான செலவு இல்லாத ஒரு பரீட்சையை அரசாங்கம் செய்துபார்க்கக்கூடாதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் சார்பிலே ஆராய்ச்சி செய்கின்ற விஞ்ஞானிகள் இம்மாதிரி வெளியாகின்ற பரிசீலனை எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய பிராந்தியத்திலே இந்த ஆராய்ச்சியை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடுமா என்று பரீட்சை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

SRI P. G. MANICKAM : கொதிக்கும் தண்ணீரிலிருந்து வெளிப்படும் நீராவியை மேகத்திற்குள் செலுத்தி அதன் மூலமாக மழையை பெய்விக்கலாம் என்ற முறையை விசாகப்பட்டினத்திலும், பம்பாயிலும் என். ஆர். ஸ்வர் அவர்கள் செய்துகாட்டியதாக கேள்விப்படுகிறோம். அந்த முறையில் சென்னை அரசாங்கம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல் நம் அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஆராய்ச்சி செய்கின்ற விஞ்ஞானிகள் நல்ல ஆற்றல் படைத்தவர்கள். மற்ற இடங்களில் செய்யும் பரீட்சைகளைப் பார்த்து இவர்கள் இங்கே மேலும் அதை பரீட்சை செய்கிறார்கள்.

8-30. a.m. SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, செயற்கை மழையை வரவழைப்பதற்கு நான்கு ரூபாய்தான் செலவாகுமென்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அந்த விஷயம் இம்மாதிரி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் அதைப்பற்றி பத்திரிகையில் பார்க்கவில்லை.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : நீலகிரிப் பகுதியில் மேகங்கள் மீது நீராவிப் புகையைச் செலுத்தி மழையைப் பெய்விக்க நம் அதிகாரிகளையாண்ட முயற்சிகளின் பயன் என்ன என்று தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தப் பகுதியில் நம் ஆராய்ச்சியின் விளைவாகத்தான் இன்னும் தைரியம் ஏற்பட்டு மேலும் ஆராய்ச்சிசெய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : கேள்வி 63, 64 இரண்டுக்கும் சேர்த்து பதில் அளிக்கப்படும்.

2nd November 1957]

Second Language Test

* 63 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer to Question No. 54, dated 3rd July 1957, whether the Government have taken a decision in regard to the Second Language Test?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No decision has yet been arrived at.

* 64 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any decision has since been reached in regard to the proposal to abolish language test for the Non-Gazetted Officers in view of the States Reorganization?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No decision has yet been reached.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸ்டேட்ஸ் ரி ஆர்கனைசிங்கிற்குப் பிறகு இந்தமாதிரி டெஸ்டுக்கு அவசியம் இல்லை. இனிமேலாவது சேர்க்கப்படக் கூடிய என். ஜி. ஓ.க்களுக்கு பாஷை டெஸ்டு அவசியம் இல்லை என்று சொல்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப்பற்றி ஆலோசனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சில பாஷைகள் தெரிந்திருப்பதில் சில உபயோகங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நமது பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய ராஜ்ய மொழியைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம் தான். இப்போது தமிழ் தெரியாதவர்கள் நிச்சயமாக தமிழ் பரீட்சை எழுதவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். பாக்கிப் பேர்களுக்கு பரீட்சை வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்யும் வரையிலாவது இந்தப் பரீட்சையை நிர்ப்பந்தப்படுத்தாது ஒத்திப்போடுவார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுபற்றிய முடிவு சீக்கிரமே எடுக்கப்படும். ஒத்திப்போடும் யோசனைக்கு அவசியமே இருக்காது.

SRI K. R. VISWANATHAN : இரண்டாவது மொழியில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென்பதற்காக வயது வந்த, உத்தியோகத்தில் உயர்வு பெறக் கூடிய நிலைமையில் உள்ளவர்களுடைய திறமை கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இம்மாதிரி இருக்கக்கூடியவர்களுக்காவது மொழிப் பரீட்சை தேர்ச்சியடையாவிட்டாலும் உயர்வு கொடுக்க விதிவிலக்கு அளிப்பார்களா முடிவு எடுப்பதற்கு முன் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னால் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சீக்கிரமே ஒரு முடிவு எடுக்க முயற்சிக்கிறோம். பிற்பாடு இதன் மூலம் யாருக்காவது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் விதி விலக்கு அளிப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : இவர்களுக்கு தேசிய மொழி ஆகிய இந்தி டெஸ்டு உண்டா ? இல்லையானால் அதைச் சேர்க்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சனை. இப்போது கேட்டிருக்கக்கூடிய கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இந்தியைப் பற்றி தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

[2nd November 1957]

Government Bus Transport

* 65 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any workers' representatives are included in the Advisory Committee constituted for the efficient working of the Government Bus Transport System in the City of Madras; and

(b) if so, the number of such representatives?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்ள வசதி செய்யவேண்டுமென்று வெவ்வேறு இடங்களில் அமைச்சர் அவர்கள் பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். முதலிலே பரிட்சார்த்தமாக சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் இதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்னார். அதை எப்போது கொண்டுவரப்போகிறார்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தொழிலாளர் நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்ளும் திட்டம் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து வொர்க்ஷாப்பில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் மூன்று பேர்களும், அதிகாரிகளில் மூன்று பேர்களும் சேர்ந்த ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: இந்த நிர்வாகக் குழு வொர்க்ஷாப்பில் கமிட்டி என்ற ரீதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அதிகாரிகளுக்கு முத்தர்ப்படியான அதிகாரங்கள் முழுவதும் இதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்ட்ரி என்ன என்ன காரியங்கள் இவர்களால் செய்யப்படவேண்டுமென்று வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதன்படி வரவுசெலவுக்குக் கணக்கு முதற்கொண்டு இவர்களுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் விடப்பட்டிருக்கிறது. பாக்டரி வேலைகளை திருத்தி அமைக்க இந்த நிர்வாகக் குழுவுக்கு அதிகாரம் உண்டு.

SRI K. RAMACHANDRAN: நிர்வாகத்திலே தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள் இருப்பது என்ற முறை வந்துவிட்ட பிறகு அட்வைசரி கமிட்டியிலும் தொழிலாளர்களைச் சேர்ப்பதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஆட்சேபணை இல்லை. ஒரஸ்தானம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, கூடிய சீக்கிரம் அதற்கும் பிரதிநிதியை ஒதுக்குவார்கள். ஆனால் வேறு ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவரின் பிரதிநிதியாக இருக்கலாம்.

SRI A. A. RASHEED: What is the number of non-officials in the Advisory Committee and what is the duration of its term?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Except three officers. the other 14 persons are non-official members.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister whether there is such an Advisory Committee for the effective working of the Transport Bus system in the Kanyakumari district and if there is no such Advisory Committee, will the Government be pleased to constitute it there very soon?

2nd November 1957]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are undertaking an experiment one in the public sector and another in the private sector. The first experiment in the public sector is introduced in the Government Workshop at Chromepet. On the successful working of this experiment, its extension will be considered.

Harijan school at Singanoor village

* 66 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Public works be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition, dated 11th August 1957, from the Harijans of Singanoor village, Tindivanam taluk, South Arcot district, regarding the appointment of an additional teacher in the Harijan Welfare Elementary School in that village; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, சிங்கானூர் என்ற கிராமத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களும், இன்னும் சுற்றுப்புறங்களில் வசிக்கின்ற ஹரிஜனங்களும் சேர்ந்து கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு 1957-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 11-ம் தேதி ஒரு விண்ணப்பத்தை ரிஜிஸ்டர் தபால் மூலம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சிங்கானூர் பள்ளிக்கூடத்தில் இப்போது வாசிக்கின்ற மாணவர்களுக்குப் போதிய அளவு உபாத்தியாயர்கள் இல்லாததால் இன்னும் அதிக ஆசிரியர்களைப் போடவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வரவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது விந்தையாக இருக்கிறது. எது உண்மை என்று புரிந்து கொள்வது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாடசாலைக்கு அதிகப்படியான ஆசிரியர்களைப் போடவேண்டுமென்றால் ஜில்லா ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர் மூலமாக, கலெக்டர் மூலமாகத்தான் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும். எனக்கு வந்த தபாலில் இவர் சொன்னது போல எதுவும் வரவில்லை என்கிற தகவல் கிடைக்கிறது. ரிஜிஸ்டர் தபால் மூலம் அனுப்பியிருப்பதாக இவர் சொல்வதால் மீண்டும் இதைப்பற்றி ஆபீசில் விசாரிக்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சிங்கானூர் பாடசாலையில் கிட்டத்தட்ட 165 மாணவர்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அங்கே மூன்று ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கிறார்களாம். 165 மாணவர்களுக்கு மூன்று ஆசிரியர்கள் போதாததால் நான்கு ஆசிரியர்களாவது போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது சம்பந்தமாக ஜில்லா ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசருக்கு எழுதி விசாரித்து ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கேள்வி 67, 68 இரண்டுக்கும் சேர்ந்து பதில் அளிக்கப்படும்.

Payment of T.A. to the election personnel

* 67 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have

[2nd November 1957]

fixed any time-limit for the payment of all allowances due to teachers and other officers who were employed on election duty in the General Elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. 1st September 1957, was fixed as the time limit by which the election travelling allowance claims relating to the General Elections, 1957, should be finally settled.

* 68 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the officers who were employed on election work in the Tanjore district have not yet been paid their travelling allowance; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Out of 14,290 claims received, payment has been made in respect of 14,284 claims. The remaining 6 claims are also ready for payment.

SRI N. K. PALANISAMI : தேர்தல் நடந்து ஆறு மாதம் ஆகியும் இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடிய பணக் கஷ்டமா? அல்லது வேறு காரணமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னும் அந்த நிலைமைக்கு சர்க்கார் வரவில்லை. உண்மையில் அந்த நிலைமைக்கு சர்க்கார் வரவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் விரும்புகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது.

SRI A. A. RASHEED : What is the total amount of deposit that has been forfeited to the Government during the election?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The original question refers to the disbursement of Travelling Allowance. A separate question may be put.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : பெரிய நன்மைகள் பல அரசாங்கம் மக்களுக்கு புரிந்திருந்தும், காலாகாலத்தில் இந்தப் பணம் கொடுக்க முடியாததின் காரணம் என்ன? இந்தக் காலதாமதத்தைத் தடுக்க அரசாங்கத்தார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்ற சட்டசபையில் இல்லாத காரணத்தால் இதைத் தெரிந்துகொள்ள வில்லை. இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம், அப்படி இருந்தும் கூட இந்த விஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்னும் ஆறு பேர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய பாக்கி தயாராயிருக்கிறது. யாராவது வந்தால் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சாதாரணமாக அரசாங்கம் பணம் தரவேண்டி இருந்தால் அதற்கு அரசாங்கம் அதிக காலம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது என்று பொதுவாக கூறப்படுகிறது. இந்த காலதாமதம் ஏற்படாவண்ணம், இனியாகிலும் துரிதமாகப் பணம் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் இருக்கக்கூடிய முக்கிய கஷ்டம் என்னவென்றால், அதை நல்லமுறையிலே பரிசீலனை செய்து கொடுக்க வேண்டியவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய பணத்தை கொடுக்கவேண்டி

2nd November 1957]

யிருக்கிறது. இவ்வளவு கட்டுப்பாடு வைத்தும் கூட அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி பணம் வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இதே அசெம்பளியில் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி பணம் வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே பரிசீலனை செய்துகொடுக்கவேண்டியதால் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

SRI K. R. NALLASIVAM : அதாவது இந்தத் தேர்தல் வேலைக்குப் போகக்கூடிய ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் முன் பணம் கொடுக்காததின் காரணமாக தாங்கள் கடன் வாங்கிப் போகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் வட்டி கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய தொகையை வட்டியுடன் சேர்த்துக்கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்களா? அதோடு சர்க்கார் முன் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில இடங்களில் முன் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கு முன்பணம் கொடுக்க முடிகிறதோ அங்கு கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது என்று தெரிகிறது. வட்டி விஷயத்தைப் பற்றி இதுவரை ஒருவரும் கேட்கவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன பிறகு கிளர்ச்சி ஏற்படுமோ என்னமோ? ஜீவாதார உரிமைகளைப் பரிக்கிறார்கள் என்று அங்கத்தினர் இன்னொரு போராட்டம் ஆரம்பிப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

SRI M. SOMASUNDARAM : கடந்த பொது தேர்தலிலே அரசாங்க அலுவலகத்திலே வேலைப்பார்க்கும் சிப்பந்திகளைக்காட்டிலும், ஜில்லா போர்டு சிப்பந்திகளுக்கு குறைவாக டிராவலிங் அலவன்ஸ் கொடுத்திருப்பதால் அதை அவர்கள் வாங்க மறுத்திருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா, அப்படியிருந்தால் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த புகார் என் காதுக்கு இதுவரை வரவில்லை.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : 1952-லே நடந்த தேர்தலிலே யார் யாருக்கு இன்னும் சம்பள பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : கேள்வி புரியவில்லை இன்னொரு முறை சொல்லுங்கள்.

SRI RAMALINGA PADAYACHI : 1952-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலிலே பிரயாணப்படி கொடுக்கப்படாத ஆசிரியர் எத்தனைபேர் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1952 நடந்த தேர்தலில் எனக்கு தெரிந்த வரையில் பாக்கி இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு விவரம் வேண்டும். அதைப்பார்த்துதான் சொல்லமுடியும்.

SRI A. GOVINDASWAMY : தேர்தல் கடமைகளில் ஈடுபடுத்த அரசாங்கம் உத்தியோகத்தில் இல்லாத பிரணியியர்கள், அவர்கள் தேர்தல் அலுவலில் ஈடுபடுவதற்கு மனம் இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்களை வரவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதனால் அவர்களின் உரிமை பாதிக்கப்பட்டதா? இந்தத் தொல்லை போக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நம் நாட்டில் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்பது நம் தேசத்திற்கே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு உரிமையாகும் கடமையை நிறைவேற்றினால்தான். அந்த உரிமையைப் பெறமுடியும். ஆகையால்தான் வேலை செய்யவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தவேண்டியிருக்கிறது.

[2nd November 1957]

SRI A. GOVINDASWAMY : தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்னும் ஆறு பேருக்குத்தான் இந்தப்படி வழங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் நிலைமை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அனேகமாக முடிந்துவிட்டது மற்ற ஜில்லாக்களில் முழுவிரும் வரவில்லை. 100க்கு 95 முடிந்து விட்டது. இதைப்போல சில கேஸ்கள்தான் பாக்கி இருக்கின்றன.

Gobichettipalayam Water-supply Scheme

* 69 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Gobichettipalayam Municipality recently for treating the Government loan granted for the protected water-supply scheme, as subsidy; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Municipal Council, Gobichettipalayam recently requested that the Water-supply scheme for which a loan alone had been offered might be sanctioned on a half-grant basis.

(b) The Government did not find sufficient ground to comply with the request.

SRI K. R. VISWANATHAN : நகராண்மைக் கழகத்தின் நிதி நிலைமையை அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்த்துத்தான் இந்த பதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் வாங்கிய கடனை திருப்பி கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் மான்யமாக பாவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? இதற்கு சாதகமான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எல்லா பதில்களையும் இங்கு பரிசீலனை செய்துதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திட்டம் சுமார் 14, 15 லட்சம் என்று தெரிகிறது. 10 லட்சம் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் 3½ லட்சம் கொடுக்கப்போகிறோம். அதற்கு முன் விடாப் பிடியாய் சப்ளிடி மூலமாக பெறமுடியுமா என்று கேட்டார்கள். அது முடியாது என்று சொல்லப்பட்டது. அடுத்த முனிசிபாலிட்டி தாராபுரத்திலே கடன் மூலமாக கொடுக்கமுடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும் போது இதை ஒத்துக்கொள்ளமுடியாது.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : இந்த கோபி முனிசிபாலிட்டி கடன் விஷயமாக அது சாத்தியம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமில் 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் போடும் திட்டமாக முக்கால் பங்கு சப்ளிடி கொடுக்க படுகிறது. இந்த கோபியின் நிலைமையைப் பார்க்குபோது அது ஒரு உயர்ந்த டவுன் அல்ல. கிராமம் மாதிரி இருக்கும் நிலைமையை உத்தேசித்து அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கருணை வைத்து கொடுத்திருக்கலாம். அதை மட்டும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மாதிரி கிராமாந்திரங்களில் போடப்படும் திட்டத்திற்கும், நகர திட்டத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது நகர திட்டம் என்பதனால்தான் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏதாவது கருணை வைக்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் வந்தால், திருப்பத் தூருக்குத்தான் என் கருணை போகும், கோபிக்கு போகாது. (சிரிப்பு)

2nd November 1957]

Plantation workers

* 70 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have made any arrangements to defend the award of the Special Tribunal constituted for the Plantation workers of the State in the Supreme Court; and

(b) if so, the amount spent for the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: 1952-56 வரை ஒரு டிரிபுனல் ஏற்படுத்தி 4 வருஷ காலம் பரிசீலனை செய்து முடிவிற்கு வந்தார்கள். சர்கார் அமுல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இன்டரீம் அட்வான்ஸ் கொடுக்க மாநாடு கூட்டி எதுவும் ஏற்க முடியவில்லை.

MR. SPEAKER. The hon. Member cannot make a statement. He must ask a question directly.

SRI N. K. PALANISAMI: சர்க்கார் ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்து நடைமுறைக்கு கொண்டுவர என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த ஸ்பெஷல் டிரிபுனல் தோட்த் தொழிலாளர்களைப் பெருந்தவரை கொடுத்த தீர்ப்பு அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னமே சப்ரீம் கோர்ட்டில் ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கிவிட்டார்கள். அதனால் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாமல், சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு ஒரு கேஸ் போட்டுவிட்டதென்றால் அதன்மீது தீர்ப்பாவதற்கு இரண்டு மூன்று வருஷம் ஆகிற காரணத்தினாலும் தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படாது என்ற காரணத்தினாலும் அதை அமுல் நடத்துவதைப்பற்றி சமரசமான ஒரு திட்டத்தை இருதரத்தாரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமரசம் செய்துகொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தார்களே தவிர இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இருதரத்தாரும் என்று மந்திரியவர்கள் சொன்னதில் இருந்து, தோட்ட முதலாளிகளையும் தோட்டத் தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளையும்தான் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படியானால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, சேலம் போன்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கக்கூடிய தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் அழைக்கப்பட்டு அவர்கள் அதில் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்களா? ஏதாவது தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் அதில் கையெழுத்திட மறுத்திருக்கிறார்களா? அவர்களின் நிலை என்னவாவது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நீலகிரி, சேலம், திருநெல்வேலி போன்ற ஜில்லாக்களில் இருக்கிற தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் அதை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார்கள். வால்பாறையில் இருக்கிற தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதி, அகில இந்திய தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு கட்டுப்படவில்லை.

SRI J. MATHA GOWDER: அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே சொன்னது மாதிரி இந்த ட்ரிப்யூனல் ஏற்படுத்திய பிறகு முதலாளிகள் சப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போனதால் தொழிலாளர்களே அமைச்சர் அவர்களிடம் நிர்ப்பந்தமாக அவர்கள் இதில் தலையிட்டு ஒரு தீர்ப்புச் சொல்ல

[2nd November 1957]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதால்தான் இவ்விதமாகத் தலையிட்டு ஒரு தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இதில் இந்திய தேசிய தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள், கம்யூனிஸ்ட் சங்கத்தை தவிர.

MR. SPEAKER : நீங்கள் இன்பர்மேஷன் கொடுக்கிறீர்கள். கேள்வி தான் கேட்கலாம்.

SRI J. MATHA GOWDER : ஆகவே சர்க்கார் இதில் தலையிட்டுச் செய்ததில் எந்தவிதமான அநியாயமும் இல்லை என்பதை மந்திரி அவர்கள் விளக்குவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது ஓரளவு உண்மையே. தொழிலாளர்கள் நீண்ட காலம் தாமதித்திருக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் சர்க்காரை அணுகி இதைத் தீர்த்து வைக்கும்படிச் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இன்னும் ஒன்றுகூடச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அந்த சமயத்தில் நான் மந்திரியாக இல்லை. தொழிற் சங்கத்தலைவராய் இருந்தேன். நானே இதைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்தியிருக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மந்திரியவர்கள், தொழிற் சங்கத்தலைவர் என்ற முறையில் வற்புறுத்தினதாகச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும், தோட்ட முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒப்பந்தம் திருப்திகரமானது, நியாயமானது என்று கருதுகிறார்களா ? வால்பாறை தொழிலாளர்களைச் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அவர்களுக்கு இதுவரையிலும் ஒரு பரிசாரமும் கிடைக்கவில்லை. கேரள ராஜ்யப் பகுதியில் இருக்கிற தோட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் வேறு வித அடிப்படையில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, வால்பாறையில் விசேஷ நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் அங்கு வேறு வித அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கத்தினர் அவர்களே அறிவார்கள். சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஓரளவு ஒப்பந்தம் நீலகிரி ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட பிறகு வால்பாறையில் இருக்கிற தொழிற் சங்கங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாததால் மீண்டும் அங்குள்ள தொழிற் சங்கங்களும், உபாட்சி பிரதிநிதிகளும், சேர்ந்து விவாதிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்து அதற்காக லேபர் கமிஷனரை அங்கு அனுப்பி வைத்தது. அங்கு ஒப்பந்தம் ஏற்படாததால் தொழிற் சங்கங்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கிடைக்கிற உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும், அல்லது சமரசத்திற்கு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

SRI P. G. MANICKAM : கங்கானி ஆட்சி முறையானது, இந்தத் தோட்டங்களில் வேலைசெய்யும் மேஸ்திரிகளுக்குப் பொருந்தாது என்பதை கழிந்த சட்டசபையில் தெரிவித்துவிட்டு அதை மந்திரியவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆகவே அப்பொழுது தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட இந்த சபையின் (டிரிப்யூனல்) தீர்ப்பில் இது மாதிரி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதால் தொழிலாளர்களுக்குள்ள நன்மைகளாவது இவர்களுக்கு கிடைக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கங்கானிகளைப் பொறுத்தனவில் தனியாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எந்தவிதமான முடிவிற்கும் இதுவரை வரவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : வால்பாறைப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சுப்ரீம் கோர்ட் முடிவு வரை காத்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது சர்க்கார் நீலகிரி பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம், ஒரு ஸ்பெஷல் டிரிப்யூனலின் தீர்ப்பாய் இருப்பதால் அட்வகேட்

2nd November 1957]

ஜெனரலை வைத்து, அட்டர்னி ஜெனரலை வைத்து சப்ரீம் கோர்ட்டில் இந்தத் தீர்ப்பை ஆதரித்து வாதாட சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சாதாரணமாக சட்டங்கள் செல்லுபடியாகாது என்று எழுப்புகிற கேஸ்களில்தான் சர்க்கார் வக்கீல் வைத்து வாதாடுவது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு இருப்பதில் ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்திருந்தால், ஒருவர் உரிமையையும், மற்றொருவரின் உரிமையையும் பாதிக்கக் கூடியதாயிருந்தால் அதில் சர்க்கார் வக்கீல் வைத்து கீழ் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு சரி என்று வாதாடுவதில்லை. சென்னை ஹைகோர்ட்டைப் பொறுத்த வரையில் இன்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிப்யூனலின் தீர்ப்பு சரி என்று சர்க்கார் வாதாடக் கூடாதென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : சங்கத்தில் உள்ளவர்கள் இந்த விவகாரத்தை முடித்துக்கொள்ள சம்மதிக்காததால் நீண்டு போகிறதா அல்லது சங்கத் தலைவர்களின் இஷ்டத்திற்கு ட்ரிப்யூனல் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அந் சமாதானம் உடைபட்டுப்போகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றிச் சர்க்காருக்குத் தகவல் இல்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : மதராஸ் ட்ராம்வே கம்பெனியை எதிர்த்து வாதாடுவதற்கு சர்க்கார் ஸ்டாம்பிற்குண்டான செலவைக் கொடுத்தார்கள். அதே மாதிரி இதற்கும் ஸ்டாம்பிற்காகவாவது ஏதாவது கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி தனியாக கேள்வி போடும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER. Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 184 OF THE ASSEMBLY RULES.

MR. SPEAKER : Yesterday, when the hon. Member Sri Sattanatha Karayalar raised a point of privilege, I promised to give my finding on it today. I did that in the hope that the paper concerned would publish a correction and offer an apology to the House. There appeared in today's paper a certain correction. But I do not find any apology therein.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not inserted as a correction.

MR. SPEAKER : I do not find any correction so far as I am aware. Anyway I am satisfied that a *prima facie* case has been made out. Therefore, I shall permit any hon. Member to make a motion under Rule 184 of the Assembly Rules that the alleged breach of privilege be referred to the Committee of Privileges or in the alternative that it may be dealt with by the House itself. In allowing this motion I hope that the paper concerned will write to the Committee of Privileges its explanation and offer whatever regrets to that Committee. That Committee before making a recommendation to this House will take all that into consideration.

I now therefore allow any hon. Member to move the motion under Rule 184.

[2nd November 1957]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the alleged breach of privilege be referred to the Committee of Privileges ”.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I second it, Sir.

Mr. Sattanatha Karayalar rose.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not make a speech now.

The question is—

“ That the alleged breach of privilege be referred to the Committee of Privileges ”.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : The motion is now referred to the Committee of Privileges. I shall, in this connexion, read the provision contained in Rule 185 of the Assembly Rules. It says : ‘ If the matter is referred to the Committee of Privileges, the Committee shall follow, as far as possible, the same procedure as a Select Committee of the Assembly and make a report to the House ’.

III.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 (1) OF THE ASSEMBLY RULES
RE CLOSING OF FAIR PRICE SHOPS IN FAMINE AND DROUGHT AFFECTED AREAS OF TIRUNELVELI DISTRICT.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : தலைவர் அவர்களே திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நியாய விலைக்கடைகளை பாதிப்பாக குறைக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. மத்திய சர்க்காருடைய திட்டப்படி பாதிப்பாக குறைக்கப்பட்டதாக கலெக்டர் அவர்கள் பிளானிங் கமிட்டி மீட்டிங்கில் தெரியப்படுத்தினார்கள். திருநெல்வேலியில் சங்கரன்கோவில், நாங்குனேரி தாலுகா, தென்காசியில் ஒரு பகுதி இவைகள் அதிக பஞ்சத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சப் பிரதேசங்களில் நியாய விலைக்கடைகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிளானிங் கமிட்டியில் இதைப்பற்றி விவாதித்து பஞ்சப் பிரதேசத்திலாவது அடைத்த கடைகளை திறக்கவேண்டுமென்று தெரியப்படுத்தி, அது அவசியம் என்று ஏகமனதாக கமிட்டியில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சர்க்காருக்கும் தெரியப்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது.

இந்த பஞ்சப் பிரதேசங்களில் இப்போது வைத்திருக்கக்கூடிய கடைகள் காணாத நிலைமையில் இருக்கும்போது, இப்போது இருக்கக்கூடியதை பாதிப்பாக குறைப்பது என்பது அங்குள்ள ஜனங்களை கூடுதலாக கஷ்டப்படுத்துவதாகும். ஆகவே சங்கரன்கோவில் தாலுகா, நாங்குனேரி தாலுகா தென்காசி தாலுகாவில் ஒரு பகுதி ஆகிய இந்த மூன்று இடங்களிலாவது கண்டிப்பாக இப்போது இருக்கக்கூடிய கடைகளை குறைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதை வற்புறுத்தத்தான் இதை . கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அத்துடன் சங்கரன்கோவில் அர்பன் எரியா, நாங்குனேரி அர்பன் எரியா போன்ற இடங்களில் இப்போது இருப்பதைவிட கூடுதலாக கடைகளை திறந்தால் நல்லது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I am making this statement with reference to the motion of the hon. Member.

2nd November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

With a view to bring down and stabilize the prices of rice and paddy, this Government in consultation with the Government of India, introduced in May 1956, a scheme of selling Central Government rice to the public at controlled rates through fair price shops opened by co-operative societies and private dealers selected for the purpose.

In pursuance of this and taking into account the seasonal conditions in certain parts of Tirunelveli district, a large number of fair price shops, viz., were opened in that district and they were catering to the needs of the people of the district. These 109 fair price shops were functioning till 30th September 1957.

In September 1957, the Government of India decided to discontinue supplies of rice to the fair price shops in this State with effect from 1st October 1957, owing to curtailment of overseas imports, due to difficulties of foreign exchange and the consequent difficult stock position of rice with them and in view of the impending harvest (Kuruvai) in this State. However, at the special request of this Government, the Government of India have agreed to supply a limited quota of 4,000 tons of rice a month, for a period of three months (viz., October, November and December 1957) on a loan basis, as against the previous monthly quota of about 8,000 tons. Consequent on the above cut in the rice supply to the fair price shops, it became necessary for this Government to reduce the number of fair price shops in this State by 50 per cent from 1st October 1957. There are at present only 477 fair price shops functioning in this State as against about 950 shops at the end of September 1957.

The Collector of Tirunelveli was accordingly requested to reduce the number of fair price shops in the district, after examining the case of each shop and to decide about the need for its retention with reference to location, offtake, etc., and also taking into consideration the fact that the short-term paddy crop would be harvested shortly in the district. The Collector took action with reference to the above instructions and closed down 55 fair price shops with effect from 1st October 1957 out of the 109 shops that were functioning at the end of September 1957. There are thus 54 fair price shops functioning in Tirunelveli district at present.

It may be mentioned that the following areas have been declared as drought-affected areas in Tirunelveli district :—

1. Nanguneri taluk—(entire taluk).
2. Tirunelveli taluk—Madavakurichi and Gangaikondan firkas.
3. Sankarankoil taluk—Sankarankoil, Vasudevanallur and Neelidanallur firkas.
4. Tiruchendur taluk—Udangudi and Sattankulam firkas and four villages of Alwarthirunagari firkas.

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 (1) OF THE ASSEMBLY RULES *re*
CLOSING OF FAIR PRICE SHOPS IN FAMINE AND DROUGHT
AFFECTED AREAS OF TIRUNELVELI DISTRICT

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd November 1957]

Forty-nine shops were in the drought affected areas mentioned. Out of these 49 shops, only 15 were closed with effect from 1st October 1957 consequent on the general reduction in the number of Fair Price shops in the district. There are 54 Fair Price shops functioning in the drought-affected areas as against the total number of 54 shops in the whole district. Of these 34 Fair Price shops, 14 are in Nanguneri taluk, 8 in Tiruchendur, 9 in Sankaran-koil taluk and 3 in Tirunelveli taluk.

It will be seen from the above, that out of the 54 Fair Price shops in the whole of Tirunelveli district, 34 shops or about 63 per cent of the total number, are located in drought and famine affected areas of the district. The Collector has therefore taken into due consideration the needs of these areas and has retained a large number of shops there.

It may be stated in this connection that compared to the number of Fair Price shops retained in the other deficit districts of the State since 1st October 1957, the existing number of 54 shops in Tirunelveli district, are sufficiently large and such a large number of shops have been retained only because of the adverse seasonal conditions in certain areas of the district already referred to.

Considering the fact that the total monthly quota of rice for the whole State is only about 4,000 tons, which has to be distributed among 477 fair price shops in the State, it may not be possible generally speaking to increase the existing number of shops in any district unless the Central Government allot a larger quota of rice.

It is observed from the prevailing open market prices of rice in various taluks of Tirunelveli district in the current month (October), that the prices range between Re. 0-12-0 and Re. 0-14-0 per Madras measure for *boiled rice II sort* and between Re. 0-12-9 and Re. 1 for *raw rice II sort*. The above prices cannot be said to be too high when compared to the prices prevailing in the other districts. It is further observed from the latest reports that on account of the recent rains, seasonal conditions have improved in the district and there is no room for anxiety. The Government will be prepared to consider the opening temporarily of one or two more shops in any particular locality where it is keenly fit.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS VILLAGE PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1957— *cont.*

MR. SPEAKER: Yesterday we were considering the Village Panchayats Bill. The Hon. Minister had moved that the Bill be referred to a Select Committee. The hon. Member Mr. Palanisami had moved an amendment that the Bill be circulated for eliciting public opinion. The position therefore today is that the amendment of Sri Palanisami has to be put first to the vote of

2nd November 1957] [Mr. Speaker]

the House. (Sri Sattanatha Karalayar : He is not pressing his amendment). Well, I am not supposed to know what he is going to do. I am stating the position as I see it. If he does not insist, it is all right. But if Mr. Palanisami insists that his amendment should be put to vote, then it will be put to vote first and then the Minister's amendment to refer the Bill to a Select Committee will be put. In that case I would like the Hon. Minister to give me a list of members of the Select Committee. We shall now proceed.

The hon. Member Sri Govindasami was halfway through his speech yesterday.

I would like to know how many members would like to take part in this discussion. Shall we go on till 10-30? And shall we say that each hon. Member will take 5 minutes? In that case, about 15 members at 5 minutes each could speak. I believe that is agreeable?

* SRI A. GOVINDASAMY : சபைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் நான் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல், விக்ரவாண்டியை அடுத்த ஆகுர் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் 8 ஆயிரம் ரூபாய் வரையையாண்டிருந்தும் கூட இன்னும் அந்த பஞ்சாயத் தலைவரை நீக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. அங்குள்ள மற்ற 6 அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபிஸருக்கு தெரிவித்தார்கள். அதன் பிறகு ஐ.எஸ்.பி. வரைக்கும் இதை தெரிவித்து அதன் பின்னால் இது சம்பந்தமாக ஒன்றும் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் கேஸ் நடத்தி அதில் பஞ்சாயத் போர்டு அதிகாரத்தை உதவி தலைவரிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தும், அதற்கு பஞ்சாயத் தலைவர் இணங்காமல் ஐ.எஸ்.பி. செய்த முடிவு தவறு என்று ஹைக்கோர்ட்டுக்கு போயிருக்கிறார். இந்த நிலைமை ஏன் ஏற்படுகிறது என்றால், இந்த சட்டங்களில் பணம் கையாண்டாலும் உடனே நீக்க முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான், அதை ஒரு சர்க்காக வைத்துக் கொண்டு ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். தலைவர் தவறு செய்தாலும் அல்லது மற்ற அங்கத்தினர்களின் நம்பிக்கையை இழந்தாலும் அந்த நேரத்தில் அந்த தலைவரை நீக்குவதற்கான வேண்டிய சட்டங்கள் இதில் இருக்கவேண்டும். மேலும் தேர்தல் நடக்கின்ற முறையில் ஒரே விதமான கொள்கையை அனுசரிப்பதில்லை. சட்டசபை தேர்தலுக்கும் பாராளுமன்ற தேர்தலுக்கும் சின்னம் தீட்டிய பெட்டிகள் தனித்தனியே வைத்து நடத்தப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் ஜில்லா போர்டு, முனிசிபல் தேர்தல், மேஜர் பஞ்சாயத் தேர்தல்களில் ஒரே பெட்டியில் சின்னங்களில் கோடு போடக்கூடிய முறையை அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. மைனர் பஞ்சாயத்துகளில் கை தூக்குகிற முறை இருந்து வருகிறது. இதனால் பொதுமக்களுக்கு குழப்பம் ஏற்படுகிறது. சட்டசபை மக்கள் சபை தேர்தல் களில்கூட, ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டி, மேஜர் பஞ்சாயத்து போன்ற தேர்தல்களில் சின்னங்களில் கோடுபோட்டு பழகிய பொதுமக்கள் இதிலும் கோடுபோட்டு பல வோட்டுகளும் செல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே எல்லா தேர்தல்களிலும், சட்டசபை தேர்தலையிருந்தாலும் சரி, ஜில்லா போர்டு அல்லது முனிசிபாலிட்டி அல்லது பஞ்சாயத்து தேர்தல் எல்லா வற்றிற்கும் ஒரே தேர்தல் முறையை கையாள்வேண்டும் என்கின்ற காரணத்தினால்தான் இதை நான் வற்புறுத்தி சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காலத்தில் பல குழப்பங்களும் கட்சிப் பூசல்களும் ஏற்பட்டன என்ற காரணத்தால் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்ற முறையை இப்போது அரசாங்கம் கொண்டு வருகிறது. கட்சிப் பூசல்கள் எப்போதும் இருக்கத்தான் செய்யும். நந்த ஊரிலும், கட்சி பிரதிக்சி இல்லாமல் ஏகமனதாக யாருமே தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியில் அனுதாபம் உள்ளவர்களும்

[Sri A. Govindasamy] [2nd November 1957]

காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களும் அவர்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்களை தங்கள் அபேட்சகராக நிறுத்துகிறார்கள். அதேபோலத்தான், மற்ற கட்சிக்காரர்களும் அங்கே தங்களுக்கு செல்வாக்கு இருந்தால் தங்கள் கட்சிப் பெயரால் நிறுத்தாவிட்டாலும் தங்கள் கட்சி ரூபத்தில் தங்களிடையே அபேட்சகரை நிறுத்துகிறார்கள். அவர்கள், “அபிஷியல் காண்டிடேட்” போடாவிட்டாலும் தங்கள் கட்சி ரூபமாக நிறுத்துகிறார்கள். ஆகையால் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது குழப்பம் வருகிறது என்றும், அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் போது குழப்பம் வராது என்றும் சொல்வது தவறு. பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் பொதுமக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்ற நல்ல பிரதிநிதி வரமுடியும். ஆனால் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது பணமுள்ளவர்கள்தான் வரமுடியும் என்பது நான் சொல்லாமலேயே ஆட்சிபீடத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். 590—1,000 ரூபாய் செலவழிப்பவர் சுலபமாகப் பஞ்சாயத்துபோர்டு தலைவராக வர முடியும். இதன் காரணமாக பொதுமக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பொதுஜன சேவை செய்பவர்கள் வரமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே யொது ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது கட்சிப் பூசல்கள் இருக்கும் என்று அரசாங்கம் கருதக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், ரகசிய வேட்டு முறையை வற்புறுத்துகிறேன். காரணம், இந்த முறையில் பணத்திற்காக ஏழை வேட்டுப் போட்டாட்டான்; ஜாதி விந்து-ஆதித்திராவிடன் போட்டி ஏற்படாது; மெஜாரிட்டி வரும்போது சண்டையும் பூசலும் ஏற்படும் நிலைமை இருக்காது. ஆகவே ரகசிய வேட்டு முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்தித் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்போது கொண்டுவந்துள்ள பஞ்சாயத்து மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டிருப்பதால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை பஞ்சாயத்து சபை அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுப்பதா அல்லது பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுப்பதா என்பதை அங்கே பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற காரணத்தால் அதைப்பற்றி நான் இப்போது எதையும் சொல்ல விரும்பவில்லை. பஞ்சாயத்துகளில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நீக்குவதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்பதற்காக அவைகளை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்கள் சுகாதார வசதிகளுடன் இருக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். எல்லா கிராமங்களும் சுகாதார வசதிகளுடன் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராமப் பஞ்சாயத்து சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. போதிய வருவாய் உள்ள பல பஞ்சாயத்துக்களில் தெருக்களை பெருக்கி சுத்தம் செய்யப் படுவதில்லை. இது விஷயமாக, “அரசாங்கம் சட்டம் அப்படி இருக்கிறது. நாங்கள் தெருக்கள் பெறுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு சட்டத்தில் விதி இல்லை” என்று பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த கிராமங்களில் பொது இடத்தில் ரேடியோ வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வசதிக்கு வகைசெய்யும் சட்டமானது சுகாதார வசதிக்கு வகை செய்யவேண்டும். ஆகவே இந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, இன்னும் சில விஷயங்களிலும் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களிடம் அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி ஆபீசர்களிடம் சொன்னால் அவர்களும் அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கலெக்டரிடம் கேட்டால் சுகாதார இலாகாவையோ ஜில்லா பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசரையோ கேட்கவேண்டும் என்று அவர் சொல்கிறார். ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, என் தொகுதியில் ஆட்டையாம்பட்டி கிராமத்தில், ஒரு ஆள் அளவிற்குத் தண்ணீர் தேங்கியிருக்கும் சாக்காடை 7-8 ஆண்டுகளாக இருக்கிறது.

2nd November 1957] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

அந்தச் சாக்கடைக்குப் பக்கத்தில் பள்ளிக்கூடங்களும் இருக்கின்றன. அதிலிருந்து சுகாதாரக்கேடான முறையில் தூர் நற்றும் வருகிறது. பள்ளிக்கூட மாணவர் மன்றத்தில்கூட இந்தக் குறையை நீக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் புறம்போக்கு நிலத்தைத் தனக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள ஆசைப்படுவதால், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் அங்கே நல்ல சாக்காடையைக் கட்டுவதற்கு மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஜில்லா பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீஸரிடம் சொன்னால், “பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை அதிகமாக நிர்ப்பந்தித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எனக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அவர் சொல்லுகிறார். சுகாதார இலாகாவில் சொன்னால் நாங்கள் நல்ல உத்திரவு போடலாமே தவிர, அதை நிறைவேற்றவில்லையானால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பிளானிங் போர்டு கமிட்டி மீட்டிங்கின்போதுகூட இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். ஆனால், நாளதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. சாக்காடை தேங்கும் இடத்தில் குடி தண்ணீர் கிடைத்து இருக்கிறது. அந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீர் சாக்காடைத் தண்ணீரால் பாதிக்கப்பட்டு அங்குள்ளவர்களுக்குப் பல வியாதிகள் வருகின்றன. சமீபத்தில் அங்கே இதன் காரணமாக 40-50 பேர்கள் வைசுரி நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு இறந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நிவர்த்திப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு தங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று பஞ்சாயத்து போர்டு ஆபீசரும் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரும் சொல்வதால் அங்கே சுகாதாரக்கேடான நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கான அதிகாரங்களை ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசர்களுக்கும், சுகாதார இலாகாவிற்கும், பஞ்சாயத்து போர்டாருக்கும் சட்டரீதியாக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரைப் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்து பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு இருப்பதால், இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை மனதிற்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* Sri S. SADASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் காலம் 5 ஆண்டுகளைக் நீடிக்கப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நமது நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள் மிகப் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவைகளை நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடையுமாபடி செய்வதற்காக அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்கள் மூலம் நல்ல முறையி் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது அரசாங்கம் சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களின் மூலமாகவும் பல அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்யவிரும்புகிறது. அவைகளுடன் இணைந்து கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் மூலம் போடப்படும் திட்டங்களை மூன்று வருட காலத்திற்குள் நிறைவேற்றுவது கஷ்டமாக இருந்தது; இந்த நிலையில் பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் மூலத்தை 5 வருடங்களாக நீடித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

அங்கத்தினர்களின் மூலமாக பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. நான் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவன் என்ற முறையில் இதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவும் அந்த சபையின் பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர்கள் வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவராகவும் இருந்தால், அப்போது பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர்களின் மனப்போக்கிற்கும் தலைவரின் மனப்போக்கிற்கும் இடையே முரண்பாடு இருக்கும் காரணத்தால் நல்ல காரியங்களை செய்ய முடியாமல் போகிறது. இதுபோல் வருமா என்று கேட்கலாம், நிச்சயமாக வரலாம். பல இடங்களில் இப்படி நடந்திருக்கிறது, “மக்களே தேர்ந்

[Sri S. Sadasivam] [2nd November 1957]

தெடுத்தால்தான் நல்ல முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். அங்கத்தினர்கள் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுத்தால் பணம் கொடுத்து வோட்டு வாங்கப்பட்டு தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிடுவார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஆனால், அவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுப்பதை விட அதிகமான தொகை அங்குள்ள மக்களுக்குக் கொடுத்து பிரவிடெண்டாக வருவதற்கு முயன்று அந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் ஏற்படும் என்ற காரணத்தை ஏனோ அவர்கள் புரியவில்லை. நேரடியாக அங்கத்தினர்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது நல்லதென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து கோட்டுகள் என்ற முறையிலே சில தேர்தல்கள் நடக்கின்றன. இந்தக் கோட்டுகளுக்குத் தேர்தல் சட்ட விதிகள் வேறுவிதமாக இருக்கின்றன. அதிலே இன்னுர்தான் வேட்டுப் போடுவதென்பது கிடையாது. அந்தப் பகுதியிலிருந்தும் மக்கள் வந்து கைதாகிச் வோட்டுப்போடலாம். அதனால் அதற்கு சமீபத்திலிருந்து எல்லா மக்களும் வந்து கூடுகிற காரணத்தால் தேர்தல் நிம்மதியாக நடைபெற முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த மாதிரித் தகராறில் என் பகுதில் உள்ள களூரில் ஒரு தேர்தல் நடைபெறாமல் இருக்கும் ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தலுக்கு ஒரு தேதி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இரு கட்சியினரும் ஏராளமாகக் கூட்டி ஒரே திரளாக வந்து தொல்லையாகப் போய் விட்டது, ஏராளமாகக் கூடினார்கள். ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இன்னொரு தேதி நிர்ணயித்து ஒரு பெரிய மைதானத்தில் தேர்தல் நடத்துவதற்காக ஒத்திப் போடப்பட்டது. அன்றும், இன்னுர்தான் வரவேண்டுமென்று நடைமுறைகள் இல்லாததால் பக்கத்து கிராம மக்களும் வந்து ஒன்றாகத் திரண்டார்கள். அதன் மூலமாகப் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டு தேர்தலே நடக்க முடியாத அளவுக்குப் போய்விட்டது. எப்போது இந்தத் தேர்தலை எந்த விதத்திலே நடத்தி ஒரு இறுதி முடிவைக் காண்பது என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் இருப்பதால், நல்ல முறையிலே பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடக்க, ரகசியமாகக்கெடுப்பு மூலமாக தேர்தல் நடத்தலாம், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிக செலவாகும் என்பது உண்மை, இவைகளை நன்றாக கவனித்து ஒரு முடிவு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்து சட்டம் மிகவும் முக்கியமான ஒரு சட்டம். இந்த சட்டத்தைப் பொருத்த வரையில் சமீபத்தில் இந்தச் சபையின் முன் வரவிருக்கின்ற வெள்ளை அறிக்கையிலும் இதைப் பற்றிக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த சட்டத்தின் முக்கியமான ஷரத்துகள், மெம்பர்களின் பதவி - காலம், பிரவிடென்ட் எலெக்ஷன், இந்த இரண்டும்தான் முக்கியமான பிரச்னைகள். இந்த இரண்டையும் பொருத்த வரையில் வெள்ளை அறிக்கையில் மெம்பர்களின் காலத்தை 3 வருஷத்திலிருந்து 5 வருஷமாக்கியும், பிரவிடென்ட் மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்றும் விவரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சீக்கிரத்திலே இந்த வெள்ளை அறிக்கை இந்தச் சபையின்முன் விவாதத்திற்கு வரவிருக்கிறது. அப்படி விவாதிக்கும்போது இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி விவாதித்து நல்ல முறையிலே முடிவு காணலாம். ஆகையால் இப்போது அவசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதற்குச் சொல்லும் ஒரு காரணம் சமீபத்தில் வருகிற எலெக்ஷனைத் தள்ளிப் போடக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. எலெக்ஷனைத் தள்ளிப் போட்டால் ஒன்றுமில்லை. வரப்போகிற வெள்ளை அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் நல்ல விதத்தில், நல்ல முறையில், ஒரு நல்ல ஸ்தாபனமாகச் செய்வதற்கு ஆர அமர யோசித்துப் பார்த்துச் செய்யலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

முதலாவது பிரச்னையைப் பொருத்தவரையில் மெம்பர்களின் காலத்தை 3 வருஷத்திலிருந்து 5 வருஷமாக அதிகப் படுத்தப்போகிறது? என்றால் எதற்கு 5 வருஷமாக அதிகப் படுத்துவது என்பது தெரியவில்லை.

2nd November 1957] [Sri K. Ramachandran]

ஐந்து வருஷமாக ஆக்கினால், திட்டங்களை சீக்கிரமாகவும் உற்சாகத்துடனும் நிறைவேற்றுவதற்கு பதிலாகச் சோம்பேரித்தனமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மூன்று வருஷமாக இருந்தால் எல்லா போர்ட் மெம் பர்களும் மூன்று வருஷத்திற்குள் எந்த விதமான நன்மைகள் செய்யலாம் என்று ஆதரித்துடனும், அக்கரையுடனும் முயற்சியுடனும் செய்யக்கூடிய நன்மைகள் ஏற்படும். மற்றவர்களும் சீக்கிரமாக வரக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்ய ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இப்போதிருப்பதுபோல் மூன்று வருஷமேயிருப்பது நல்லது. ஐந்து வருஷமாகவது அவசியமில்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எலெக்ஷனைப் பொருத்தவரையில் 1950-ம் வருஷ பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திற்கு முன்னால், அங்கத்தினர்களால் தெர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பிரஸிடெண்டை இருந்தார். அதற்குப்பின்னால் மக்களே நேரடியாக பிரஸிடெண்டைத் தேர்ந்தெடுத்துவிடுவது நல்லது என்று 1950-ல் வருஷத்தில் சட்டம் வந்தது. 1950-ல் வருஷத்துச் சட்டத்தை மாற்றி பிரஸிடெண்டை அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல அதில் என்ன வசதியிருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. காரணம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் கிராமங்களில் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன என்று. பத்து, 15 அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் போதும் கட்சி சண்டைகள், கட்சிப் பூசல்கள் முதலியன வந்துவிடும். எந்தக் கட்சிகளிலும் சம்பந்தப்பாத மக்கள், மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள நல்ல மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ஒவ்வொரு இடங்களில் நாம் அனுபவபூர்வமாகப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் பொது மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட கட்சியின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள். ஜனங்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதென்ற முறை இருக்குமானால் இந்த போர்டிலே அப்படிப் பட்டவர்கள் பிரஸிடெண்டாக வர ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும். பஞ்சாயத்துக் களில் இருந்து சேவை செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஜனநாயக முறையில் ஜனநாயகத்தை எந்தெந்த ஸ்தாபனங்களுக்கெல்லாம் விரிவாக்கவேண்டுமென்று நாம் முயற்சி செய்கின்ற நேரத்தில், ஜனநாயகம் இருக்கும் ஸ்தாபனத்தை, மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய ஒரு போஸ்டை 10 மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. அதைவிட 10 மெம்பர்களுக்குள் ஒரு பிரஸிடெண்டை நாமினேட் செய்யலாம். அந்த மெம்பர்களுக்குள் ஒருவரை சர்க்காரே நியமித்துவிடலாம். இன்னும் கொஞ்சம் போனால் அந்தப் பத்து மெம்பர்களையும் சர்க்காரே நாமினேட் செய்துவிடலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தை அனுசரித்தவரையில் அந்தப் பிரஸிடெண்ட் மக்களுக்குத் தேவையாக இருக்கக்கூடியவராயிருக்கவேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுவும் போக இந்தப் பணம் கொடுக்கும் விஷயம் எல்லோருக்கும் தெரியும். எலெக்ஷன் என்றால் பணம் இருக்கும். எலெக்ஷனும் பணமும் ஒன்று சேர்ந்தவைகள். எல்லோரும் பணம் கொடுத்து வோட்டுப் பெருகிறார்கள். நம்மில் ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள்கூட இந்த முறையை கையாளவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறதென்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, அதிகமான பேர் தேர்ந்தெடுப்பதாயிருந்தால், பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கக் கூடிய நிர்பந்தம் ஏற்படுமானால் அதிகம் பேர் பணம் கொடுக்க முன் வரமாட்டார்கள். பத்து மெம்பர்கள்தான் தேர்ந்தெடுப்பதென்றிருந்தால் அந்தப் பத்து பேர்களுக்கும் நிறைய பணம் கொடுத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட முயற்சிப்பார்கள். 10,000 பேருக்குப் பணம் கொடுத்து பிரசிடெண்ட் ஆவது எல்லோருக்கும் சாத்தியமல்ல. ஒரு சிலருக்கு வேண்டுமானால் அது சாத்தியமாகலாம். அதுவும் போகப் போக முடியாமல் இருக்கும்.

ஆகவே இந்தக் காரணங்களைக்கொண்டு மக்களே பிரஸிடெண்டைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த ஷரத்துக்களைப் பற்றி வெள்ளை அறிக்கையை விவாதிக்கும்போது நல்லவிதமாக முடிவுக்கு வரலாம், இந்த மசோதாவுக்கு இப்போது தேவையில்லை, அதைத் தள்ளிப் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[2nd November 1957]

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பஞ்சாயத்து சட்டத் திருத்த மசோதாவை ஆதரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது மந்திரியார் அவர்களுடைய தீர்மானமே இதை ஒரு ஸெலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்றுதான். அதற்குள்ளாக அவரசப்பட்டுச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியது அவசியமில்லை. இப்போது பஞ்சாயத்தின் பதவிக் காலம், மூன்று வருஷ காலம் இருக்கவேண்டுமா, அல்லது ஐந்து வருஷம் இருக்கவேண்டுமா என்றால், எல்லோரும் ஐந்து வருஷ காலமாக இருப்பது நல்லது என்ற முறையில் பெரும்பாலான எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூட ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். சாதாரணமாக சட்ட சபை அங்கத்தினர்களின் காலம் ஐந்து வருஷகாலமாக இருக்கும்போது ஏன் பஞ்சாயத்து போர்ட் மெம்பர்களின் பதவிக்காலம் ஐந்து வருஷமாக இருக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஐந்து வருஷமாக இருப்பதென்பதுதான் நல்ல முறையிலே யிருக்கும். சாதாரணமாக எந்தக் காரியத்தைச் செய்வாயிருந்தாலும், அதற்குத் திட்டம் வகுத்து நடத்துவதற்கு சாதாரணமாக ஐந்து வருஷங்கள் அவசியம்.

மற்றொன்று இதிலே கண்டிருப்பது பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லாத இடங்களில் கமிட்டி நியமித்து நடத்தவேண்டும் என்பது. அதை நான் வர வேற்கிறேன். பஞ்சாயத்து இல்லாத கிராமங்களில், கிராமத்தின் வசதிகளையும், கிராமத்தின் நலன்களையும் கவனிக்க யாராவது இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லையென்று சொல்லலாம். ஆகையால்தான் பஞ்சாயத்துக்கள் இல்லாத கிராமங்களில் இந்தக் கமிட்டியை நியமிப்பது முக்கியமான காரியம்.

மூன்றாவதாக இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்சனை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதா அல்லது அங்கத்தினர்கள் மூலமாக தேர்ந்தெடுப்பதா என்பதைத்தான் சர்ச்சை செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அங்கத்தினர்களைக்கொண்டுதான் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு அது சரியல்ல என்ற முறையில் மெம்பர்களே தேர்ந்தெடுக்காது நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தினார்கள். மறுபடியும் அங்கத்தினர்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று அதில் அவசியம் இல்லாமல் அரசாங்கம் செய்து விட்டார்கள் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக்களெல்லாம் முன்பு இருந்ததுபோல் இல்லை. இப்பொழுது பஞ்சாயத்துகளுக்கு எல்லாம் அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுத்து அதிகப்படியான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறார்கள். இதற்கு என்று ஒரு வெள்ளை அறிக்கையையும் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். கிராமபஞ்சாயத்துக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது என்பது பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு அல்ல என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கு பூரண அதிகாரம் இருக்கவேண்டும், பஞ்சாயத்து நல்ல வேலை செய்யக்கூடிய முறையில் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக அப்படி அமைத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்ட் மெம்பர்களுக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கும் தொடர்பு இல்லாத நிலையிலும் அதே சமயத்தில் தலைவருக்கும் மெம்பர்களுக்கும் அதிகப்படியாக தொடர்பு இல்லாத வகையில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே இந்த நிலை மாறவேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பூரண அதிகாரம் இருக்கிற காரணத்தால் பஞ்சாயத்து மெம்பர்களே தங்களுடைய தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியது அவசியம் இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் பஞ்சாயத்து நல்ல காரியங்களைச் செய்யமுடியும் என்று கருதுகிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்காமல் ஜனங்களே தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையில் இருந்தால் மெம்பர்களுக்கும் தலைவருக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. மெம்பர்களே தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் பஞ்சாயத்து கிராமங்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதற்காக இந்த முறையைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

2nd November 1957] [Sri K. S. Subramania Gounder]

மற்றொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் ஒவ்வொரு எக்சிசியூட்டிவ் ஆபீசரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பஞ்சாயத்தின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய அளவில் இருக்கவேண்டும். அந்த ஆபீசர்களுடைய கார்பிடுன்ஷியல் ரிப்போர்ட்டை பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே எழுதும் அளவில் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்த ஆபீசர்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் கீழ் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **SRI R. KRISHNASAMI NAIDU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துபோர்டு, முனிசிபாலிட்டி, ஜில்லா போர்டு முதலிய ஸ்தல-ஸ்தாபன நிர்வாகங்களைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்காக நமக்கு முன்னால் அரசாங்கத்தார் ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி இரண்டு தினங்களாக இந்த சபையில் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன் பிறகு அது சட்டமாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகவும் அதற்கு முன்னால் இதைப்பற்றி விவாதிக்கவும் சட்டமாக்குவதற்கு முன்னதாக அதன் நிர்வாகத்தில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரேரணை இப்பொழுது நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது மீண்டும் அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வெகுவாக ஆதரிக்கிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த விதிகள் கவர்ச்சிகரமாக இருந்தாலும் பொதுமக்கள் தங்களுடைய பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை தாங்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற நிலையை அனுபவித்துடன் பார்க்கும்போது அது இப்பொழுதுள்ள பஞ்சாயத்து முறைக்கு உகந்தது இல்லை என்று கருதப்பட்டது. அப்படி பொது மக்களால் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவர்கள் எல்லோரும் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் தங்களுக்கு சர்வாதிகாரம் வந்துவிட்டது என்று நினைத்து மெம்பர்களுடன் ஒத்துழைக்காமலிருக்கிறார்கள். மெம்பர்களுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உண்டு பண்ணிவிட்டால் அங்கே தலைவர் சரிவர வேலை செய்ய முடிவது இல்லை. ஒற்றுமை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. காரியங்களும் சரிவர நடைபெறுவது இல்லை. ஆகவே அங்கத்தினர்களே தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது சிறந்த முறை என்பதை நானும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வெள்ளை அறிக்கையின் அடிப்படையிலேயே பின்னால் நாம் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த தேர்தல் முறையை இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக ஆலோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அதற்கு இப்பொழுதுள்ள மந்திரி சபையும் சகோதர அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வினோபாஜி அவர்கள் சில வருஷங்களாக கிராமங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது கிராமங்களில் எப்படி தேர்தல் நடைபெறுவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டு வருவது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப்பற்றியே அவர் போகும் இடங்களிலெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டே வருகிறார். கிராமங்களை சிறு சிறு பகுதிகளாக அமைத்து அந்தந்தப் பகுதிகளில் பஞ்சாயத்துக்களை அமைத்து தேர்தலில் அம்முறையை அனுஷ்டித்து வேலைசெய்யவேண்டும். அந்த முறை எப்படி வேலை செய்கிறது என்று பார்த்து அனுபவித்து அதன் பிறகு அங்கெல்லாம் சட்டம் செய்யவேண்டும். எந்த அளவுக்கு அங்கேயெல்லாம் வேலை செய்கிறது என்று பரிசார்த்தமாகப் பார்க்கவேண்டும். வெள்ளை அறிக்கையின்மீது பிற்பட்டு சட்டம் செய்யும்போது இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதன்படி இப்பொழுது முதற்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்துக் கொள்ள நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சட்டமாகக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் கூட அங்கேயெல்லாம் இந்த தேர்தல் முறையை அனுஷ்டித்து அது எப்படி வேலை செய்கிறது என்று பார்த்து அதன்படி திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு என்று சில கிராமங்களை

[Sri R. Krishnasami Naidu] [2nd November 1957]

பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும். அந்த இடங்களில் எல்லோருக்கும் ஒத்துழைக்கும் மனப்பான்மை இருக்கவேண்டும். இதை இந்த மந்திரி சபை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துக்களில் தணிக்கை செய்வதற்கு அதிகப்படியான கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. எந்த தலைவர்மீதாவது கையாடல் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமானால் அந்த தலைவர் தன்னுடைய பதவிக்கு காலம் முடிந்து பல வருஷங்களானாலும் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமலும் போய் விடுகிறது. அதற்கு எந்த விதமான ஒரு சரியான பரிகாரமும் காணமுடியாமல் போய்விடுகிறது. இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் காரணம் காட்டினார்கள், அதையே நானும் வரவேற்கிறேன். அரசாங்கமும் இதைப் பற்றி கொஞ்சம் நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். பல தலைவர்கள் கையாடல் செய்தாலும் அவருடைய பதவி காலத்தில் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாவிட்டாலும் நிர்வாகத்தில் இல்லாத காலங்களில் போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்மீது நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அவருடைய காலத்திலேயே நடவடிக்கை எடுக்க போலீஸ்காரர்களுக்கு ஆதாரம் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. மற்றும் தணிக்கைமுறை செய்வதற்கு கால தாமதம் ஏற்படுவதால் அப்படி காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தணிக்கை முறையை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து கணக்கு வரவு செலவுகளின் தணிக்கை துரிதமாகச் செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுவதால் வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற மனப்பான்மையில் தலைவர்கள் தங்கள் இஷ்டப் போல் நடந்துகொள்கிறார்கள். அசட்டு தைரியமாக இருந்து விடுகிறார்கள். வரும்போது பதில் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே தணிக்கையை எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாகச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது வெள்ளை அறிக்கையின்மீது சட்டங்கள் செய்யப்போகிறோம். அப்படி சட்டங்களைக்கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி யோசிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டி, ஸ்தல-ஸ்தாபன நிர்வாகங்கள் பற்றி அளவில் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்த நிர்வாகம் பெரிய சமுத்திரம் போல் இருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் தலைவருக்கு அது சமுத்திரம்போல் இருக்கிறது. ஆகவே இவைகளை முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் மூன்றாம் தரம் என்று பிரித்து அதற்காக அதிகாரிகளை நியமித்து அந்த அந்த இலாகாவை அந்தந்த அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்து நிர்வாகத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRI M. SELVARAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை முக்கள் வாக்காளர்கள் மூலமாக அதாவது நேர்முகமாக தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்கள் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்ட நோக்கத்தோடு பாரக்கும்போது சர்வாதிகார மனப்பான்மையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் பணக்காரர்களும் செல்வந்தர்களும் தான் தலைவராக வரமுடியும். சாதாரணமாக ஏழைகள் தலைவராக வருவதற்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும். மற்றும் ஏழைத் தொழிலாளர்களோ இதில் வருவதற்கு இடம் இல்லை. ஆனால் மற்றவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் நேர்முகமாக தலைவர்களைத்

2nd November 1957]

[Sri M. Selvaraj]

தேர்ந்தெடுத்தால் அவர்கள் பஞ்சாயத்துபோர்டு மெம்பர்களுடைய ஒரு நம்பிக்கையையும் இழக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் அங்கத்தினர்கள் மூலமாக தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் படியான நிலைமையை உண்டுபண்ணப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி மெம்பர்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்திருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து ஒரு சிலவாக இருந்தாலும், 100-க்கு 90 பஞ்சாயத்துக்கள் அப்படி இல்லை. நல்ல முறையில்தான் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. சில இடங்களில் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஒரு சில தலைவர்கள் பணத்தைக் கையாளுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அநேகம் இடங்களில் அப்படியை யாளுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மெம்பர்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்து போர்டு தீர்மானம் செய்தால், அவரை உடனே பதவியிலிருந்து விலக்குவதற்கு தகுந்த முறையில் சட்டத்தை திருத்த நாம் முன்வரலாம். இதற்காக இந்தத் தேர்தலை இந்த முறையிலே நடத்தவது என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று நான் அப்பிராயப்படுகிறேன்.

எந்தெந்த பகுதியில் பஞ்சாயத்து ஏற்படவில்லையோ அந்தப் பகுதியில் எல்லாம் கிராமக் கமிட்டி அமைக்கவேண்டுமென்று கொண்டுவருகிறார்கள். 'A person elected' என்பதற்குப் பதிலாக 'a person nominated' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கிராமக் கமிட்டியாரையும் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்களே தேர்தல் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுத்து, கிராமக் கமிட்டியை அமைத்தால் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நடந்துவந்த எந்தப் பகுதியிலாவது ஊழல் காரணமாக பஞ்சாயத்து போர்டு கலைக்கப்பட்டு, அதன்பிறகு அந்த நிர்வாகத்தைப் பார்ப்பதற்கு ஏதோ ஒரு ஆள் என்ற முறையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் தகுதிக்குக் குறையாக ஒரு அதிகாரியை அம்மாதிரி பஞ்சாயத்து போர்டு கலைக்கப்பட்ட பகுதியில் நியமித்து நிர்வாகத்தை நடத்தும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மசோதாவில் 8-வது ஷரத்தில் (5) வது உட்பிரிவில் கண்டிருப்பதாவது :

"During the interval, if any, between the dissolution and the reconstitution of a panchayat or during the period of its supersession, as the case may be, the Inspector may appoint a person . . ."

மேற்படி ஷரத்தில் a person என்ற பதங்களுக்குப் பதிலாக 'an officer not below the rank of a Revenue Inspector' என்று மாற்றவேண்டும். இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகும்போது என்னுடைய யோசனையையும் செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் மனதில் கொண்டு, மசோதாவை நல்ல நோக்கத்தோடு திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் ஓர் இடத்தில் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் கிட்டாமல் அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எந்தக் கட்சி பேதம் இன்றியும் யோசிக்கக் கூடிய வேளையிலே இன்னும் இரண்டு தினங்களில் லோகல் அடமினிஸ்ட்ரேஷன் சம்பந்தமாக வெள்ளை அறிக்கையின்பேரில் நாம் விவாதிப்பதாக இருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியம்தான் என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். எதுவாக இருந்தாலும் இன்றைக்கு அதிகாரங்கள் கீழே இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

அனேக வருஷங்களாக பஞ்சாயத்து முறை நமது நாட்டிலே நிலவி வருகின்றது. அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பிலே பல ஆண்டுகளாக பஞ்சாயத்து போர்டுகள் எல்லா கிராமங்களிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்து

[Sri A. R. Marimuthu] [2nd November 1957]

வருகின்றன. 1950-ம் வருஷத்திற்கு முன் இருந்த பஞ்சாயத்து தேர்தல் முறை சரியல்ல என்பதை உணர்ந்து மக்களுடைய நேரடி பொறுப்பு உள்ள வர்களாக கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான், கிராம மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராகத்தான் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் இருக்க வேண்டுமென்று 1950-ம் வருஷத்திலே சட்டம் திருத்தப்பட்டது. ஆனால், இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவரை மக்களே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதில்லை, அங்குள்ள பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் தேர்ந்தெடுத்தால் போதும் என்று கொண்டுவரும் மாற்றம் அவ்வளவு உசிதமாகாது என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஜனநாயக வளர்ச்சிக் கட்டத்திலே நாம் இருக்கிறோம். ஜனநாயக முறை பற்றி மக்கள் ஆர்வம் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது, இந்தத் தேர்தல் முறை, தேர்தல் காலத்தில் தான் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி மக்கள் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கும்போது ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை சட்டசபை தேர்தல் இன்போது தான் மக்களிடத்திலே நாம் போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கிடையிலே ஜனநாயகத்தைப்பற்றி, வோட்டுரிமையைப்பற்றித் தெளிவாக அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்குமானால் அது பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தல் முறையாகத்தான் இருக்க முடியும்.

முனிசிபாலிதிகளிலும், மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் எப்படி ரகசிய வோட்டு முறை இருக்கிறதோ அதே வோட்டு முறை கிராமப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கும் கொண்டுவருவதில் எந்த விதமான தயக்கமும் சர்க்கார் காட்டக் கூடாதென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பகிரங்க வோட்டு முறை சரியல்ல. ஏனென்றால், கிராமங்களிலே பல வழக்குகளுக்கும் சண்டைகளுக்கும் பகிரங்க வோட்டு முறை அடிப்படையாக அமைந்துவிடும். ஆகவே, ரகசிய வோட்டு முறை கொண்டுவருவது மிக மிக அவசியம். பகிரங்க வோட்டு முறை எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி வெள்ளை அறிக்கை சபை முன் விவாதத்திற்கு வரும்போது குறிப்பிடலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், அங்கே ரகசிய வோட்டு முறையைக் கொண்டுவரவேண்டியது மிக அவசியம். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகத்தின் பண்பு, வோட்டுரிமையின் முக்கியத்துவம் ஆகியவைகளை ஜனங்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுமென்று நான் தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்தின் ஆயுட்காலம் மூன்று வருஷங்களாக இருப்பதை ஐந்து வருஷங்களாக உயர்த்த வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். மக்களிடத்தில் ஒருவர் நல்ல முறையில் நடந்துக் கொண்டிருந்து தலைவராகவோ அங்கத்தினராகவோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர் ஐந்து வருஷங்களுக்கு தன்னுடைய காலத்தில் நிச்சயமாக எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விடுமானால், அவரை விலக்குவதற்கு ஐந்து வருஷ காலம் கிராமப் பஞ்சாயத்திலே காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது, இந்த சட்டத்தினால். மூன்று வருஷ காலம் இருப்பது ரொம்ப உசிதம். அதற்குள்ளே அவர்கள் நல்ல முறையிலே நடந்து; மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றால், மீண்டும் அவர்களையே பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராகவோ அங்கத்தினராகவோ தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, மூன்று வருஷத்தை ஐந்து வருஷமாக மாற்ற வேண்டியது அவசியம் இல்லை. செலக்ட் கமிட்டி அதைப்பற்றி ஆலோசிக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு ரெவின்யூ கிராமமாக இருப்பதை பல துண்டுகளாகப் பிரித்து, அதாவது 500 ஜனத்தொகை உள்ள பகுதியாகப் பிரிக்கக்கூடிய அதிகாரம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. அது தேவைதானா என்பதை சர்க்கார் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஜனத்தொகையை யுடைய கிராமங்களை அங்கு இருக்கக்கூடிய விருப்பு வெறுப்பு காரணமாக பல துண்டுகளாகப் பிரிக்க வேண்டிய கோரிக்கை எழுப்பப்படலாம்,

2nd November 1957] [Sri A. R. Marimuthu]

கிராமங்களைப் பல துண்டுகளாகப் பிரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம், ஒரு ரெவினியூ கிராமமாக இருப்பதைத் துண்டுகளாகப் பிரிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பல கிராமங்கள் சேர்ந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்பட்டிருந்தால் 500 ஜனத்தொகையுள்ள பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம், பிரிந்து போகவேண்டுமென்று விரும்பும் காலத்தில், அப்படிப் பிரிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரே யூனிட்டாக இருக்கக்கூடிய ஒரு கிராமத்தைப் பல துண்டுகளாகப் பிரிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் போதிய வருவாய் கிடையாது. அதற்கு அதற்கு வருவாய் வாய்ப்பு தேடிக்கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அப்படி யிருக்கும்போது ஒரு பஞ்சாயத்து எல்லையில் இருக்கும் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளை யெல்லாம் பஞ்சாயத்திலிருந்து விலக்கி, சர்க்கார் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்வது தவறானது. அது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பானது, கிராமப் பஞ்சாயத்து அமைப்பு எண்ணத்திற்கே முரணானது என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு தொழிற்சாலைப் பகுதியை பஞ்சாயத்து எல்லையிலிருந்து என் விலக்க வேண்டுமென்று என்னைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தொழிற்சாலைப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்தின் அதிகார எல்லைக்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டுமே தவிர தனியாகப் பிரிக்கக் கூடாது. அப்படிப் பிரிப்பது ஜனநாயக லட்சியத்தையும், கிராம அமைப்பின் அடிப்படை லட்சியத்தையும் குலைப்பதாக இருக்கும். அந்த எண்ணத்தைச் சர்க்கார் கைவிட வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER: Several more hon. Members have expressed a desire to speak—at least a dozen members have told me so. To them I must say that this is not the end of the discussion on the Bill. The Bill is being referred to a Select Committee. The discussion today is to indicate the lines on which the members of the Select Committee can proceed. To that end, the Deputy Speaker and I have called representatives from the various parties to take part in the debate. I, therefore, feel that those who have not been given a chance to speak today will not take it as final and will not get angry with me, but will allow me to ask the Hon. Minister to reply. When the report of the Select Committee comes up for consideration we shall have enough time to discuss the Bill.

The Hon. Minister will now reply.

Sri N. K. Palanisami rose.

MR. SPEAKER: The hon. Member spoke yesterday.

SRI N. K. PALANISAMI: No, Sir.

MR. SPEAKER: I shall see the list of speakers and tell you. You are the mover of the amendment that the Bill be circulated for eliciting public opinion. I see from the list that the following members have spoken—

Sri N. K. Palanisami.

„ M. Kalyanasundaram.

„ D. S. Audimoolam.

„ T. Sampath.

„ A. Govindasamy.

The Hon. Minister will now reply.

[2nd November 1957]

* THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON : நேற்றும், இன்றும்

நடந்த விவாதத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த அளவில் பல விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்தலஸ்தாபன வெள்ளை அறிக்கையின் பேரில் விவாதம் நடந்து நல்ல முடிவு காணும் வரை ஏன் இதை தள்ளிவைக்கக் கூடாது என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். இந்த மசோதாவை இந்தச் சபையில் கொண்டு வரும்போதே இதற்கான காரணங்களைக் குறிப்பிட்டேன். அடுத்த சில மாதங்களுக்குள் ஏறக்குறைய 6,000 பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் நடைபெற இருக்கின்றன. தலைவர் தேர்தல் பொறுத்தவரையில் 1950-வது வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்த நடைமுறையை திரும்பவும் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது நலம் என்று கருதி கடந்த ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் பேரில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர முன்வந்துள்ளது அரசாங்கம். இப்பொழுது சில பஞ்சாயத்துக்களின் ஆயுட்காலம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கப் பட்டுவிட்டது. இன்னும் சிலர் பேசும் பொழுது மூன்று வருஷமே கூடுதலாகிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் பதவிக் காலத்தை ஏன் இன்னும் நீடிக்க விரும்புகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். ஸ்ரீ ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசும் பொழுது பஞ்சாயத்து தேர்தலில் ஆளும் கட்சியினருக்கு சௌகரியமான முறையில் கையாளப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தேர்தல்கள் ஆளும் கட்சியினருக்கு மாத்திரமல்ல, இரு கட்சியினருக்கும் நடைபெறுகின்றன. ஆளும் கட்சியினருக்கு மாத்திரம் விசேஷ முறை ஒரு இடத்திலும் கையாளப்படவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் கீழாம்பூர் பஞ்சாயத்து எலெக்ஷனை நிறுத்திவைத்ததைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவரும் என்னை வந்து தடுத்து நிறுத்திவைக்கும்படி கூறவில்லை. அந்த இடத்தில் நடந்த குழப்பங்கள் காரணமாகத்தான் இந்தத் தேர்தல் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. அங்கு பல காரணங்களினால் குழப்பம் ஏற்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. கழிந்த 2, 3, நாட்களாக அதுபற்றி விவாதம் நடத்தினோம். ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல் வைத்து அதனால் வேறு குழப்பம் வந்தது என்று அந்தப் பெயர் எடுப்பதற்கு எனக்கு விருப்பம் இல்லை. குழப்பத்தைத் தடுப்பதற்கும், இன்னும் மேலாக குழப்பம் உண்டாகக்கூடாது என்று ஒரே கருத்தினால்தான் அந்தத் தேர்தலை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டேன். அதற்காக அந்த ஆர்டரை நான் சரியான முறையிலே பரிசீலித்து கேஸ்களையும் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களையும் விசாரித்து அதன் பின்னர் அந்த இடத்தில் தேர்தல் வைக்கக்கூடாது என்று தள்ளி வைத்தேன். அல்லாமல் அங்கு இருக்கும் கிராமத்திலே ஜனங்கள் ஆடு மாடுகள் போல் காத்திருக்கவேண்டுமென்று நான் ஒரு பொதும விரும்பவில்லை. அதை நான் கேட்பதற்கு மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். தேர்தலை ஒரு நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்ற விருப்பத்தில் “ஸ்டே ஆஃப்” கொடுத்தேனே தவிர, ஜனங்களுக்கு சௌகரியக் குறைவு விளைவிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. நான் அவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்து தரவேண்டுமென்றுதான் மனப்பூர்வமாக ஆசிக்கிறேன்.

கனம் கோவிந்தசாமி அவர்களும் வேறு சிலரும் பேசும்பொழுது பஞ்சாயத்து தேர்தலில் கை தூக்கும் முறையை மாற்றி இரகசிய முறையை கையாளக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். தற்பொழுது கூட முதல் வகுப்பு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களால் குறிப்பிடப்படும் சிற்சில இரண்டாம் வகுப்பு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இரகசிய முறையில்தான் தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்றன. எனைய பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களுக்கு கையைத் தூக்கிக் காட்டி வோட் செய்யும் முறை இதவரை கையாளப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த முறையிலுள்ள பல குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு, ஒரு புதிய முறையைக் கையாளுவதற்காகச் சர்க்கார் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இதனுடைய விவரங்கள் வெள்ளை அறிக்கையில் மதுரை பஞ்சாயத்து யூனியன் மெமோரான்டத்தில் காணலாம்.

2nd November 1957] [Srimathi Lourdammal Simon]

பஞ்சாயத்துக்களின் ஆயுள் காலத்தை நீடிக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நம் நாட்டி னுடைய பொருளாதார, சமூக அபிவிருத்திக்காக தொடர்ந்து பல ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களை சர்க்கார் நிறைவேற்றிவருகின்றனர். பஞ்சாயத்துக் களின் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களும் ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களை ஒட்டி வரைந்தால்தான் நாடு ஒருமுக்கமாக முன்னேற வகை செய்ய முடியும். அங்கத்தினர்களும் நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அவற்றை நிறைவேற்றி வைத்து பெருமிதம் கொள்ளலாம். அடிக்கடி தேர்தல் நடைபெறுவதில் தேர்தல் நடத்துகிறவர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் அநேக கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் ஏதாவதொரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்கோ அல்லது சட்ட சபைக்கோ தேர்தல் நடத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் பதவிக் காலத்தை ஐந்தாண்டுகளாக ஆக்கினால், அவைகளின் தேர்தல்கள், சட்ட சபைக்கான பொதுத் தேர்தல்கள் இரண்டிற்கும் மத்தியில் நடைபெறுமாறு ஏற்பாடு செய்ய முடியும். தேர்தல் செலவும் குறையும். இந்த கருத்தில்தான் சென்னை நகரசபை, மற்று முள்ள நகரசபைகளின் பதவிக் காலத்தையும் ஐந்து ஆண்டுகளாக உயர்த்த லாம் என்று சர்க்கார் உத்தேசித்துள்ளார்கள்.

பொது மக்கள்தான் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், பொது மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் அங்கத்தினர்கள் தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பது சரியல்ல என்று ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். எல்லா அங்கத்தினர்களும் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள்தான். அதனால் அவர்களும் மதிப்பிற்கும் நல்ல எண்ணத்திற்கும் தகுதியான வர்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கத்தினர்களிலிருந்து ஒரு தலைவரை தேர்ந்தெடுத்தால்தான் அந்தத் தலைவருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் கூடுதலான சௌகரியம் ஏற்படும். அவர்களும் நல்ல முறையில் இந்த பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும் என்ற ஒரு கருத்தைக்கொண்டு தான் தலைவர் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் வேறு சில சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் சுகாதார வசதியை கவனிக்குமாறும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக ஏதாவது குழப்பம் ஏற்பட்டால், கலெக்டர், இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் அறிவித்தால் அவர்களால் அது நேரடி யாக கவனிக்கப்படும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக் கிறது. அதுவுமன்றி பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் சுகாதாரம் மற்றும் பல சௌகரியங்களை செய்வதற்காக உள்ள ஏற்பாடு இருக்கிறது. அதைச்செய்ய தவறினால் அது அரசாங்கத்தின் குற்றமல்ல. அந்த இடங்களிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் அதற்காக முயற்சி எடுத்தால் நிச்சயமாக இந்த ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் நடைமுறையில் நன்றாக நடக்கும் என்பதில் சந்தேக மில்லை.

கனம் அங்கத்தினர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஐந்தாண்டு காலவரை கொடுத்தால் அங்கத்தினர் சோம்பேரிகளாகிவிடுவார்கள் என்று கூறினார்கள். இந்தச் சபையில் இருக்கும் ஒருவருமே அதை ஆதரிக்கமாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் ஐந்து ஆண்டுகளில் இதைவிட கூடுதலாக சௌகரியங்கள் செய்ய முடியும். ஐந்து ஆண்டுகளில் சோம் பேரிகள் ஆகமாட்டார்கள். அதனால் அங்கத்தினர்களுக்கு சேவை செய்ய ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த மசோதாவைப் பற்றி இதுவரையிலும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் நல்ல ஆலோசனைகளையும், கொண்டுவர வேண்டிய நல்ல திருத்தங் களையும் பற்றி பேசினார்கள். இந்த மசோதாவை இப்பொழுது செலக்ட் கமிட்டியின் ஆலோசனைக்கு விடப்போகிறோம். அப்பொழுது நல்ல முறையில் இந்த மசோதா ஆலோசிக்கப்பட்டு சரியான முறைகள் கையாளப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதுவுமன்றி இவ்வளவு நல்ல ஆலோசனை களைக் கூறினவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[2nd November 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, I move the following amendment to the motion moved by my hon. Colleague :—

“ That after the words ‘ be referred to a Select Committee ’, add the words ‘ with instructions to report before 8th November 1957 ’.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Hon. Member Sri N. K. Palanisamy has moved an amendment to the effect, ‘ that the Bill be circulated for eliciting public opinion.’ I would like to know from the hon. Member whether he is withdrawing it.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I would like to speak a few words.

MR. SPEAKER : The hon. Member has spoken yesterday and he cannot make a second speech. I am sure the hon. Member himself knows it. Let him say whether he is withdrawing or not. If he is not withdrawing, I shall put his amendment to the vote of the House. That is all my duty.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, in view of the fact that the Government have agreed to refer the Bill to a Select Committee, I am withdrawing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is :

“ That the Madras Village Panchayat (Amendment) Bill, 1957, be referred to a Select Committee with instructions to report before 8th November 1957.”

The motion as amended was put and carried.

* THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON : I shall now read the names of the Members of the Select Committee. The Committee shall consist of the following Members :—

1. The Hon. Sri C. Subramaniam.
2. „ Srimathi Lourdammal Simon.
3. Sri P. G. Karuthiruman.
4. „ M. D. Ramasami.
5. „ V. A. Muthiah.
6. „ M. Kalyanasundaram.
7. „ K. N. Palanisamy Gounder.
8. „ K. Vasudevan.
9. „ T. Sivagnanam Pillai.
10. „ S. M. Annamalai.
11. „ P. S. Chinnadurai.
12. Srimathi Kamalambuja Ammal.
13. Sri D. S. Audimoolam.
14. „ T. V. Sannasi.
15. „ K. Vinayakam.

2nd November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957, be referred to a Select Committee consisting of the following members with instructions to report before 8th November 1957 :—

1. The Hon. Sri C. Subramaniam.
2. „ Srimathi Lourdammal Simon.
3. Sri P. G. Karuthiruman.
4. „ M. D. Ramasami.
5. „ V. A. Muthiah.
6. „ M. Kalyanasundaram.
7. „ K. N. Palanisamy Gounder.
8. „ K. Vasudevan.
9. „ T. Sivagnanam Pillai.
10. „ S. M. Annamalai.
11. „ P. S. Chinnadurai.
12. Srimathi Kamalambuja Ammal.
13. Sri D. S. Audimoolam.
14. „ T. V. Sannasi.
15. „ K. Vinayakam.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 98 (1) of the Assembly Rules, I nominate the Hon. Sri C. Subramaniam as the Chairman of the Select Committee.

(2) THE MADRAS REGISTRATION OF VETERINARY PRACTITIONERS BILL,
1957 (L.C. BILL NO. 2 OF 1957).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I beg to move—

“ That the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957 (L.C. Bill No. 2 of 1957) as passed by the Legislative Council be taken into consideration at once.”

The need for the establishment of a Veterinary Council for the registration of Veterinary practitioners on the lines of similar statutory bodies existing for the allied professions has been repeatedly urged by members of the veterinary profession. At present there is no agency to control and regulate the practice of the profession or to maintain a register of practitioners. The Government therefore considers it necessary to undertake legislation for the purpose. The Bill gives effect to this object.

The Bill provides for the establishment of a State Veterinary Council. The Council shall have power to appoint a Registrar and other officers and servants. Provision has therefore been made for the maintenance of a register of Veterinary Practitioners, for

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd November 1957]

the annual publication of a correct list of the names and qualifications of registered practitioners and for the holding of inquiries into alleged cases of misconduct. The Bill also involves certain receipts and expenditure as detailed in the Financial Memorandum attached to the Bill.

According to sub-clauses (1) and (2) of clause 16 of the Bill, the Government have power to make rules for the purpose of carrying out the provisions of the Bill when enacted, and in particular for making provision for the election of members to the Council, the term of office of the elected and nominated members of the Council, etc.

Sub-clause (3) of Clause 16 empowers the Madras Veterinary Council to make regulation with the previous sanction of the Government for convening meetings of the Council, for the conduct of business at such meetings, etc., and sub-clause (5) of Clause 16 empowers the Government to cancel any such regulation. The powers proposed to be delegated are essential for carrying out the purposes of the measure and are normal in character. I hope the Members will welcome this very useful piece of legislation as passed by the Legislative Council.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957 (L.C. Bill No. 2 of 1957) as passed by the Legislative Council be taken into consideration at once.”

As the hon. Member Sri Kalyanasundaram, who has given notice of an amendment to refer the Bill to a Select Committee, is not in his seat, the amendment will be deemed not to have been moved.

* SRI V. SANKARAN : Mr. Speaker, the present Bill moved by the Hon. Minister for the establishment of an agency to register the veterinary practitioners and to regulate their practice is a very good move indeed. It has to be welcomed by all of us. But, I feel that a very slight improvement has to be made in certain portions of the Bill. For instance, according to clause 10, in the case of practitioners who have been already registered under this clause, if they have been convicted of any offence which implies a defect of character disintitling him to be registered or who has been guilty of professional misconduct, the Council may remove him altogether or for a specified period from the register. I want that in the case of those who are registered for the first time, the same indulgence may be shown. That is my first submission. As at present, such persons will be refused permission altogether when they seek admission. This permission should not be refused for all time. That is why I want that the words “ altogether or for a specified period ” may be added after the words “ to permit ” occurring in line 24 of sub-clause (3) of clause 9. This will be a wholesome provision and will be in consonance with the spirit of the provisions contained in the other clause. The same indulgence should be given in both cases. Equity and justice call for such a provision which may please be inserted.

2nd November 1957]

[Sri V. Sankaran]

My second submission is this. Both in respect of clauses 9 and 10, persons who have been convicted of any offence which implies a defect of character disintitling them to be registered have been given an opportunity to explain themselves in an inquiry. But, I am sorry to observe the same opportunity has not been given in the case of those who have been held by the Council to have been guilty of professional misconduct. Provision for an inquiry and opportunity for these people also to be heard must be made. A person may be able to show that he actually has not committed any offence as professional misconduct. So, he must be heard and he must be given opportunity to explain his case and prove that he is not guilty of the offence. That is why I say that both in regard to clause 9 which deals with registration of persons and clause 10 which deals with the alteration of register, provision should be made for giving opportunities to those who are held to be guilty of professional misconduct to explain their case and prove that they are not guilty of that offence. Again, both in regard to "defect of character disintitling a person to be registered" and "professional misconduct", the same opportunity to be heard should be given to the person concerned. That is my second submission.

Lastly, clause 14 says, "Every person who falsely pretends to be a registered practitioner, whether any person is actually deceived by such pretence or not, shall, on conviction, be liable to be punished by fine which may extend to one thousand rupees." I submit that such a grievous offence should be given a serious punishment. That is why I want the words "with imprisonment which may extend to six months or" to be added after the words "to be punished" occurring in line 7 of the clause. Such grievous offence should not be left with a simple punishment. In such cases, the punishment should be severe. These are the few improvements which I would like to suggest. I think the measure will prove to be useful not only to society but to the practitioners as well. With these few words, I support the Bill.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I welcome the Bill moved by the Hon. Minister. Clause 11 of this Bill says, "No act done in the exercise of any power conferred by or under this Act on the Government or the Council or the Registrar shall be questioned in any Civil Court."

Sir, I find that this clause gives complete immunity to the Government or the Veterinary Council or the Registrar for any action that they might take under the rules framed under this Bill. I do not find any reason why they should be given this kind of immunity. After all, in the exercise of the powers conferred by virtue of the rules framed under this Bill, it is quite possible that either the Registrar or the Veterinary Council or the Government might commit some mistakes which might result in great injury being done to the registered practitioners. So, the aggrieved party coming under this clause must be given an opportunity to have recourse to civil courts so that they might get their grievances redressed. Therefore, Sir, I for one feel that this Clause 11 should

[Sri M. Jagannathan]

[2nd November 1957]

be completely dropped in fairness to the registered practitioners and the interests of the registered practitioners in our State safeguarded. With these few observations, I welcome this Bill.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I am indeed very glad to say that at least two Members of this House have taken some interest in studying the provisions of this Bill.

Regarding the comments offered by the hon. Member, Sri Sankaran, I would like to point out at the outset that a difference must be made between the case of practitioners who are already in the register and who are likely to be removed from it and the case of practitioners who apply for the first time for registration. The hon. Member has given notice of certain amendments. To sub-clause (3) of clause 9 he suggests that in the case of practitioners who apply for registration, the words "altogether or for a specified period" should be added. But I would like to point out to him that if any practitioner who applies for the first time for registration is not permitted to be registered, he has an opportunity to apply again next year. This has to be renewed year after year. Therefore, it is not like the case of a practitioner who is removed from the rolls, where it has to be provided that he may be removed "altogether or for a specified period". So in the case of practitioners who apply for registration, it is not necessary to add the words "altogether or for a specified period".

Regarding the removal of practitioners from the list, an opportunity has to be given but it is not on the same lines as in the case of the practitioners who apply for registration but could not get themselves registered.

The hon. Member has also suggested that punishment provided for in this Bill should be more severe. The punishment provided for in the Bill is a fine not exceeding Rs. 1,000. He has also suggested that there must be a provision for imprisonment which may extend to six months. I rather feel that it is rather too severe and may leave it as it is for the present.

The hon. Member, Mr. Jagannathan objected to clause 11 of this Bill. This provision relating to the jurisdiction of civil courts is not a new thing. In similar previous legislations, there has been this provision. The idea is not to eliminate the jurisdiction of civil courts but the underlying idea is not to invite litigation on matters of this kind. But I would like to point out to the hon. Member who himself is a budding lawyer that there is still the extraordinary jurisdiction of courts and that is not ruled out. With these few words, I appeal to the House to support this Bill.

SRI V. SANKARAN : Sir, on a point of information, I have given notice of amendments to sub-clause (3) of clause 9 and sub-clause (2) (i) of clause 10 . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think that they are necessary. The meaning is quite clear.

2nd November 1957]

MR. SPEAKER : The hon. Member could raise that point when the Bill is taken up for consideration clause by clause.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, can the hon. Member speak on the merits of clauses in the first reading?

MR. SPEAKER : That is why I have already stated that he should speak on the clauses when clause-by-clause discussion takes place.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, there is nothing wrong in referring to particular clauses during general discussion as they form part of the Bill.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957 (L.C. Bill No. 2 of 1957) as passed by the Legislative Council be taken into consideration.”

The Motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 8 were put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That Clause 9 do stand part of the Bill.”

SRI V. SANKARAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (3) *delete* the words ‘ after an inquiry at which opportunity has been given to him to be heard in person or by pleader ’ occurring in lines 27 to 29 and *add* the same at the end of the said clause after the words ‘ professional misconduct ’.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (3) *delete* the words ‘ after an inquiry at which opportunity has been given to him to be heard in person or by pleader occurring in lines 27 to 29 and *add* the same at the end of the said clause after the words ‘ professional misconduct.’ ”

SRI V. SANKARAN : Sir, I leave it to the Hon. Minister to accept the amendment or not. The object of my amendment is to give an opportunity to a person alleged to be guilty of professional misconduct to explain his conduct.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have already explained the position. This amendment is not necessary and I would request the hon. Member to withdraw it.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 to 16 were put and carried.

The Schedules were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[2nd November 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir,
I move—

“ That the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957 (L.C. Bill No. 2 of 1957) as passed by the Legislative Council, be passed.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957 (L.C. Bill No. 2 of 1957) as passed by the Legislative Council, be passed.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த மசோதா அபிப்பிராய வித்தியாசத்திற்கு இடமில்லாதது. இதைக்கொண்டு வந்ததற்காக நான் பாராட்டிய போதிலும், ஒரு விஷயத்தை மந்திரி அவர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா சட்டமாக இயற்றப்பட்டாலும் கூட, நவீன விஞ்ஞான அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளில் தேறி பயிற்சி பெற்றவர்கள் மட்டுந்தான் இதில் பதிவு செய்துகொள்ள முடியும். நம் சர்க்காரால் நடத்தப்படும் கால்நடை வைத்தியசாலைகளில் சிகிச்சைக்கு அனுப்பப்படும் கால்நடைகள் நம் தேசத்தில் இருக்கும் மொத்த கால்நடைகளும், அவற்றிற்கு ஏற்படும் வியாதிகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு சிறு பகுதிதான் என்பதை மந்திரியவர்கள் ஒப்புக்கொள் வார்கள். பெரும்பாலும் கிராமப் புறங்களில் புராதனமாக கையாண்டு வந்த பல முறைகள் இருக்கிறது. அவற்றைப் பூராவும் விஞ்ஞான பூர்வமரனது அல்ல என்று உதாசீனம் செய்ய முடியாது. அப்படி விஞ்ஞான வைத்திய முறையையும், நம் புராதன முறைகளையும் இணைத்து இண்டக்ரேட்டட் ஸிஸ்டம் நடத்தும் காரணத்தால் அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். கிராமப் புறத்தில் இருக்கும் வைத்திய முறைகளை தெரிந்து தான் நான் சொல்கிறேன். பல ஏரதுகள் சர்க்கார் கால் நடை வைத்தியசாலைக்கு மாதக் கணக்கில் கொண்டுபோயும், குணம் அடையாமல் கிராம வைத்தியர்கள் சில முறைகளைக் கையாண்டு குணப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த முறைகள் என்னென்ன என்பதை நாம் விஞ்ஞான பூர்வமாக ஆராய்ச்சி செய்து அந்த முறையையும் இந்தக் கல்லூரிகளில் பாடமாக சொல்லிக்கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதில் அனுபவம் மிகுந்தவர்கள் இருந்தால் அவர்களையும் பதிவு செய்து கொள்ளும் முறையில் சட்டம் இருக்கவேண்டும். அதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை பரிசீலனை செய்ய நிபுணர்கள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை போட்டு நம் புராதான முறைகள் எவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் ஆலோசித்து, இந்த ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நல்லதொரு யோசனையோடு இந்த மசோதாவை ஆதரித்ததற்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விஞ்ஞான முறைப்படி பயிற்சி அளித்து அதில் தேறியவர்களைக்கொண்டு கால்நடை சிகிச்சை செய்துவருவது போதாது என்பது உண்மையே. இப்பொழுது நமக்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதற்கு ரொம்பவும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அந்த பற்றாக்குறையை சமாளிப்பதற்காகத்தான் குறுகிய கால பயிற்சி, “ ஸ்டாப் மென் கோர்ஸ் ” நடந்து வருகிறது. எனக்குக்கூட நான் சிறிய வயதில் கவனித்தது நினைவு இருக்கிறது. மனிதர்களானாலும் சரி, அல்லது கால் நடைகளானாலும் சரி, கிராமங்களில் நாட்டு வைத்திய முறை சிறந்த முறையில் இருந்தது. இப்பொழுது, எனக்கு தவறு ஏற்பட்டிருக்கலாம் ; அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி கூடுதல் தெரிந்திருக்கலாம், எனக்குத் தெரிந்தவரையில் கிராமங்களில் முன்பு இருந்ததைப் போல்

2nd November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அல்லாது இப்பொழுது கிராமங்களில் கால்நடை வைத்தியம் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், செலவில் பாதியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், எங்களுக்கு ஒரு வெட்டரினெரி டிஸ்ப் பென்ஸரி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் கேட்கிறார்கள். நாட்டு வைத்திய முறையில், நாட்டு வைத்தியம் செய்பவர்கள் திறமைசாலிகளாக இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது ஏதாவது இருந்தால் அதை தெரிந்து கொள்ளவேண்டியதுதான். வெட்டரினெரி காலேஜில், இன்டக்ரேட்டட் பயிற்சி இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் எனது அவா. அதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. “ஸ்டாக்மென் கோர்ஸ்”-ஐ கிராமங்களில்தான் வைத்திருக்கிறோம். அவர்களைக் கொண்டு, கிராமங்களில் உள்ள இதில் தேர்ந்தவர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடன் கலந்து கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் என் விருப்பம். அதைச் செய்கிறோம். வெட்டரினரி கல்லூரிகளில் படிப்பு இன்டக்ரேட்டட் படிப்பாகவே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு அதில் மேலும் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957 (L.C. Bill No. 2 of 1957) as passed by the Legislative Council, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS REPEALING AND AMENDING BILL, 1957.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1957-ம் வருஷத்திய சென்னை ரத்து திருத்த மசோதாவை இந்த சபை முன்பு சமர்ப்பித்து அந்த மசோதாவை உடனே ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதா நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய சில சட்டங்களை, இன்று அமுலில் இல்லை என்று சொல்வதற்கும் சில சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கும் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. இதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குறைகளையும் ஒரு சில வார்த்தைகளில் விளக்கமாக்க விரும்புகிறேன். பல சட்டங்கள், ஆந்திரப் பகுதி நம்முடன் இருக்கும்போதும், மலயாள ஜில்லா நம்முடன் இருக்கும் போதும், தென்கன்னட ஜில்லா நம்முடன் இருக்கும்போதும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே சில சட்டங்கள் இப்பொழுது நம்முடன் இல்லாத பகுதிகளுக்கு மட்டும் உள்ளதாக அமைந்திருக்கிறது. அவைகளை இப்பொழுது நாம் ரத்து செய்யவோ திருத்தவோ முடியாது. ஏனென்றால், அந்த சட்டங்கள் நம்முடைய ராஜ்யப் பகுதிகளுக்கு உட்பட்டதல்ல. அந்தப் பகுதிகள் மற்ற ராஜ்யத்தோடு போகும்போது அந்தச் சட்டங்களும் அந்த ராஜ்யத்தின் சட்டமாக மாறி விடுகிறது. அப்படி நமக்கு சம்பந்தமில்லாத சட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் முதல் ஷெடியூலிலே பார்க்கலாம். அது மாதிரியுள்ள சட்டங்கள் எல்லாம் நம் ராஜ்யத்திற்கு சேர்ந்தவையல்ல என்ற தீர்மானித்திருக்கிறோம். அது முதல் பகுதி. இரண்டாவது பகுதியில் திருத்தங்கள் சில செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சில சட்டங்களைப் புராவும் ரத்து செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ரத்து செய்ய வேண்டிய சட்டங்கள், இப்பொழுது நமக்கு அவசியமில்லை. உதாரணமாக, இப்பொழுதுதான் பாஸ் பண்ணினோம், ஜில்லா போர்ட் சட்டத்தை, ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் போட்டு நடத்தவேண்டுமென்று 3, 4 வருஷங்களுக்கு அப்புறம் அந்தச் சட்டம் இருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. அதேமாதிரி நிதி ஒதுக்குவதற்காக ஒவ்வொரு வருஷமும் சட்டம் ஒன்றை நாம் இயற்றுகிறோம். ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டின் போதும் ஒரு சட்டம் இயற்றுகிறோம். அந்தப் பணத்தை எடுத்து செல்வமித்தற்குப் பிற்பாடு அந்தச் சட்டத்திற்கு அவசியமேயில்லை. இப்படியுள்ள சட்டங்கள் முழுவதையும் ரத்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அது மாதிரி சில சட்டங்களின் சில பகுதி

[Sri C. Subramaniam] [2nd November 1957]

களை மாத்திரம் ரத்து செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இருக்கக் கூடியவைதான் இரண்டாவது பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை பரிசீலனை செய்வது முறையாயிருக்கும். அதைச் செய்யாததால்தான் பல வருஷத்திய சட்டங்களை, இப்பொழுதுதான் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய திருத்தச் சட்டங்களை இப்பொழுது கொண்டு வருகிறோம். மூன்றாவது பகுதியில், சட்டங்களில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கக் கூடிய பதங்களில் சில தவறுகள் இருக்கிறது. நம்மை அறியாமலேயே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடியவை. அவைகளைக் கவனித்து அந்தத் தவறுகளைத் திருத்துவதற்காகவும் இந்த மூன்றாவது பகுதியில் இருக்கக் கூடிய சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி மூன்று பகுதிகளாக இருக்கக்கூடிய ரத்து திருத்த மசோதாவை நன்றாக பரிசீலித்து இப்போது சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கொள்கை அடிப்படையில் பாதிக்கக்கூடியதோ அல்லது நிர்வாகத்தை பாதிக்கக்கூடியதோ எந்த விதமான விஷயமும் இல்லை. ஆனால் அவ்வப்போது நம்முடைய சட்டங்களை தவறு இல்லாமல் இருக்கவும், சில சட்டங்களில் சில தவறான பதங்கள் இருந்தால் அதை சரிசெய்து நல்ல முறையில் கொண்டு வரவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் முக்கியமாக ராஜ்ய புனரமைப்புக்கு பிற்பாடு இந்த சட்டம் மிக அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. இதே மாதிரி இதை இரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை, மூன்று வருடத்திற்கு ஒரு தடவை பரிசீலனை செய்து அப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்து திருத்த வேண்டியது அவசியம். இதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் சட்ட இலாகா எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இந்த சட்ட மூலத்தை ஏற்றுக் கொண்டு இதை சட்டமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Repealing and Amending Bill, 1957 be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4 and 5 were put and carried.

Schedules 1, 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Repealing and Amending Bill, 1957 be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS CATERING ESTABLISHMENTS BILL, 1957.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Catering Establishments Bill, 1957 a and move a:

2nd November 1957] [Sri R. Venkataraman]

“ That the Bill be referred to a Select Committee consisting of the following :—

The Hon. Sri R. Venkataraman

Sri M. William

„ M. P. Sarathy

„ V. Sankaran

„ A. R. Subbiah Mudaliar

Srimathi A. S. Ponnammal

Sri A. E. Chandrasekara Nayagar

„ K. R. Nallasivam

„ B. K. Linga Gowder

„ V. Subbiah

Dr. E. P. Mathuram

Sri M. Mayandi Nadar

„ P. G. Karuthiruman

„ N. K. Palanisamy

„ A. Mariappan

with instructions to report before the last day of the first week of the next session.”

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** சபாநாயகர் அவர்களே, கடை சிப்பந்திகள் சம்பந்தமாக 1948-ம் வருஷத்தில் சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதே சமயத்தில் மக்கள் சபையிலும் இந்த மாதிரி பாக்டரி சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்போது இந்த சட்டத்தின் விளைவாக ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கும் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள நிலைமை சீரடைவதற்குப் பதிலாக இந்த சட்டத்தில் எந்த அம்சங்கள் அமலாக இருக்கும் என்ற ஒரு பிரச்சனை இருந்து கொண்டு வந்தது. இதனால் அவர்கள் ஒரு சட்டத்திற்கும் உட்படாமல் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருந்த நிலைமையில் தான் இருந்தார்கள். அதன் பிறகு சென்னை ராஜ்யத்தில் ஹோட்டல் தொழிலுக்கு பாக்டரி சட்டத்தில் இருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டாக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு ஷாப் சட்டத்தை அமுல் நடத்தலாமா என்று ஆலோசித்து பார்க்கும்பொழுது பலகாரங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கெல்லாம் இந்த ஷாப் சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாமல் இருந்தது. இப்படியாக அவர்களுக்கு சட்ட பாதுகாப்பு இல்லாத முறை இருந்துகொண்டு வந்தது. ஆகவேதான் இதை பிரிசீலினை செய்து தனியாக அவர்களுக்கு என்று அதாவது ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கும் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுள்ள பிரச்சனை இருந்து வந்தது. அதன் பயனாகத்தான் இந்த மசோதாவை சென்னை சர்க்கார் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவை கொண்டுவருவதற்கு முன்னாலே இது சம்பந்தப்பட்ட முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் அடங்கிய ஆலோசனை போர்டு முன்னால் வைத்து அவர்களின் அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் சர்க்கார் அறிந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் சில ஷரத்துக்களை நான் விளக்குகிறேன். இந்த மசோதா சென்னை நகரம், எல்லா முனிசிபல் எரியாவில் இருக்கும் ஹோட்டல்களுக்கும், முதல் தர பஞ்சாயத் எல்லைக்குள் இருக்கும் ஹோட்டல்களுக்கும் இந்த சட்டம் அமல் நடத்தப்படும். சாதாரண கிராமங்களில் இருக்கும் ஹோட்டல்களுக்கு இது அமல் நடத்தப்பட மாட்டாது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், யாராவது சிறு கடைகள் அதாவது 10

[Sri R. Venkataraman]

[2nd November 1957]

ஸ்டால்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களையும் இது பாதிக்கிறதே, இந்த சட்டங்களை கடைபிடிக்க முடியுமா என்று சொல்ல வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் முதலாவதாகவே சொல்லிக் கொள் கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த சட்டத்தின்படி ஹோட்டல் தொழில், அதா வது உணவு விடுதிகள் வைப்பதாக இருந்தால் அவைகள் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டும். பாக்கிகள் எவ்விதம் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படு கிறதோ அதே போன்று இவைகளும் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டும். இதில் ஒரு சிறு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது ஹோட்டல் நடத்தக்கூடியவரும் அவருடைய சொந்த குடும்பமும் மாத்திரம் வேலை செய்வதாக இருந்தால் அந்த ஹோட்டல்களுக்கு இந்த சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகின்றது. ஏனென்றால் சொந்த துறையில் அங்கு முதலாளி தொழிலாளி உறவு ஏற்படவில்லை என்பதால் இந்த விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளை மூன்று விதமாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, குழந் தைகள் அதாவது 14 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள், இரண்டு, சிறுவர்கள் அதாவது 14 வயதிற்கு மேல் 18 வயதிற்குட்பட்டு இருக்கக்கூடியவர்கள், மூன்றாவது, வயது வந்தவர்கள் அதாவது 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள். அடுத்ததாக அவர்களுடைய வேலை காரியத்தை எடுத்து சொல்லும் பொழுது 14 வயதிற்கு கீழ்ப்பட்டவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தவே கூடாது. பதினான்கு வயதிற்கு மேற்பட்டு 18 வயதிற்குட்பட்டு இருப்பவர்களுக்கு சில விதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டவர் களுக்கு எல்லா சட்டங்களும் பொருந்தும். வேலை நேரத்தை பொறுத்த அளவில் வயது வந்தவர்களுக்கு வாரத்திற்கு 48 மணி நேரமும், நாள் ஒன்றுக்கு 9 மணி நேரமும், விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி சட்டத்தின் நிலைமையான இதுவும் இருக்கிறது. இது தவிர அதிகப்படியாக அதாவது ஓவர் டைம் வேலை வாங்கினால் ஒரு வாரத்திற்கு 10 மணிக்கு அதிகப்படாமல் 3 மாதங்களில் 50 மணிக்கு மேற்படாமலும் உபரி வேலை அதாவது ஓவர் டைம் வேலை வாங்க முடியும். ஓவர் டைம் வாங்குவதா யிருந்தால் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தில் இரட்டிப்பு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். பதினான்கு முதல் 18 வயது வரையிலுள்ள சிறுவர் களுக்கு 5 மணி நேரத்திற்கு மேல் தொடர்ந்து வேலை செய்யக்கூடாது. எந்த தொழிலாளியையும் 5 மணி நேரத்திற்கு மேல் தொடர்ந்து வேலை வாங்கக் கூடாது. அவ்விதம் வேலை வாங்கும் பொழுது அரை மணி நேரம் ஓய்வுக் கொடுத்தாகவேண்டும்.

அடுத்தது, வேலை நேரத்தைப் பற்றியது. வேலை நேரம் நாள் ஒன்றுக்கு தொடர்ந்து, ஓய்வு நேரமும் சேர்ந்து, வேலை முடிகின்ற வறையிலும் 14 மணி நேரமாக இருக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் பாக்கி சட்டத்திலிருந்து சிறிது மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி சட்டத்தில் 10½ மணி நேரம் தான். இந்தத்தொழிலில் 14 மணி நேரம் போட்டதற்குக் காரணம், சாப்பிடுபவர்கள் மாலை நேரத்திலும் காலை நேரத்திலும் அதிகமாக வரக்கூடும்; அவர்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டியிருப்பதால், அதற்கு உகந்த முறையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழி லாளர்களுக்கு வாரம் ஒன்றுக்கு ஒரு நாள் விடுமுறை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டம் விதித்திருக்கிறது.

லீவ் விஷயத்தில், பாக்கி சட்டத்தில் சொன்னது போல், 240 நாள் வேலை செய்த ஒவ்வொருவருக்கும் 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் லீதம் லீவ் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது; இந்த லீவ் சம்பளத்துடன் கொடுக்கும் லீவ். அதற்குக் குறைவாக வேலை செய்திருந்து வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால். அவர்களுக்கு அவர்கள் எவ்வளவு நாட்களுக்கு வேலை செய்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவிற்குத் தகுந்த படி லீவு அல்லது கூலி கொடுக்கவேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது.

இன்னும், சம்பளப் பட்டுவாடா செய்கின்ற விஷயத்திலும், “பேமெண்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட்” பிரகாரம் சம்பளம் சரிவர கொடுக்கப்படாவிட்டால் “டிபேய்ட் வேஜஸ்” என்று சொல்லி, அதற்கான சட்டம் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் செல்லும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2nd November 1957] [Sri R. Venkataraman]

குழந்தைகளும் பெண்களும் இரவு நேரத்தில் வேலை செய்யக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இரவு 9 மணிக்கு மேலும் காலை 5 மணிக்கு முன்பும், அவர்களை ஹோட்டல் தொழிலில், வேலை செய்யும்படி அமர்த்தக்கூடாது.

இன்னும், ஒரு முக்கியமான பாதுகாப்பு—பாக்டரிச் சட்டத்தில் இல்லாதது, இந்த தொழிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், 6 மாதங்கள் வேலை செய்த தொழிலாளியை தகுந்த காரணம் இல்லாமலும் நோட்டீஸ் கொடுக்காமலும் வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்பது ஆகும். அவ்வாறு நீக்கினால் சர்க்கார் நியமித்திருக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில் அப்பீல் செய்துகொள்ளும் உரிமை தொழிலாளிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு கூட, இதுவரை இருந்த நடைமுறைகளில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகளின் மூலமாகவோ அல்லது ஒப்பந்தங்களின் மூலமாகவோ மசோதாவில் கண்டிருக்கின்ற சலுகைகளைவிட அதிகமான சலுகைகளைத் தொழிலாளர்கள் பெற்றிருப்பார்களானால், அவைகளும்—சட்டத்தில் அவைகளை விடக் குறைவான சலுகைகள் இருந்தாலும், கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று வறையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தை மீறுபவர்களுக்கு, முதல் தடவை மீறினால் ரூ. 250 அபராதமும், இரண்டாவது தடவையோ அதற்கு மேற்பட்டோ மீறினால் ரூ. 500 அபராதமும் தண்டனை என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சட்டமானது பெருவாரியான தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஹோட்டல் முதலாளிகளையும் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களையும் ஓரளவு கட்டுப்படுத்தும் காரணத்தினால், இந்த மசோதாவை ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பிரேரேபீணைய நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Catering Establishments Bill, 1957 be referred to a Select Committee consisting of—

The Hon. Sri R. Venkataraman

Sri M. William

„ M. P. Sarathy

„ V. Sankaran

„ A. R. Subbiah Mudaliar

• Srimathi A. S. Ponnammal

Sri A. E. Chandrasekara Nayagar

„ K. R. Nallasivam

„ B. K. Linga Gowder

„ V. Subbiah

Dr. E. P. Mathuram

Sri M. Mayandi Nadar

„ P. G. Karuthiruman

„ N. K. Palanisamy

„ A. Mariappan.

with instructions to report within the last day of the first week of the next session.”

[Mr. Speaker]

[2nd November 1957]

The hon. Member Sri N. K. Palanisamy has given notice of an amendment. He can move it now.

SRI N. K. PALANISAMI : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Catering Establishments Bill, 1957, be circulated for eliciting public opinion.”

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ That the Madras Catering Establishments Bill, 1957, be circulated for eliciting public opinion ”.

The motion as well as the amendment are before the House for discussion.

We shall have the discussion till 1-15 p.m. Will it be alright if I call the Hon. Minister to reply to the debate at 1-15.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : After all we are sending the Bill before a Select Committee. Do the hon. Members want the discussion to go on till 1-15? I think if the House has an hour for discussion it will be more than enough. I will leave it to the House to decide. I don't think more than 6 or 8 Members will participate in the discussion. I will allow 10 minutes to each hon. Member. I will now provisionally say that the Hon. Minister would reply to the debate at 12-30 instead of at 1-15 p.m.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்புச் செய்ததற்குப் பிறகு, கிட்டத்தட்ட இந்த மூன்று வருஷ காலமாக அவர்கள் பட்ட கஷ்டம் சொல்லத்தரமன்று. அவர்கள் மூன்று வருஷ காலமாக “ எங்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை சர்க்கார் நிர்ணயிக்க வேண்டும். வேலை உத்தரவாதம் வேண்டும். ப்ராவிடண்ட் பண்ட் வசதி வேண்டும். எங்களுடைய வேலை நேரம் குறைக்கப்படவேண்டும்.” என்ற கோரிக்கைகளுடன் கிளர்ச்சி செய்தது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவில், குறைந்த பட்ச சம்பளம், நிரந்தரமான வேலை முதலிய முக்கியமான விஷயங்களுக்கு உரிய ஷரத்துக்களைச் சேர்க்கவில்லை. வேலை நேரம், லீவ் வசதி ஆகிய இரண்டுக்கும் உரிய ஷரத்துக்களைத்தான் மசோதாவில் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் அளிப்பது பற்றி மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த மசோதாவில் உள்ள முக்கியமான குறைபாடு, சம்பளம் கொடுத்தோ சம்பளம் கொடுக்காமலோ “ அப்பரெண்டிஸ் ” வைத்துக்கொள்ளும் என்று மசோதாவில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பது ஆகும். இதன் காரணமாக, முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை எந்த நிமிஷத்திலும் நீக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

தொழிலாளர்களுடைய பிற்கால வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சேமிப்பிற்கு வசதியளிப்பதற்கு மசோதாவில் வகைசெய்யப்படவில்லை. ப்ராவிடண்ட் பண்ட் போன்ற சலுகைகளுக்கு மசோதாவில் வகை செய்யப்படவில்லை.

மேலும், மசோதாவின் 6-வது செக்ஷனை எடுத்துக்கொள்வோம். திடீரென்று ஹோட்டல் போர்டுகளில் உள்ள பெயர் மாறுவது நமக்குத் தெரியும். சாதாரணமாக, ஹோட்டல் முதலாளி தொழிலாளிக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்காமலிருப்பதற்கு வகை செய்வதற்காகத்தான் இப்படி பெயரை மாற்றுகிறார்கள். ஹோட்டலை மூட

2nd November 1957] [Sri N. K. Palanisami]

வேண்டுமென்றால் மூடிய 10 நாட்களுக்குள் முதலாளி அதை அங்கே யுள்ள இன்ஸ்பெக்டருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10 நாட்களுக்குள் என்றால் அந்த ஹோட்டலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு பதிலாக, ஹோட்டலை மூடுவதாக இருந்தால் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாகவே நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று விதிக்கவேண்டும். மேலும் Registrar-யிடம் சென்று Registration-ஐ cancel பண்ணக்கூடிய முறையில் அதைத் திருத்தி யமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். மேலும் Retrench பண்ணப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு Compensation கொடுக்கப்படுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். மேலும் மூட்டை ஹோட்டலை பழைய முதலாளியின் family-ஐச் சேர்ந்தவர்கள் மறுபடி திறப்பதாக இருந்தால் அவர்கள் வேறு லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று விதிக்க வேண்டுமே தவிர பழைய லைசென்ஸை அனுமதிக்கும்படி விதிக்கக்கூடாது.

இந்த மசோதாவில் அதிகப்படியாக வேலை செய்தவருக்கு அதற்காக தனிச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதித்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. இந்த விதியை மீறுவதற்கும் 23-வது பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ள அபராதத்தை விதிக்க வகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்காக இந்த விதியைக் கொண்ட பிரிவாகிய 8-வது பிரிவையும் 23-வது பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ள பிரிவுகளுடன் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மசோதாவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஒரு ஹோட்டல் தொழிலாளி 5 மணி நேரம் வேலை செய்தால் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம்தான் ஓய்வு கிடைக்கும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், தமது பேச்சின் முடிவில், “இதற்குக் காரணம் ஹோட்டல்களில் சாயந்திரத்திலும் காலைிலும் அதிக வேலையும் மற்ற நேரங்களில் குறைந்த வேலையும் இருப்பது ஆகும்” என்று சொன்னார் கள். அநேகமாக எல்லா ஹோட்டல்களிலும் மத்தியானச் சாப்பாடும் இருக் கிறது. ஆகவே இந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியானச் சாப்பாடு போடும் வேலையையும் மற்ற வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும். இந்த நிலையில், இவர்களுக்கு 4 மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை லீத்ம் ஓய்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல 14 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதை திருத்தி அதை மூன்று ஷிப்டுகளாக அமைத்து நாலு மணி நேரங்களாக வேலை செய்யச் சொல்ல வேண்டும். அதாவது நாலு மணிக்கு ஒரு தடவை அவர்களுக்கு ஓய்வு கொடுத்தால் சரியாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் 12 நாட்களுக்கு லீக்ம் லீவும் 12 நாட் களுக்கு காஷுவல் லீவும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவசியம் ஏற்படும் போது 240 நாட்கள் வேலை செய்த பிறகுதான் கொடுக்கும்படியாகவும் இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தரம் ஐந்து நாட்களாகவோ அல்லது நாலு நாட்களாகவோ கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அது மட்டுமல்ல குறைந்ததைகளாக இருந்தால் அதாவது 14 வயதுள்ள வர்களுையோ அல்லது பெண்களுையோ வேலை செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. அது நன்மைதான். செக்ஷன் 22 இருக்கிறதே அந்த முறையில் சட் டத்தை வைத்துக்கொண்டால் வருத்தப்படும் அளவுக்குத்தான் அது கொண்டுவரப்படும். மேலும் அபராதம் போடும்போது முதல் தடவை யில் 250 ரூபாய் அபராதமும் மறுபடியும் குற்றம் செய்தால் அதைவிட இரண்டு மடங்கு அபராதம் போடப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இரண்டு மடங்கு அபராதம் போட்டால் ஹோட்டல் முதலாளிகள் பயப்படி மாட்டார்கள். எவ்வளவு பணத்தை அபராதமாகப் போட்டாலும் அவர்கள் கொடுத்து விடுவார்கள். அப்படி இல்லாமல் 20 நாளாவது ஜெயில் தண்டனையாக வைத்தால்தான் இது நடை முறைக்கு வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறைகளெல்லாம் ஹோட்டல் தொழிலாளர் களை பாதுகாப்பதாக இல்லை. இதையெல்லாம் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சென்னையில் ஹோட்டல் தொழிலாளர்

[Sri N. K. Palanisami] [2nd November 1957]

களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டினதாகச் சொன்னார். அந்தக் கூட்டத்திற்கு போதுமான பிரதிநிதிகள் வரவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே கணம் மந்திரி அவர்கள் மதுரை, சேலம் ஜில்லாக்களுக்குச் சென்று அங்கேயுள்ள சுற்று வட்டாரப் பிரதிநிதிகளை வரச்செய்து அவர் களுடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே இதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. VINAYAKAM : மீஸ்டர் சேர்மன் ஸர், அரசாங்கம் இப் பொழுது ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுடைய பாதுகாப்புக்காக ஒரு சட்டத் தைக் கொண்டு வருவதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். வாஸ்தவம். ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இது பல வருஷங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. இந்தத் தொழிலை நடத்துவது என்றால் பாக்கரி தொழிலைப்போலவோ அல்லது சிறிய கட்டைய முதலாளிகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போலவோ அல்லது குமாஸ்தாவை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் நடத்துவது மாதிரி அல்ல. ஒரு ஹோட்டலை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்றால் அதிலுள்ள தொழிலாளி காலையில் 4 மணிக்கே ஹோட்டலில் ஆஜராகி விடவேண்டும். நெருப்பு மூட்டி பாத்திரங்களை சுத்தப்படுத்தி பட்சணங்களை பக்குவமாக்கச் செய்து முதலில் இட்லி சாம்பார் டேபிளுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அதாவது 6 மணிக்கு டேபிளுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அதற்காக தொழிலாளி 4 மணிக்கே வந்திருக்கவேண்டும், அடுப்புக்கு.

இப்படிப்பட்ட இன்னல் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளி அதே நெருப்புல் எத்தனை மணி வேலை செய்யவேண்டும், எவ்வளவு பாதுகாப்பு அவர்களுக்குத் தரவேண்டும், அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு லீவு அல்லவன், லிஃக் உல்லவன், லீவு எம் அவர்களுக்குத் தரவேண்டும், இவைசனையெல்லாம் குறிப்பிட்ட இந்த மசோதாவை வரவேற்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது, இவைகளெல்லாம் வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்களாகும். இந்த சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திட்டமோ அல்லது அம்சமோ அவைகளைக்கொண்டு யாருமே அதிகமாக அபிப்பிராய பேதம் காட்டவோ அல்லது எதிர்க்கவோ மனம் துணிய மாட்டார்கள். அவர்களுக்கும் எல்லா வசதியும் வேண்டும். அவர்கள் ஒய்வு எடுத்துக்கொள்ள தனி இடம் வேண்டும். மற்ற இடங்களில் கொடுக்கப்படும் வசதிகளை விட இவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட வேண்டும். பாக்கரி தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகளைப் போலவோ அல்லது மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகளைப் போலவோ இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதிலும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. இந்தத் தெர்ழில் ஒரு நடவடிக்கைமான தொழிலை. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல இவர்களுடைய நிலைமையில் தொழிலாளர்களைப் போலவோ அல்லது பாக்கரி தொழிலாளர்களைப் போலவோ இல்லை. இந்தத் தொழிலில் முதலாளியும் தொழிலாளியும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு வரை ஒருவர் நம்பி அந்தத் தொழிலை நடத்தினால்தான் அந்தத் தொழில் வெற்றிபெற முடியும். ஒருவருக்கொருவர் நம்பாமல் இருந்தால் இந்தத் தொழில் முன்னேற்றமடையாது. அரசாங்கத்தாரும், மந்திரிகளும் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் சென்னையில் இருக்கக்கூடிய சில பெரிய ஹோட்டல்களாகிய மாடர்ன் கேபே, மைசூர் கேபே, நேரு கேபே, கண்மாரா ஹோட்டல் முதலிய ஹோட்டல்களைப் பார்த்துவிட்டு, அங்கே முதலாளிகள் சுகமாக பங்காவில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், பர்னிச்சர் இருக்கின்றன, சாமான்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நல்ல வசதி இருக்கிறது, ராஜாக்களாக இருக்கிறார்கள், நிறைய ஜனங்கள் வருகிறார்கள் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் நினைத்துவிடக்கூடாது. இதையெல்லாம் பார்த்து விட்டு ஹோட்டல்காரர்களுக்கு நல்ல லாபம் வருகிறது என்று யாராவது ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் அவர்களுக்கு அனுபவம் இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். அப்படி நினைப்பது தவறு என்பதுதான் எனக்குப் படுகிறது. எனக்குத் தெரியும் கணம் பழனிசாமி அவர்களுக்கு ஒரு பக்க நிலைமைதான் தெரியும். "There are two sides for

2nd November 1957] [Sri K. Vinayakam]

the picture". ஒரு படத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் என்ன சொல்வார் என்றால் ரஷ்யாவைப் பாருங்கள், சைனாவைப் பாருங்கள் என்றுதான் அவர் சொல்லுவார். அதே மனப்பான்மையில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் இருந்தால் அது தவறு. ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் இப்பொழுது பாதுகாப்பு கோரப்படுகிறது. சலுகைகள் கோரப்படுகிறது. ஹோட்டல் தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால் முதலாளியும் அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து வேலை செய்ய வேண்டும். ஹோட்டல் முதலாளிகள் ஹோட்டலில் வரக்கூடிய பணத்தைத்தான் தொழிலாளர்களுக்குத் தர முடியுமேயொழிய லீட்டில் வைத்திருக்கக்கூடிய முதலை அதாவது அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் வைத்துவிட்டுப்போன பணத்தை எடுத்து இவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. அப்படி தங்களுடைய ஆஸ்தியிலிருந்து யாரும் கொடுத்தது இல்லை, கொடுக்கும் முடியாது. இதை நான் தாராளமாகச் சொல்லுகிறேன். இதைப்பற்றி நான் சொல்வதால் ஹோட்டல் முதலாளிகளிடத்தில் நான் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவதாக நினைக்கக்கூடாது. உண்மையிலேயே ஒரு தொழிலாளி முதலாளியிடம் ஒத்துழைக்கக்கூடாது என்று விரும்பினால் சாம்பாரில் 1 படி உப்பு போடுவதற்கு பதிலாக இரண்டு படி உப்பு போட்டு விட்டால் என்னவாகும் என்பதைப் பாருங்கள். சாம்பார் ருசிக்குமா? அதைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் திட்டமில் போவார்களா? இந்த நஷ்டம் யாருக்குச் சேரும். ஹோட்டல் தொழிலாளிக்குச் சேருமா அல்லது முதலாளிக்குச் சேருமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த சாம்பாரை எடுத்து அப்படியே கொட்ட வேண்டியதுதான். "It becomes unfit for consumption". அதை உணவுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு முடியாது. இம்மாதிரி பரஸ் பரம் அவர்களிடத்தில் நாணயம் இருந்தால்தான் இந்தத் தொழில் நன்றாக நடைபெறும். அந்தத் தொழில் வளருவதற்கு இடம் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதனால் அவர்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுடைய மனசாட்சிக்கு விரோதமாக நடப்பவைகளுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய உரிமைகளுக்கு வாதாடுகிறவர்கள் அந்தத் தொழிலாளிகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்தால், அவர்களுடைய கடமையைச் செய்யத் தவறினால் அதைத் தவிர்க்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது என்பதையும் சொல்லவேண்டும். அந்த அளவில் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்த மசோதாவில் என்ன இடம் இருக்கிறது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்குத் தெரியும் சில ஹோட்டல்களுடைய கதி. சென்னையில் சில ஹோட்டல்களுக்கு பிரமாதமாக விளம்பரம் செய்து திறப்பு விழாக்கள் நடைபெறும். அதற்கு 20 ஆயிரம் அல்லது 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்திருப்பார்கள். புதியதாக ஹோட்டல் வந்து மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகவே அது மூடப்பட்டு விடும். ஏனென்றால் அங்கே "லேபர் ப்ராப்ளம்" வரும். ஒருபுறம் "முதலாளிகள் ஒழிக" என்ற கோஷம் கிளம்பும். மற்றும் தொழிலாளிகள் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் அடுப்பில் விறகு கட்டையில் நெருப்பு பற்ற வைப்பதற்கு பலகாரம் செய்ய வாங்கிக் கொடுத்த டால்டாவையோ அல்லது ஓ.கே. வனஸ்பதியையோ அப்படியே டப்பாவோ அடுப்பில் கொட்டி நெருப்பைப் பற்ற வைத்தால் அதை எப்படி கண்டு பிடிப்பது? அது என்ன ஆகும்? அதை யாரால் கண்டு பிடிக்க முடியும்? "What is the process of detection". இதைப் பற்றி நான் குறிப்பிடும்போது அனுபவப்பட்டுதான் சொல்லுகிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நான் ஹோட்டல் நடத்தி இதைத் தெரிந்து கொண்டேன். மவுண்ட் ரோடில் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஹோட்டல் நடத்திப் பார்த்தேன். அந்த ஹோட்டல் "Foreign catering with foreign liquor for consumption". அதை வைத்துப் பார்த்துதான் அதன் நிலைமை என்ன என்று தெரிந்து கொண்டேன். இப்படிப்பட்ட சட்டம் அப்பொழுது கிடையாது. அந்த சட்டம் இல்லாமலேயே தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. எங்களுக்குத் தெரியும் அப்பொழுது தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பது.

[Sri K. Vinayakam] [2nd November 1957]

எந்தத் தொழிலாளிகள் முதலாளிகளுடைய முதலுக்கு நஷ்டம் வராமல் தானும் சுகப்பட்டுக்கொண்டு முதலாளிகளும் சுகப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் என்று முதலாளிகளுக்குத் தெரியும்.

Because, he is the man on the spot ; it is not the Government that is watching all these things.

40 பேர்கள் தொழிலாளிகள் இருந்தால் அவர்களில் 35 பேர் நல்லவர்களாய் இருப்பார்கள். இது என் அனுபவத்தில் தெரியும். முதலாளியும் தொழிலாளிகளின் உரிமைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல் தொழிலாளியும் முதலாளிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையை மறுக்கக்கூடாது. சலபமாகவே பெருத்த நஷ்டத்தை உண்டாக்க முடியும் தொழிலாளிகளால். ஒருவர் உள்ளே போய்ச் சாப்பிட விரும்புகிறார். அவருக்கு அவசரமாகப் போகவேண்டும். மேஜையண்டை போய் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து “ஒரு இடலி, ஒரு வடை, சாம்பார் கொண்டு வா” என்று சொல்கிறார். அப்போது அந்த ஸெர்வர் மெதுவாக நடக்கலாம். சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சட்டமில்லை. (He can take his own time. The most slovenly method of catering is permitted, because there is no provision or guarantee against such slovenly behaviour) மெதுவாகப்போய் எடுத்து வந்து அவர் எதிரே விசிறிப் போடலாம். மெதுவாக வைத்துவிட்டு சுருட்டி விடலாம். அப்படி விட்டால் அதற்கு ஒன்றுமில்லை. அப்படி விடக்கூடாது என்று சட்டமில்லை. இப்படி ஒரு தொழிலாளி செய்தால் எல்லாத் தொழிலாளிகளும் செய்யவேண்டியதில்லை; பலர் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றென்பது பேர்கள் நல்லவர்கள். இந்தத் தொழிலாளி முதலாளிக்குக் கெட்பேர் வாங்கித்தர வேண்டுமென்று நினைத்தால் அதை சலபமாகச் செய்யலாம். சாப்பிட வந்தவர் ஏதாவது கெட்டால் “இதுதான் இருக்கிறது சாப்பிட்டால் சாப்பிடுங்கள்” என்று சொல்லுவார்கள். “உப்பு கொஞ்சம் அதிகமாயிருக்கிறது, வேறு ஏதாவது கொண்டு வா” என்று சொன்னால், “வேறு ஒன்றும் கொண்டுவர மாட்டேன், இஷ்டம் இருந்தால் இதைச் சாப்பிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் எழுந்து போய்க்கொண்டேயிருங்கள் ஐயம்” என்று சொல்லுவார்கள். நான் இதை பயமில்லாமல் சொல்லுகிறேன். பலர் சொல்ல மறுப்பார்கள். நான் சொல்வது நாகரீகமா, அநாகரீகமா என்றுகூட சந்தேகிப்பார்கள். நாமெல்லோரும்தான் ஹோட்டலில் போய்ச் சாப்பிடுபவர்கள். நமக்கு பர்ஸனல் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இருக்கிறது. தொழிலாளிகள் முதலாளிகளுக்குக் குந்தகம் வராமல், தொழிலும் கெடாமல், கெட்பேர் வாங்கித் தராமல் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அதே நேரத்தில் முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளுக்கு முறைப்படி எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும். இந்தச் சலுகைகளை எப்படிக் கொடுப்பது. முதலாளி தன்னுடைய சொந்த பணத்திலிருந்து கொடுக்க முடியாது. வரக்கூடிய லாபத்திலிருந்துதான் கொடுக்க முடியும். ஆக முதலாளிகளுக்கு லாபம் வரக்கூடிய முறையில் தொழிலாளிகள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த மசோதாவில் முதலாளிகளுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். There is no provision protecting the rights and privileges of the caterer. இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இதே மாதிரி சொல்லலாம். ஒரு சாரருக்கு சலுகை தரவேண்டுமென்று மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இன்னொரு சாரருக்கு பின்னிட்டு சிந்திக்கலாம் என்று சொன்னால், this cannot be separated so easily. இவைகளை யெல்லாம் ஆலோசிப்பதற்கு செலெக்ட் கமிட்டியிலே விஷயம் தெரிந்தவர்கள் ஒரு சிலர் இருக்கவேண்டும். I mean no offence to any member put on the Select Committee. இந்த நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள், விஷயம் தெரிந்தவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நான் அதில் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. மந்திரி அவர்கள் விநாயகத்தைப் போட்டுக்கொண்டால் என்ன என்று சொல்லுகிறதாகத் தோன்றுகிறது. நான் வர விரும்பவில்லை. இதில் விஷயம் தெரிந்தவர்கள் சட்டசபையில் இருந்தால் அவர்களின் யோசனையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

2nd November 1957] [Sri K. Vinayakam]

ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் தகராறுகளே யில்லாமல் உள்ள எத்தனையோ ஹோட்டல் இன்னும் இருக்கின்றன. எத் தனையோ சமயங்களில் தொழிலாளிகள் “ஆல் மெட்ரால் ஸ்ட்ரைக் செய் யப்போகிறோம், அதில் சேருங்கள்” என்று கூப்பிடும்போது, அவர்கள் “எங்கள் முதலாளி எங்கள் பக்கம் உள்ளவர்கள், நல்லவர்கள், லீவ் அலவன்ஸ், ஷிக் அலவன்ஸ் எல்லாம் கொடுக்கிறார். தட்சிணக் காசு எல்லாம் தாராளமாகக் கொடுக்கிறார். எங்களுடைய வேலை எளகரியத்தை யெல்லாம் பார்க்கிறார்” என்று சொல்லி, நாங்கள் இந்த ஸ்ட்ரைக்கில் சேரத் தயாராயில்லையென்று சொல்லக்கூடிய தொழிலாளிகள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த தட்சிணக் காசு என்பது ஒன்று. அதாவது ஒவ்வொரு நாள் சாயங்காலத்திலும் கொடுப்பது. அதில் காலண குறைந் தாலும் மறு நாள் சாப்பாட்டில் உப்பைப் போட்டுவிடுவான். அப்படிக் கொடுக்கும் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பல பேர்கள் இருப் பதால்தான் இன்று இந்தத் தொழில் நன்றாக நடக்கிறது. தொழிலாளி கள் செய்யவேண்டிய கடமையில் தவறிவிட்டால் அதற்கு முதலாளி களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி யாரும் சட்டசபையிலிருந்து குழுவுக்கு வர மறுத்தால் முதலாளி கள் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள் “ஹோட்டல் ப்ரொபரட்டர்ஸ் அசோசியே ஷன், ஸ்டேட், சிடி, முதலியன். அப்படி இருக்கின்றவர்களை அழைத்து, சாட்சியம் சொல்லுவதற்கு, கமிட்டிக்கு அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவதற்கும் வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று சொல்லி, கிளாஸ் பை கிளாஸ் வரும்போது மற்ற சிக்கல்களைச் சொல்லுவேன் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்புக்குறிய சபாநாயகர் அவர் களே, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பவாக்கும் முறையிலே ஒரு மசோதாவை இந்த சபை முன்பு சமர்ப்பித்திருக்கும் தொழிலமைச் சருக்குப் பாராட்டு கூறுகிறேன். இந்த மசோதாவானது, புதிதாகத் தயாரிக்கப்பட்டு, இப்போது முதல் முறையாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் போது, இதில் பல உபயோககரமான திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டு மென்று இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது எங்கு உணவு விநியோகிக்காமல் சாதாரண தங்கும் விடுதிகளாக அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த விடுதிகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் உதவி செய்வதாக இல்லை. அவைகளும் ஹோட்டல் முறையில் கருதப்பட்டு, ஆனால் அந்த இடத்தில் உணவு, சிற்றுண்டிகள் இல்லை, தங்கும் விடுதி களாக இருக்கிறது. அவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை அமுல் நடத்தினால் மிகவும் நல்லது. இன்றே இதனைச் செய்யவில்லை யானால், பின்னர் இதனைப் பற்றி ஆலோசித்து ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரும் அவசியம் ஏற்படலாம். அதுவும் அண்மையிலேயே நேரிட் லாம். முன்பே அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்வேண்டும், அவர்களும் உதவி பெறுகிற முறையிலே இந்த மசோதா விஸ்தரிக்கப்படவேண்டு மென்று விரும்புகிறேன். “Residential hotel” means any premises in which the business of providing dwelling accommodation and supply of meals to any member of the public or a class of the public is carried on ; என்று இருக்கிறது. ஸ்பீசர் ஆப் மீல்ஸ் என்று இல்லாமல் “providing dwelling accommodation only or dwelling accommodation and supply of meals” என்று இந்த தங்கும் விடுதிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப் பிராயம். ஆகவே இதை மாற்றியாக வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

MR. SPEAKER : அதற்குத்தக்க சமயத்தில் அமெண்ட்மெண்ட் கொடுத்தால் நலமாயிருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

* **SRI P. S. CHINNADURAI :** இந்த மசோதாவை ஸெலெக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவதற்காக மோஷன் இருக்கிறது. ஸெலெக்ட் கமிட்டியின் ஆலோசனைக்காகத்தான் இவைகளை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மேலும் வாராந்திர லீவ் கொடுப்பதற்கு பேட்டரி ஆக்ட்டில் எந்த மாற்றி அமைப்புகள் இருக்கின்றனவோ அதையெல்லாம் இந்த மசோதா வில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். பண்டிகை லீவ்

[Sri P. S. Chinnadurai] [2nd November 1957]

சம்பந்தமாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எங்கும் இது சம்பந்தமாகக் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அநேக தொழிற்சாலைகளில் இதை ஏற்றுக்கொண்டும் வருகிறார்கள். பண்டிகைகள் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பண்டிகைகள் இல்லையென்பதில்லை. ஆகவே பண்டிகை எவ் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டினை செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவிலேயிருந்து குடும்பத்தினர் மட்டும் நடத்துகிற ஹோட்டல்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் குடும்பத்தினரும் சில தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொண்டு நடத்துகிற ஹோட்டல்களுக்கு என்ன முறையிலே இந்த மசோதாவிலே விதிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கு என்று தனியாக விதிகள் தயாரிக்கப்படவில்லை. குடும்பத்தினர் ஒரு பகுதியும், புருஷன், மனைவி, மகன், மகள் இன்னும் இரண்டு தொழிலாளர்கள் என்று இருந்தால் அத்தகைய ஹோட்டல் எப்படி நடத்தப்படுகிறது, இந்த மசோதா அவர்கள் விஷயத்தில் எவ்வாறு செயல்படப் போகிறது என்று பார்க்கும்போது அவர்கள் விஷயத்திலே விதிவிலக்கானது வராது என்று நிச்சயமாக தேர்ப்பாடுகிறது. அப்படி இருக்குமானால் அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். பொதுவாக, இப்போதெல்லாம் குடும்பத்தினரே தாமே உழைக்கின்ற ஒரு நிலைமையிலே, குறிப்பாக மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலே அத்தகைய ஹோட்டல்கள் பல இருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை இதிலே செய்யவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு செக்ஷன் 19 (2) இன் கீழே சில பாதுகாப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், “(2) The employee shall have a right to appeal to such authority and within such time as may be prescribed either on the ground that there was no reasonable cause for dispensing with his services or on the ground that he had not been guilty of misconduct as held by the employer” என்று இருக்கிறது. 19-வது செக்ஷனிலே உப செக்ஷன் 2, 3 இவைகளிலே சொல்லப்படுகிற பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரை அவை வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால், அந்த அதிகாரத்தை யாருக்கு அளிக்கப்போகிறார்கள் என்று இந்தச் சபைக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் எதுவும் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் தொழில் கோர்ட்டுக்கே அந்த அதிகாரம் வழங்கப்படுமானால் அது நன்மையாக இருக்கும் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ளுவேன்.

ஸ்ப்ரெட் ஓவர் டைம் 14 மணி நேரம் வரையில் இந்த மசோதாவில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது 14 மணி நேரத்திற்குக் குறைவாக இருந்தால் நல்லது. ஏற்கெனவே உள்ள பாக்டரிகள் சட்டத்தில் 10½ மணி நேரம்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வேண்டுமானால் பாக்டரிகளின் சீப் இன்ஸ்பெக்டர் அதைப் பன்னிரண்டு மணி நேரத்திற்கு உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. பெரும்பாலான இடங்களில் பத்தரை மணி நேரம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அமலில் இருந்து வருகிறது. இதைப் 14 மணிநேரம் என இந்த மசோதாவில் விட்டுவைப்போமானால், அதனைத் தவறாகப் பயன்படுத்த முதலாளிகளுக்கு இடம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடும் என நான் அஞ்சுகிறேன். அம்மாதிரி இடம் அளிக்கக்கூடாது. சாதாரணமாக ஒரு தொழிலாளியிடமிருந்து வேலை வாங்கக்கூடிய அளவை விட இந்த நேரம் மிகவும் அதிகமாகும். இதை முதலாளிகள் தவறாகப் பயன்படுத்தி அதிகவேலை வாங்குவதற்கு இடம் ஏற்படக்கூடும். இந்தப் பிரிவின்படி, தொழிலாளிகள் 75 சதவிகித நேரம் அதிகப்படியாக, தாம் வேலை செய்யவேண்டிய நேரத்தைக்காட்டிலும் அதிகப்படியாக, ஹோட்டலுக்குப் பக்கத்தில் அவர்கள் தங்கியிருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இது அவசியமான திருத்தம். இதனை யோசிக்கவேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைத் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

2nd November 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் முதலாளிகள் உறவு சம்பந்தப்பட்டவரை ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் மிக மிகப் பொறுமையாக இதுவரை இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். வேலை நிலைமை சம்பந்தப்பட்டவரை, இந்த மசோதா அவர்களுக்கு நல்ல விளைவிக்குமே அல்லாது, அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளாகிய சம்பளம் முதலிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் அளிக்கப்படவில்லை. ஹோட்டல் தொழிலாளிகள் உண்மையிலேயே மாடுபோல் உழைக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்வேன். இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமையிலே உழைத்து வரும் தொழிலாளிகள் மனம் புண்படக்கூடிய ரீதியிலே இந்தச் சபையிலே அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்படுமானால் அது ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதாகாது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் சிப்பந்திகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையிலே வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவைப் பெருமளவில் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இதிலே சில அம்சங்களை தொழிலாளர்களுக்குப் பரிபூரணமாக நன்மை கொடுக்கக்கூடிய இன்னும் நல்ல முறையிலே சீர்திருத்தி அமைத்திருக்கலாம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டி அந்த விஷயங்களையெல்லாம் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்யும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

முதல்தர பஞ்சாயத்து இடங்களுக்கும், முனிசிபல் எல்லைக்குள்ளிருக்கும் பகுதிக்கும், பஞ்சாஸ் நகரத்தின் எல்லைக்கும் மாத்திரம்தான் இந்த மசோதா அமுலுக்கு வரும். ஆனால், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கு எல்லைக்குள்ளும், முனிசிபல் நகர எல்லைக்குள்ளும் இன்று பல சிறிய ஹோட்டல்களும் இருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று வேலை ஆட்கள் உள்ள மிக மிகச் சிறிய ஹோட்டல்களும், சொந்தக்காரர்கள் மாத்திரம் வைத்து நடத்தக்கூடிய சிறிய ஹோட்டல்களும் இருக்கின்றன. அந்த ஹோட்டல்களுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையிலே பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த அளவு இந்தச் சட்டத்தின் உள்நிலை நின்று செயல்படமுடியுமென்று ஐயுறுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹோட்டல் என்று சொல்லக்கூடிய இனங்களில் தாமதிக்கக்கூடிய லாட்ஜ்களையும் இந்த மசோதா வரம்பில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனெனில் சில லாட்ஜ்களில் ஹோட்டல் வேறாகவும் விருதி தனியாகவும் இருக்கும். வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் ஹோட்டலிலே சென்று உணவு கொண்டுவருபவர்களாகவும் குற்றேவல் புரிபவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இருபக்கமும் வேலையும் செய்யவும் கூடும். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இது திருத்தி அமைக்கப்படுவது நல்லது.

கோயில் மடப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அதுவும் சில கோயில்களிலே நாளென்று பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கூட அந்தக் கோயில்களிலே செய்யக்கூடிய பலகாரங்களும் சிறுநுண்டிகளும் பெருமளவில் விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதையும் கூட, இந்தச் சட்டத்தின் வரம்புக்குள்ளே கொண்டுவருவது நல்லதாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

சாதாரணமாக, இந்த ஹோட்டல்களைப் பொறுத்தவரை, எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு அன்பர் சொன்னார், ஹோட்டல் திறப்பு விழா மிக விமரிசையாக நடக்கிறது என்று. ஆனால், சமீபத்தில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகளில் ஹோட்டல் மூடு விழாவும் அதேமாதிரி மிகச் சிறப்பாக நடந்திருக்கின்றன. இன்று நடந்துகொண்டிருக்கும் ஹோட்டல் ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காக மூடப்படும். வருமானவரி போன்ற வரி விதிப்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காகவோ அல்லது தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய போனஸ் போன்ற ஊதியங்கள் கொடுக்காமலிருப்பதற்காகவோ, அவர்கள் திடீரென்று ஹோட்டலை மூடுகிறார்கள். லாபத்தில் நடக்கும் ஹோட்டலையும் மூடிவிட்டு மறுபடியும் அதே ஹோட்டலை வேறொரு பெயரில் திரும்பத் திறக்கிறார்கள். இப்படி இந்தச் சட்டத்தின் வரம்பிலிருந்து தப்பித்துக்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [2nd November 1957]

கொள்வதற்காக பெரும் அளவு நடக்கிறது. தன்னுடைய பெயரில் நடக்கும் ஹோட்டலை மனைவியின் பேரிலோ, மைத்துனனின் பேரிலோ மாற்றி விட்டு, மறுபடியும் அதே ஹோட்டலை, அதே இடத்தில், அதே முதலாளி வேறொரு பெயரில் ஆரம்பிக்கும்போது, அங்குள்ள தொழிலாளிக்கு எந்த விதத்திலும் பாதுகாப்பு இல்லை. அது கிடைக்குமென்பதைப்பற்றி மசோதாவில் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை. 6-வது விதியிலே இப்படி மூடக் கூடிய ஹோட்டல்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அந்தத் தொழிலாளி நீக்கப் படுவதற்கு 30 தினைகளுக்கு முன்பு அவருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அதிலே ஒரு நிபந்தனை இருக்க வேண்டும். இப்படி ஹோட்டல்களை மூடிய போதிலும் தொழிலாளிக்கு கொடுக்கவேண்டிய லீவு வசதி, அதே முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய போனஸ் சகலத்தையும் கொடுக்கவேண்டிய “லையபிலிடி” ஹோட்டல் சொந்தக்காரர்களைச் சாருவதாக இருக்கவேண்டும். தொழிலாளிக்குச் சேரவேண்டியதை வசூலித்துக்கொடுப்பதற்கு ரெவினியூ ரிக்கவரி சட்ட முறையை அனுசரித்தால் நல்லதாக இருக்கும். இப்படிச் செய்தால் ஹோட்டலை ஒரு முதலாளி மூடி, அதையே இன்னொரு பெயரில் ஆரம்பிப்பது தவிர்க்கப்படுவதோடு கூட, ஹோட்டல் தொழிலாளிகளுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையும் கிடைப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். இதையும் செலக் கமிட்டியார் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

தற்சமயம் ஹோட்டலில் வேலை செய்பவர்கள் குறைந்தபட்சம் 9 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை 8 மணிக்கு குறைப்பது நல்லது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is a provision in the Factories Act that 48 hours' work can be done either for six days at eight hours a day or for five days at nine hours per day and three hours on the sixth day.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அடுத்தபடியாக ஹோட்டலில் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளி அரைமணி நேர ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அரைமணி நேரம் என்று சொல்லுவது மிகவும் குறைவு. இதை ஒரு மணிக்கு கூடுதலாக நீடிப்பது நல்லது. ஹோட்டலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அந்த இடத்தை விட்டு போகமுடியாது. ஐந்து, பத்து நிமிஷங்கள் கூடுதல் ஆகலாம். ஆதலால் இந்த இடவேளையை ஒரு மணி நேரமாக நீடிப்பது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு தொழிலாளி லீவு எடுக்கவேண்டுமென்றால் 10 நாட்களுக்கு முன்னாலேயே எழுத்துமூலம் ஹோட்டல் சொந்தக்காரருக்கு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. திடீர் என்று ஒரு அவசர ஜோலி காரணமாக ஊருக்குப் போகவேண்டுமானால் அவர் எப்படி 10 நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்க முடியும்? எதிர்பாராத ஜோலி இருந்தால் தொழிலாளிகளுக்கு உடனடியாக லீவு கொடுப்பதற்கு வசதி இருக்கவேண்டும். 24 மணிக்கு முன்பாக தொழிலாளி எழுத்து மூலம் லீவு வேண்டுமென்று கேட்டால் லீவு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய விதி இருந்தால் நன்மை பயப்பதாக இருக்கும்.

கடைசியாக இந்த மசோதாவில் வரக்கூடிய விதிகளுக்கு ஏதாவது முரணாக முதலாளி நடந்தால் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டிலோ, அல்லது தொழிற்சங்கங்களைப் பொறுத்தமட்டிலோ அவர்கள் நேரடியாக கோர்ட்டுசளுக்கு போகக்கூடிய உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர்கள் மூலம்தான் அவர்கள் அப்பீலுக்குப் போகவேண்டுமென்றிருப்பதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

பொதுவாக இந்த விஷயங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பொறுக்கு கமிட்டி தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து ஆலோசித்து சிறு ஹோட்டல்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய முறையில் திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

2nd November 1957]

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : இந்த 'கேடரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்ஸ் பில்லைப்' பொறுத்தமட்டில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதுவரையில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் இதில் சம்பந்தப்பட்ட இரண்டுவித கோஷ்டிகளைப்பற்றியே பேசினார்கள். ஒன்று கேடரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்ஸ் நடத்துபவர்கள், இரண்டு அவைகளில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள். இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மூன்றாவது சாரர் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை எல்லோரும் மறந்துவிட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். மூன்றாவது சாரர் என்று நான் குறிப்பிட்டது 'கேடரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்ஸில்,' போய் தங்கக்கூடியவர்களும், சாப்பிடுகிறவர்களும். அங்கே போய் தங்கக்கூடியவர்களுக்கும் சாப்பிடக்கூடியவர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய அசௌகரியங்களை நீக்குவதற்கு இந்த 'பில்லை' எந்தவிதமான வகையும் செய்யப்பட்டிருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. முதலாவது உணவுப் பொருள்கள் தரம் குறையாமல் இருக்கவேண்டும், ஆரோக்கியம் குறையாமல் இருக்கவேண்டும். முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் சேர்ந்து இதற்கு பொறுப்பாளியாகக்கூடிய வகையிலே ஏதாவது வழி செய்யவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் தொழிலாளிகள் பரிமாறுகிற சமயத்தில் செய்யக்கூடிய அக்கிரமங்களைப்பற்றி யாரும் குறிப்பிட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் தொழில் விஷயமாக அல்லது அவர்கள் வேலை நிலைபற்றி அல்லது அவர்களுக்கு விடுமுறை முதலிய வசதிகள் செய்துகொடுப்பதுபற்றி அல்லது அவர்களுடைய சுகாதாரத்தை பாதிக்கக்கூடிய வகையிலே எந்தவிதமான குற்றமும் நான் கூறுகிறேன் என்று தப்பாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் நிச்சயம் செய்யவேண்டியதுதான். அதே சமயத்தில் ஹோட்டல் முதலாளிகளுக்கும் பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டியது உண்மைதான். ஹோட்டலில் சாப்பிடவருபவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொடுக்கவேண்டும். அதற்கு ஏதாவது இந்த மசோதாவில் நிர்ப்பந்தம் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அனுபவத்தில் பார்க்கும்பொழுது ஹோட்டலை நடத்துகிறவர்களும் அதில் வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களும் இந்த நிலைமையை கொஞ்சம்கூட மனதில் கொண்டதாகச் சொல்லுவதற்கு இடமில்லை. குறிப்பாக அங்கத்தினர்கள் தங்குவதற்காக ஏற்படுத்திருக்கக்கூடிய விருதியில் தங்கியிருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் அன்றாடம் அனுபவிக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை மனதில் கொண்டு, அதற்கும் இந்த பில்லில் ஏதாவது பரிசாரம் தேடிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தை பொருக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டி வந்திருக்கும் மசோதாவை வரவேற்கக்கூடிய அதே நேரத்தில் ஒரு சில திருத்த அபிப்பிராயங்களையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஷாப் ஆக்ட், பாக்கரி ஆக்ட்” இரண்டிற்கும் மத்தியில் திருசங்கு சொர்க்கத்தில் இருந்தபோதிலும், ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் ஷாப் ஆக்ட்டில் இருக்கக்கூடிய 36 நாட்கள் லீவு நாட்களாக பெற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படியிருக்க, இந்த மசோதாவில் 20 நாட்கள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் லீவு கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாள் நிற்காமல் வேலை செய்தாலும்கூட வருஷத்தில் 14, 15 நாட்கள் தான் லீவு கிடைக்கும். இதுபோன்று “ஏன்ட் லீவு” 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் இருந்தபோதிலும், அதோடு கூட லிக் லீவு 12 நாட்கள், காஷுவல் லீவு 12 நாட்கள் இருக்கவேண்டும். இதை ஏன் இவ்வளவு வற்புறுத்தி சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன் என்றால், ஹோட்டலில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள் அந்த அளவுக்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தில்தான். அவர்கள், லீவு தேவையானால் 10 நாட்களுக்கு முன்னதாகவே கேட்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் சொல்லியிருப்பது சரியல்ல. என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து இதைச் சொல்லுகிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வேலூரில் ஒரு டிரைவர்

[Sri V. K. Kothandaraman] [2nd November 1957]

தன்னுடைய குழந்தை இறந்துவிட்ட நேரத்தில் லீவு கேட்போது கொடுக்கப் படவில்லை. மறுநாள் பால் வைப்பதற்கும் லீவு கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் அந்தத் தொழிலாளி வேலையை ராஜிநாமா செய்துவிட்டு போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படி ஒரு சில முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். குடியாத்தம் “விலக் மில்லில்” ஒரு “ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்” . . . .

MR. SPEAKER : தயவுசெய்து அங்கத்தினர் இந்த மசோதாவைப் பற்றி பேசவேண்டும். மற்ற இன்டஸ்ட்ரிகளைப்பற்றி பேசக்கூடாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : திடீரென்று வீட்டில் யாராவது இறந்துவிட்டால், நல்லது கெட்டது ஏற்பட்டால் லீவு கேட்டால், சட்டப்படி இப்பொழுது லீவு திடீரென்று கொடுக்க முடியாது என்று முதலாளிகள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் சரியான காரணம் காட்டினால் வேண்டும் பொழுது லீவு கொடுக்கப்படவேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த ஷரத்தை சரியாக புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். “ஏன்டு லீவு” 240 நாட்கள் வேலை செய்தவர்களுக்கு 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் இருக்கிறது. அதற்குத்தான் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். சாதாரணமாக ஏற்படும் ஆபத்து சம்பத்துகளுக்கு 10 நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : “ஏன்டு லீவு” மூன்று வாரங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மிகவும் அவசியம் நேரும் சமயத்தில் அவர்கள் அந்த லீவை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமே ஒழிய 10 நாட்களுக்கு முன்னாலேயே நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்பது சரியல்ல. திடீரென்று லீவு தேவையானால் அவர்களுக்கு லீவு கிடைக்காது. தேவையான பொழுது அவர்களுக்கு லீவு கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை வற்புறுத்துகிறேன்.

“அப்பெண்டிஸ்” வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு இதில் இடம் இருக்கிறது. 3 மாதங்கள் வேலையில் இருந்தால் அவர்களை “பெர்மனென்ட்” செய்யவேண்டுமென்ற அளவில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பண்டிகை நாட்களில் லீவு—தொழிலாளர் மந்திரி அவர்கள் வந்த பிறகு குடியரசு தினம், சுதந்திர தினம் இரண்டு நாட்கள் உள்பட வருடத்திற்கு ஏழு தினங்கள் பண்டிகை நாட்களோடு சேர்த்து லீவு கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த ஏழு நாட்களும் விடுமுறை தினங்களாகச் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளை இதில் செய்ய வேண்டும்.

இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய ரெகார்டு பற்றிய விவரம் ஒன்றும் கொடுக்கப் படவில்லை. அதைப்பற்றி கொஞ்சம் விவரமான டைடல் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் ஹோட்டல் முதலாளிகள் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிற காரணத்தினாலோ அல்லது தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கின்ற காரணத்தினாலோ, சர்க்காருக்கு பாகஸை வமாற்றுவதற்காகவோ ஹோட்டல்களை மூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். பணம் இல்லாத காரணத்தினால் ஹோட்டல்கள் மூடப்படுவது தெரிந்த விஷயம்தான். அப்படி மூடுவதாக இருந்தால் மூடின பிறகு 10 தினங்களுக்குள்ளாக சர்க்காருக்கு தெரிவிக்கவேண்டும் என்று இருப்பது சரியில்லை. மூடுவதற்கு முன்பாகவே அதற்குரிய தகுந்த அதிகாரிகளிடத்தில் இன்ன இன்ன காரணங்களுக்காக மூடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவேண்டும். அந்த அதிகாரிகளும் அதைப் பரிசீலனை செய்து மூடுவது நியாயமானதுதான் என்றால் மூடுவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கலாம். அதைவிட்டு மூடின பிறகு பத்து நாட்களுக்குள் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிப் பயன் இல்லை. முன்கூட்டியே அவ்விஷயத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதாக இச்சட்டத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2nd November 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஓவர் டைம் என்றால் அன்றைய கூலி இருமடங்கு டபுள் கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதில் இன்னொரு திருத்தம் வேண்டும். அநேகமாக ஹோட்டல்களில் சாப்பாடு போட்டுத்தான் பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய் என்று பெரும்பாலான தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்து வருகிறார்கள். சாப்பாடு போடவில்லை என்றால்தான் 50 ரூபாய் 60 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். சாப்பாடு போட்டு சம்பளம் கொடுக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு கூலி எப்படி இரு மடங்கு என்கிறேமோ அப்படியே சாப்பாடும் இரு மடங்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதாவது அவர்கள் எத்தனை ரூபாய்க்குச் சாப்பிடலாம் என்று இருக்கிறதோ அந்தப் பணத்தை இருமடங்கு கொடுக்கவேண்டும். லீவு காலங்களில் சம்பளத்தோடு சாப்பாடு கொடுப்பது போலவேதான் இது.

ரெஸ்ட் அரை மணி என்று கொடுத்திருப்பது போதாது. ஒரு மணி கொடுத்தாகவேண்டும்.

ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொள்வதாக தெரிந்தால் தொழிலாளரை வேலையில் இருந்து நீக்கிவிடலாம் என்று இருக்கிறது. இப்படி இருப்பதனால் தனக்கு பிடிக்காத தொழிலாளர்களை அவர்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொள்வதாகச் சொல்லி முதலாளிகள் வேலையில் இருந்து நீக்கிவிட முடியும். அப்படி ஒழுங்கான முறையில் ஒரு தொழிலாளரிடம் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று தெரிந்தால் எப்படி எவ்வாறு ஒழுங்கற்ற முறையில் அவன் நடந்துகொள்கிறான் என்பதை இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஹோட்டல் முதலாளி தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய தீர்ப்புப்படி அவனை வேலையைவிட்டு நீக்கவோ, வைத்துக்கொள்ளவோ செய்யவேண்டும் என்று செய்வதுதான் சரியானது. ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொண்டான் என்பதை விசாரணைக்குப்பின் அதிகாரியும் ஊர்ஜிதம் செய்தால் அவனை வேலையைவிட்டு நீக்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. முதலாளியே அந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிடலாம் என்பது சரியாகாது.

மேலும் சில ஹோட்டல்களுக்கு சர்க்காரே நினைத்தால் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இதை அதிகாரிகள்தான் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளப்போகிறார்கள். அதிகாரிகளில் நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். எப்படி எப்படியோ இருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். சர்க்காரே நினைத்தால் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்பதற்கு பதில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களைக் கலந்து கொண்டோ அல்லது சட்ட பூர்வமாக இன்ன இன்ன காரணங்களினால் விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்று நாமோ அதை வரையறுத்துவிடவேண்டும். அதிகாரம் அப்போதுதான் துஷ் பிரயோகம் ஆகாமல் இருக்கும்.

தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் அந்த அதிகாரிகளிடத்தில் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டுதான் போகவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இது சரியாகாது. அவர்கள் தங்களுக்கு அநியாயம் வழங்கப்படுவதாக நினைத்தால் தங்கள் குறைகளை, தகறறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்பதாக சட்டப்படி நாம் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமே தவிர ஒரு அதிகாரியினுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் போகவேண்டுமென்று செய்வது சரியில்லை என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : We shall continue for another ten or fifteen minutes, as there are three or four more speakers. If hon. Members want to speak, they should give their names to me through their Whip. There is no point in their standing in their seats. It is not like the Question Hour. I have to call hon. Members to speak according to their Party affiliations. Therefore if they give me their names through their Party Whip, it will be easier for me to call such hon. Members.

[2nd November 1957]

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, on a point of information. I want to know what is the time allotted for each speaker ?

MR. SPEAKER : There is no time allotted as such. We have to finish by 12-30. We may go up to 12-45 or so.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹோட்டல் தொழிலாளர் மசோதாவை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழிலின் தன்மை, தொழிலாளர்கள் செய்கின்ற அதிகப்பட்ச வேலை, அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு, அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகள் எல்லாவற்றையும் நம் அரசாங்கம் உணர்ந்துதான் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசுகின்றபோது ஒரு சிலர் அவர்களுடைய நலனுக்குப் பல காரியங்களைச் செய்ய விரும்புவதாகவும் அரசாங்கம் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவது போலவும் சுதந்திரமாகவும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் சர்க்கார்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. கடந்த காலத்திலே அவர்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருந்த ஒரு காரணத்தினாலே தொழிலாளர்களிடையே நல்லதொரு விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விழிப்பை அனுசரித்து இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் இப்போது கொண்டு வருகிறார்கள். இதை ஆதரித்து நானும் சில விஷயங்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்ற எல்லாவையும் விட இதில் உரிமையோடு பேச எனக்குப் பாத்தியம் உண்டு. காரணம் எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்னுடைய சகோதரர் முதற்கொண்டு இத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இந்தத் தொழிலானது மற்ற தொழில்களைப் போன்றது அல்ல. அன்றாடம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை அன்றாடமே விற்றனை செய்துவருகின்ற வர்பத்தின் மூலம் தொழிலாளர்களும், முதலாளியும் பயன்பெறவேண்டியிருக்கிறது. அரசியல் இதற்குள் புகுவதன் காரணமாகப் பல தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படும்படி நேரிடுகிறது.

ஒரு தொழில் நடத்துவதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் அவசியம். முதலாளிகள் பல கஷ்டநஷ்டங்களுக்கிடையே இந்த ஓட்டல் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் முதலாளிகள் நல்லமுறையில் தொழிலாளர்களை ஆதரித்தால்தான் அவர்கள் வாழ்வதற்கான வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால் தான் நல்லது. அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களும் தங்கள் கடமைகளை தயங்காது செய்துவந்தால்தான் அந்தத் தொழில் முன்னேறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். பொதுமக்களுடைய ஆதரவும் கிடைக்கும்.

சமீபகாலத்தில் பல வெளிநாட்டுக்காரர்கள் சென்னைக்கு வருவதால், நல்ல நாகரீக முறையில் பல வசதிகளுடன் ஓட்டல்களை நடத்துகிறார்கள். இதன் காரணமாக அதிக தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். இதனால் பல ஓட்டல்கள் திரிவாக நல்லமுறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முதலாளிகள் பல லட்சக்கணக்கான பணத்தைச் சம்பாதித்திருக்கின்றனர். அதே சமயத்தில் சில ஓட்டல் முதலாளிகள் நல்ல முறையில் நடத்த முடியாமல் நசுங்கி விட்டிருக்கிறார்கள். பலர் இதைத் தங்கள் குடும்பத் தொழிலாக திறம்பட நடத்திவருகிறார்கள்.

இந்த ஆரியர் திராவிடர் என்ற பிரச்சினையில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லாத போதிலும் இந்த ஆரியர் திராவிடர்களைப்பற்றி அடிக்கடி மேடையின்மீது பேசுகின்ற தலைவர்கள், பிராம்மணர்கள் நடத்தும் ஓட்டலுக்குத்தான் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அங்கு சென்று முருவல் தோசை சாம்பார் இருக்கிறதா என்று கேட்டு சுவைத்து சாப்பிடுகிறார்கள். யாராவது திராவிடர்கள் இந்த ஓட்டல் முதலாளிகளாய் இருந்தால் அங்கே இவர்கள் போய் ஆதரிப்பதில்லை. இந்த பிராம்மண முதலாளிகள் நல்ல முறையிலே பார்ப்பதற்கு அழகாகவும், மின்சார விசிறிகள் வைத்தும் ஓட்டல்களை நடத்துகிறார்கள். அதனால் தங்கள் வருமானத்தை அதிகரித்துக்கொண்டு தங்களுடைய தொழிலை உயர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நண்பர், இந்தத் தொழிலாளர் நலனைப்பற்றி பேசுகிறார்களே, அவர்கள் பொதுமக்கள் ஓட்டலுக்குள் நுழைந்தால் அவர்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்றுகூட கவனிப்பதில்லை, என்று சொன்னார். ஆனால் யாரோ சில தொழிலாளிகள் அப்படிச் செய்தால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் சமுதாயத்தையே உதாசீனப்படுத்தக்

2nd November 1957] [Sri P. S. K. Lakshminipathi Raj]

கூடாது. இந்த விஷயத்தில் தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் ஒரு பக்கமிருக்க பொதுமக்களும் ஓரளவு ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய இந்தச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். ஓய்வு காலத்தில் அவர்களுக்கு நல்லவிதமாக அறிவு வளர்வதற்காக சர்க்கார் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய வரி முறையில் ஓட்டல் முதலாளிகள் கணக்கு புஸ்தகங்கள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் நேரான பாதையில் போகாமல் இரண்டு கணக்கு புஸ்தகங்களை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் இந்த சங்கடமான நிலைமையில் கணக்கு பிள்ளைகள் வைக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சம்பளமும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது, அரசாங்கத்திற்கு வரி வேறு கட்டவேண்டி இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேறு சம்பளம், வாடகை முதலியவை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பின் காரணமாக பொதுவாக பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் மூலமாக தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்க வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்காக மனமார் பாராட்டுகிறேன். நல்லமுறையில் திருத்தம் செய்யவேண்டுமானால் திருத்தி மேற்கண்ட வசதிகள் அடங்கிய மசோதா ஒன்றை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI R. KANDASWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் மசோதாவை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரசபைத் தொழிலாளர்களாக அநேகமாக ஹரிஜனங்களையே சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் மூத்திரம் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்களா என்றால் 100-க்கு 10 சத விதிக் கூட சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. உண்மையிலே ஓட்டல்களிலே ஹரிஜனங்களை மறுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தபோதிலும், சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. நாமக்கல் தாலுகாவில் சில கிராமங்களில் இம்மாதிரி நிலைமைகள் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. மழைவிட்டாலும் தாவானம் விடாததுபோல் சட்டம் இயற்றியும் கூட, ஹரிஜனங்கள் உரிமையோடு வாழ்வதற்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலும், அரசாங்கத்திலும், சட்டசபையிலும், மற்ற இடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு இடம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஓட்டல்களில் யாராவது ஹரிஜன தொழிலாளி இருக்கிறார்களா என்று பாருங்கள். சில ஓட்டல்களில் ஹரிஜனத்தொழிலாளி வேலைக்குப் போய்க்கேட்டால், அவன் பெயரை கந்தன் என்றே குப்பன் என்றே கேட்டுவிட்டால், உடனே அவனை ஹரிஜன் என்று தெரிந்துகொண்டு வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கும் உரிமை அளித்து நல்ல முறையிலே சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றுள்ள அமைச்சர் அவை இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் மூலமாக, மிக நீண்ட காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்ற உணவு நிலையங்களில் பணி புரிந்து வருகிற தொழிலாளர் நலனுக்கான ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற கருத்தோடு இங்கு கொண்டுவந்திருப்பதற்கு எனது வரவேற்பைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டமானது இதுவரையிலும் இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளிகள் உழைப்பாளிகள் ஒரு மன அமைதி கொள்ளவும், தங்களுடைய கடைமையைச் செவ்வையாகச் செய்வதற்கும், தாங்கள் இது வரை அனுபவித்துவந்த பல குறைகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [2nd November 1957]

இந்தச் சட்டத்தை இப்போது கொண்டுவரப்படுகிற வடிவிலே சில பல திருத்தங்கள் கொண்டுவர விரும்புகிற காரணத்தால் ஒரு ஆய்வுக் குழுவின்விடத்தில் அதாவது செலக்ட் கமிட்டி என்று சொல்லப்படுகிற குழு வினிடத்தில் ஒப்படைத்து, அதற்குப் பின்னால் அடுத்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்ற கருத்தையும் கனம் அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். எனவே பொறுத்தவரை எவ்வளவு விரைவில் இந்த ஆய்வுக்குழு கடமையை நிறைவேற்றி சட்டம் வருவதற்கு உதவி செய்கிறதோ அந்த அளவிற்கு உணவு விடுதித் தொழிலாளர்கள் மிக நல்ல பலனை பெறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்று அவர்களுக்கென்று ஒரு சட்டம் இல்லாத காரணத்தால் இந்த ஒட்டப் தொழிலாளிகள் பல்வேறு துறைகளில், தொழிலைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள பலவிதமான கஷ்டங்களுக்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே சட்டம் கொண்டு வருவதிலே ஒரு விரைவு தேவை. இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள்ளாவது அதாவது நவம்பர் 16-ம் தேதிக்குள்ளாவது இது சட்டமாக்கப்படுமா? என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டேன். இச் சட்டத்தின் பேரில் பல திருத்தங்கள் கொண்டு வர அநேக அங்கத் தினர்கள் விரும்புவார்களாதலால், பலபேர் கூடித் தீர்மானிக்க நாள் ஆகலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். பொதுவுடமைக் கட்சியினரும் இந்த மசோதாவிற்குப் பல திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்போவதாகச் கூறினார்கள்.

அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் போதுதான் அதிலுள்ள குறைகள் தெளிவாகும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் அரசியல் சட்டத்தை, மிகப் பெரிய மேதாவின்கள் எல்லாம் கூடி நிறைவேற்றிய பின்னருங்கூட அதில் இருக்கிற பல்வேறு தவறுகளும், குற்றங்களும் இன்றைய தினம் வரை எடுத்துக் காட்டப்பட்டு வருகின்றன என்றால் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் அந்த நிலை இயல்பாகவே ஏற்படலாம். அதனால் அதிகம் தாமதம் ஏற்படுத்துவது இன்றை தினம் தொழிலாளர்களின் குறைகளைப் போக்க உடனடி யாகத் துணை செய்வதாகாது. இங்கு பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பேச்சிலிருந்து ஆளும் கட்சியின் நோக்கம் என்ன, அவர்கள் தொழிலாளர்களின் குறைகளை ஆதரிக்கிறார்களா, மறுக்கிறார்களா என்ற சந்தேகம் அவ்வுறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது. ஆளும் கட்சியின் நோக்கம் அவர்களுக்கும் தெரியாமல் இருக்கலாம். தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கரை காட்ட அமைச்சர் சட்டம் கொண்டுவருகிறேன் என்கிறார். சட்ட முதலாளிகளின் பக்கம் போக விரும்புகிறதா அல்லது தொழிலாளர்களின் பக்கம் நிற்க விரும்புகிறதா என்பதை உறுப்பினர்களே தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே முதலாளிகளின் நலத்தை குறித்து எடுத்துச் சொன்ன சிலர் இரண்டு கட்சிகளிலிருந்தும் பழக்கப்பட்டவர்கள். இரண்டு கட்சிகளிலிருந்து பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு தொழிலாளர்களின் குறைகளைப் புற்றிப் பேசும் போது முதலாளிகளின் குறைகளும் நினைவிற்கு வருகிறது. எங்களைப்பொறுத்த வரையில்—இந்தச் சட்டத்தின் அவசியத்தைப் பொறுத்த வரையில் எதும் அபிப்பிராய மாறுபாடு கிடையாது. ஆளும் கட்சியினரிலேயே சிலர் ஆரிய உணவுச் சாலைகள் என்றும் திராவிட உணவுச் சாலைகள் என்றும் பாருபடுத்திப் பேசியதோடு திராவிடர்கள் பலர் ஆரியச் சாலைகளில் தான் உண்டு வருகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலிருந்து காங்கிரஸ் வட்டாரத்தில் கூட திராவிடர், ஆரியர் என்ற கருத்து ஆழமாக வேரூன்றி, தங்கள் முதலாளித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள தாங்கள் திராவிடர்கள் என்றும், திராவிடர் எங்கள் ஹோட்டலுக்கு வராமல் வேறு ஹோட்டலுக்கு போகிறார்களே என்றும், இந்நிலையை எப்படி மாற்றலாம் என்றும் எண்ணுகிற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது புலனாகும். இந்த விசித்திரமான நிலையை அமைச்சர் அவர்களும் உணர வேண்டும். இன்றைய தினம் இருக்கிற உணவுச் சாலைகளில் யார் வேண்டுமானாலும் சென்று உண்ண இடமிருக்கிறது என்றாலும் அங்குள்ள பெயர்ப் பலகை இன்னும் ஜாதியை குறிப்பிடுவதாயிருக்கிறது. ஒரு திராவிட கட்சித் தலைவர் அதற்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார். இன்னொரு தலைவர் அந்தக் குறையைப் போக்காது வலுக்க விடுவது பெரிய தவறு என்று

2nd November 1957] [Sri K. Anbazhagan]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவுச் சாலைகளை அவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ளும்போது “ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் கேட்டரிங் எஸ்டபிஷ்மென்ட்” என்ற தலைப்பில் உள்ள குறிப்பில், அதற்காகத் தரப்படுகிற பெயரில் எந்த ஜாதித் குறிப்பும் இருக்கக்கூடாது, எந்த வகுப்புக் குறிப்பும் இருக்கக்கூடாது, எந்த மதக் குறிப்பும் இருக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். வேண்டுமானால் இந்த நாட்டைத் தவிர வேறு நாட்டு உணவு வகையில், உதாரணமாக “சைன்ஸ் ரெஸ்டாரெண்ட்” போல புழு, பூச்சிகள் உணவாகத் தரப்படுமானால், அவை போன்றவைகளுக்கு அடையாள குறிப்பு இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவைகளுக்கு வேண்டுமானால் அடையாள ரூபப் பெயர்கள் இருக்கலாமே தவிர வேறு உணவு விடுதிகளில் அவ்வித அடையாளக் குறிப்பு இருக்கக்கூடாது. பிராமண உணவு விடுதிகளில் மட்டும் இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை அப்படி நான் சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். அப்படி இருப்பதும் பொருந்தாது. முஸ்லீம்களுக்கு உரிய விடுதிகளாயிருந்தாலும் சரி, விருது நகர் நாடார் ஒருவரே நமது முதலமைச்சராக இருந்தாலும் கூட, விருது நகர் நாடார் உணவு விடுதி என்றே ஒருவித அடையாளக் குறிப்புகளும் இருக்கக்கூடாது. ஜாதிப் பெயர் இல்லாமல், செந்தில் வேலன் விடுதி என்றே, முருகன் விடுதி என்றே, விநாயகர் விடுதி என்றே, பல பெயரில் சிறுதுண்டி விடுதிகள் இருக்கலாமேயொழிய ஜாதியின் பெயரில் இருக்கக்கூடாது. அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். சைவாள் உணவு விடுதி என்று பெயரிகிறார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : முதலியார் விடுதி என்று வைக்கலாமா ?

SRI K. ANBAZHAGAN : முதலியார் விடுதி என்று வைப்பதும் தவறு. முதலியார்களுக்கு சாப்பிட உரிமை உண்டே தவிர முதலியார் உணவு விடுதி என்ற பெயர் போடுவது தவறு. சைவாள் உணவு விடுதி என்று சொல்வதும் தவறு. சைவர்களில் உணவால் அசைவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதுவும் தவறு. மரக்கறி உணவு விடுதி என்று குறிப்பிடலாம். வேறு வகை கறி கிடையாது என்பதற்காக. உணவு வகையால் மரக்கறி, மற்ற கறி உணவு விடுதி என்று குறிப்பிடலாமே தவிர ஜாதியை குறிப்பிடக் கூடாது என்று இச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறபோதே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படை உணர்ச்சி நமக்கு இருக்குமானால்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஜாதி வேற்றுமையை போக்க உணவு விடுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எப்படி பள்ளிக்கூடங்களில் ஜாதி வித்தியாசம் குறிக்கும் அடையாளங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று நாம் கருதுகிறோமோ அதே அடிப்படையில்தான் இச் சட்டமும் இருப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழி செய்யவேண்டும். அதனால் நல்ல பயன் ஏற்படும். ஒரு உறுப்பினர் எடுத்துக் காட்டினார், ஆதிதிராவிடர்களை உணவு விடுதிகளில் நல்ல வேலைகளில் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்வேன் சில ஆண்டுகட்டு முன்பு, வெள்ளைக்காரன் இந்த நாட்டை ஆண்டகாலத்தில் அந்நியர்களுக்கு நாம் அடிமைப்பட்டோம் என்ற குறை இருந்தாலும் அவர்கள் ஆண்ட காலத்தில் அதிகாரிகள் இல்லங்களிலும் உணவு விடுதிகளிலும் ஆதி திராவிட மக்கள் பட்டர்களாய் இருந்தார்கள். பிராமணர்கள் மட்டுந்தான் உணவு பிரமாறுவார்கள், மற்றவர்கள் பரிமாறக்கூடாது ; பரிமாற மாட்டார்கள் என்ற நிலை போய் விட்டது. பாரதியார் அவர்கள் கூறியது போல், பார்ப்பான் என்று சொன்னாலும் பறையன் என்று அழைத்தாலும், பிறப்பால் ஒரு வேற்றுமையும் இல்லை என்ற மனப்பான்மையை உண்பாக்க அது ஒரு நல்ல வழியாக இருந்தது. அதே போன்று, ஆதித்திராவிட மக்களை அபயோகித்துக் கொண்டு, அவர்களை நல்ல வேலையில் வைத்துக் கொள்பவர்களுக்கு, ஆதிதிராவிடர்களையே காட்டரிங் (பரிமாறும்) பணியில் வைத்துக் கொள்பவர்களுக்கு தக்கதொரு நன்கொடையோ அல்லது பாராட்டித்தொ அளித்து அவர்களுக்கு ஒரு ஊக்கத்தை இந்த அரசாங்கம் தோற்றுவிக்கவேண்டும். சட்டமாகக் கொண்டுவர முடியுமா என்று கேட்கலாம். அது முடியாவிட்டாலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வழிவகைகள் காணவேண்டுமென்று ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [2nd November 1957]

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள், பல பெரிய உணவு விடுதிகளில் வேலை செய்கிறவர்கள், இன்டர்மீடியட் வரை படித்து விட்டு, அல்லது பி. ஏ. வரை படித்து விட்டு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு விண்ணப்பமும், ஹோட்டல் முதலாளிக்கு ஒரு விண்ணப்பமும் போட்டு ஹோட்டல் முதலாளிக்கு போட விண்ணப்பம் எடுத்துக் கொள்ளப் படுவதால், அங்கு போய் வேலைக்கு அமர்ந்தவர்களாக உள்ளார்கள். ஆக, ஹோட்டல்களில் படித்தவர்கள் கூட வேலைக்கு இருக்கிறார்கள். அப்படிப் படித்தவர்கள் திருப்பதால் அதன் தரம் ஓரளவு உயருகிறது. ஆகவே அவர்களின் தரத்திற்கு மதிப்பளிப்பதற்கு அடையாளமாக அவர்களின் வேலை நேரம் எந்தளவு குறைவாக இருக்க முடியுமோ அந்தளவு குறைவாக இருக்கச் செய்யவேண்டும். ஐந்து மணி நேரம் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்தால் அரை மணி நேரம் ஓய்வு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அரை மணி நேரத்தில் ஒரு நல்ல பத்திரிகையைக் கூட புரட்டிப் பார்க்க முடியாது. அந்த அரை மணி நேரத்தில் ஒரு நாள் இதழைக் கூடப் படித்துப் பார்க்க முடியாது. ஆகவே அதைக் குறைந்தது ஒரு மணி நேரம் என்றாவது ஆகக் வேண்டும். அடுத்தபடியாக 14 மணி நேரம், தொடர்ச்சியாக வேலை செய்யத் தேவை இல்லாவிட்டாலும், ஓய்வு நேரத்தையும் சேர்த்து ஒரு நாளைக்கு 14 மணி நேரம் அளவு வேலை வாங்கலாம் என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கரையுள்ளவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இடையிலுள்ள குறிப்பிட்ட நேரம் அத்தொழிலாளியின் வேறு கடைமையைக் கவனிக்க இடம் தருமா? காலை 6 மணியிலிருந்து 9 மணி வரை இட்டலி காப்பி கொடுக்க வேண்டிய நேரம். பின்னர், 12 மணி முதல் 2 மணி வரை சாப்பாடு போடவேண்டிய நேரம். பின் மாலை 6 மணி முதல் 8 மணி வரை காப்பி, சாப்பாடு நேரம். அவர்களுக்கு இடையிடையே கிடைக்கும் ஓய்வு நேரத்தில் அவர்கள் தங்கள் வேறு கடைமைகளை எப்படிச் செய்ய முடியும்? இந்த 14 மணி நேரத்திற்குள் 8 மணி வேலை என்பதை 12 மணி கால அளவிற்குள் என்றாவது குறைக்க வேண்டும். காலையில் 6 மணிக்கு வந்தால் மாலை 6 மணிக்கு போகலாம் என்றே அல்லது காலை 8 மணிக்கு வருபவர்கள் இரவு 8 மணிக்கு போகலாம் என்றே, காலை 10 மணிக்கு வருபவர்கள் இரவு 10 மணிக்குப் போகலாம் என்றே வைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 14 மணி நேரம் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்யவேண்டுமென்றால், முதலாளிகள் நினைத்த நேரத்தில் தொழிலாளர்களின் கையைப் பிடித்து வேலைக்கு இழுப்பார்கள். அவர்களும் வேலை செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அந்நிலையில் அவர்கள் வேறு எந்தத் துறையிலும் தங்கள் அறிவைச் செலுத்த முடியாது போய்விடுகிறது. அதனால் அவர்கள் தங்கள் வேறு கடைமைகளையும் செய்ய இடமில்லாமல் போய்விடும். அடுத்தபடியாக, 55, 60 வயது வரை வேலை செய்பவர்கள் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறும் போது அவர்களுக்கு சேமிப்பு நிதி ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் தங்கள் முதிய வாழ்க்கையில் மிகவும் கஷ்டப்பட நேரிடும். தொழிலாளர்களிடம் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் வேலையில் இருக்கும் போது அவர்களுக்கு உணவுப் பஞ்சமே கிடையாது. ஆனால், வேலை போய் விட்டால், தெய்வத்திற்கு ஆறு வேளை பூஜை போடுவது போல், வேலையில் இருந்த போது வேளைக்குச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள், ஓய்வு பெற்ற பின், தங்களுக்குச் சாப்பாடு இல்லாமல் மனைவி மக்களுக்கும் பட்டினி கிடக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களால் அந்தக் கொடுமையை எப்படித் தாங்க முடியும். அவர்களும் ஓரளவு பொது அறிவு பெற்றவர்களாகையால் தங்கள் பிள்ளைகள் எல்லாம் படித்து உயர்ந்த உத்தியோகங்களுக்குப் போக வேண்டுமென்று நினைப்பார்களே தவிர தங்கள் செய்த தொழிலேயே செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் அந்தப் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைப்பதற்கோ தங்களுடைய குடும்பத்தை வைத்து நடத்துவதற்கோ வாய்ப்பு இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் இந்தச் சிறுசிறு சாலைகளிலே கழித்து விடலாம் என்று அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதும் இயலாததாகும். ஆகவே அவர்களுக்கு வயதிற்கு ஏற்ற

2nd November 1957] [Sri K. Anbazhagan]

வாழ்க்கை நிலையை ஏற்படுத்த, அவர்கள் ஓய்வு பெறுகிற நேரத்தில் மிச்ச நிதி, அதாவது “பிராவிடென்ட் பண்ட” போன்ற ஷேம் நல நிதியை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹோட்டல்களில் கிடைக்கும் லாபத்திலிருந்து தொழிலாளர்களுக்கு ஓரளவுக்கு “கிராட்டியூடி” (Gratuity) போன்ற உதவிகள் அளிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். இவ்விதம் ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்வார்களானால் ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாளே நிம்மதியாக நடத்திச் செல்வதற்கு ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று கூறி, இதிலே இன்னும் இருக்கிற சிறு சிறு குறைகளை ஆய்வுக் குழுவில் விரிவாகப் பரிசீலிக்கலாம் என்று எண்ணி இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : ஸர், பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். நண்பர் அன்புமகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது சைவ விருதி என்று குறிப்பிட்டதை உணவின் தன்மையை வைத்து சொன்னார்களா அல்லது ஜாதியின் அடிப்படையை வைத்து சொன்னார்களா என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** நண்பர் அவர்கள் கேட்டதற்காக விளக்கம் கூறுகிறேன். நான் ஜாதியை மாதிரி அடிப்படையாக வைத்துக் கூறவில்லை. சைவர்கள் என்று குறிப்பிடக் கூடியவர்கள் அல்லாதார் நடத்துகிற உணவு விருதியாக இருந்தாலும் அதில் “சைவர் உணவு விருதி” என்ற ஒரு பெயர் போட்டால் அங்கே போகின்றவர்கள் நீங்கள் திருநெல்வேலி சைவர்களா, தென் பாண்டி நாட்டு சைவர்களா என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே இவ்விதம் மத, சாதி வேறுபாடு தோன்றக் காரணமான மனப்பான்மையை மாற்றுகிற வகையில் மரக்கறி உணவு விருதி என்றிருந்தால்போதும். “சைவ” முதலான மதசாதி பெயர் தேவையில்லை, கூடாது என்று நான் குறிப்பிட்டேன்.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : ஸர். பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், சைவரின் என்று ஒரு ஜாதி தனியாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஹோட்டல்களில் தயாரிக்கப்படும் உணவு சைவ உணவு என்பதை குறிப்பிடுவதற்காகத்தான் சைவர்கள் ஹோட்டல் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதல்லாமல் சைவர்கள் என்ற ஒரு ஜாதி தனியாக உண்டா என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நோக்கத்திற்கு புறம்பான விஷயங்களைப்பற்றி பேச விரும்பவில்லை. இந்த மசோதாவின் முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு சில உரிமைகள் வழங்க வேண்டுமென்பதுதான். அடுத்தபடியாக எல்லா ஹோட்டல்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதில் சில ஹோட்டல்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக ஹோட்டல் தொழிலாளர்களாக எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை கணக்கெடுக்க வேண்டும் என்பதை தெரிந்துதான் எல்லா ஹோட்டல்களும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மசோதாவை எடுத்து பார்க்கிறபொழுது அந்த மாதிரி அர்த்தம் கொடுக்கவில்லை என்பதை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதற்கு முன் இவை ஆலோசனை குழுவின் முன் இருந்த சமயத்திலும் இந்த மசோதாவைப் பற்றி விரிவாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இதைப்பற்றி வேறு பலரும் பல ஆலோசனைகளை சொன்னார்கள். அவ்விதம் இருந்தும் இப்போது இவ்விதம் கொண்டுவந்திருப்பதை பார்த்தால் ஏதோ போதிய அவகாசம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் இப்போது இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விரும்போது இதைப்பற்றி கூடுதலாக பரிசீலனை செய்து வேண்டிய திருத்தங்கள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இருந்தாலும் சில அம்சங்களை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இன்று நம்முடைய ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்புகளை எல்லாம் பாரக்கும் போது இம்மாதிரி சட்டங்களை

[Sri M. Kalyanasundaram]

[2nd November 1957]

கொண்டு வரும்போது மிக கவனமாக பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் சட்டம் இயற்றி இருப்பதின் கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி நம்முடைய உயர்நீதி மன்றம் கவலைப்படுவதில்லை. சட்டத்தின் ஓட்டைகளை கண்டு பிடிப்பதில் நம்முடைய நீதிபதிகள் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். நான் நீதிபதிகளைப்பற்றி குற்றம் சொல்லவில்லை. அல்லது எந்த தனிப்பட்ட நீதிபதியைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டு பேசவில்லை. சமீபத்தில் கல்கட்டுகளுக்குள் ஒரு சட்டத்தில் கூட துளை போட்டுவிட்டது என்பதை நாம் பார்த்தோம். ஆகவே நமக்கு சாத்தியப்பட்ட வரையில் இதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே இருந்து கொள்ளவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பதிவு செய்வதில் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி ஒரு விஷயத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது குடும்பத்தார்கள் நடத்தும் ஹோட்டல்களுக்கு இந்த விதி விலக்கு அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். பதிவு செய்யும் முறையில் இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள் எல்லா ஹோட்டல்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுப்போகவேண்டும் என்றிருக்க வேண்டும். ஆகிலும் ஒவ்வொரு ஹோட்டல்களையும் பதிவு செய்யும்போது அவருடைய பிள்ளைகள் எத்தனை? வேறு சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் என்ன உறவு முறை என்பதையெல்லாம் இன்ஸ்பெக்டர்கள் முன்னால் பதிவு செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் ஒரு ஏற்பாடு இருந்தால் தான் இதிலிருந்து யாரும் தப்பாமல் இருக்க முடியும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. இன்னொரு குறை என்னவென்றால் 6 மாதத்திற்கு மேல் சர்வீஸ் இருந்தால் தான், அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கவோ மற்றபடி ஏதாவது அவர்களுக்கு குறைகள் ஏற்பட்டாலும் இந்த சட்டத்தின் படி பாதுகாப்பு உண்டு என்பது. இவ்விதமிருந்தால் இது இந்த சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை முறியடித்து விடும். நண்பர் அன்புமுகன் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் ஹோட்டல்களிலே நிரந்தரமாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். 5 வருடம், 10 வருடம் தொடர்ந்து ஹோட்டல்களில் வேலைகள் செய்து கொண்டு வருகிறவர்கள் வேறு குறைவானவர்கள் தான் இருப்பார்கள். ஆகவே 6 மாதம் சர்வீஸ் வேண்டுமென்றிருந்தால் ஒரு தொழிலாளியை 5 மாதம் 29-ம் நாள் வேலைக்கு வைத்து அப்புறப்படுத்திவிட்டு வேண்டிய பொய் ரிகார்டுகளையும் வைத்துக் கொண்டு இந்த சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துவிடுவார்கள். ஆகவே 6 மாதம் சர்வீஸ் வேண்டும் என்றிருப்பதை மாற்றி 30 நாட்களோ 40 நாட்களோ வேலையில் இருந்தால் போதும் என்று சட்டம் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் இது தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கும். இதல்லாமல் ஹோட்டல் முதலாளிகள் இதை வைத்துக்கொண்டு, தொழிலாளர்களை “காஷ்வல்” லேபர்களை போன்று வேலையில் வைத்துக்கொள்வார்கள். சர்க்கார் ஸ்தாபனங்களில் கூட, என் மத்திய சர்க்காரின் ரயில்வேக்களில் 6 மாதம் வேலைக்கு வைத்து விட்டு அதன் பின்னால் பிரித்து விட்டு திரும்பியும், “காஷ்வல் லேபர்” களாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஸ் டிரான்ஸ்போர்டிங், சமீபத்தில் நாங்கள் கிளர்ச்சி செய்திருந்த வரையிலும் காஷ்வல் தொழிலாளர்களாகவே வைத்திருந்தார்கள். இந்த முறையையே தனிப்பட்டவர்களும் கையாளுவார்கள். இன்னும் இது போன்ற சில குறைகளும் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் செலக்ட் கமிட்டி சரியான விதத்தில் விரிவாக பரிசீலனை செய்யும் என்றும் நம்புகிறேன். செலக்ட் கமிட்டிக்கு கொஞ்சம் சிரமம் ஏற்பட்டாலும் இதை நன்றாக பரிசீலித்து வேண்டிய முடிவுகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற பகுதிகளில் அதாவது முனிசிபல் நகரங்களிலும் மற்றபடி தொழில் சங்க பிரதிநிதிகளும் இதில் சாட்சியங்கள் கொடுப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அவைகளை எல்லாம் இந்த செலக்ட் கமிட்டி ஆலோசனை செய்து தக்க முடிவு எடுத்து அதில் தக்க மாறுதல்கள் செய்து அதன் பின் திரும்பவும் இந்த சபை முன் கொண்டு வரவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர், நான் இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரணை செய்தபோது இதற்கென்றுள்ள செலக்ட் கமிட்டியின் 15 அங்கத்தினர்களின் பெயர்களை குறிப்பிட்டேன். இந்த

2nd November 1957] [Sri R. Venkataraman]

விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது அதில் அதிக மெம்பர்கள் அக்கரை காட்டியிருப்பதின் காரணமாக அவர்களுடைய ஆலோசனை நமக்கு அதிக உபயோகமாக இருக்கும் என்று நம்பி இந்த செலக்ட் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்கள் 15 என்றிருப்பதை 19 நபர்களாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற நான்கு நபர்களின் பெயரை வாசிக்கிறேன். அதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீ. கே. அன்பழகன், ஸ்ரீ. கே. வினாயகம், ஸ்ரீ. டி. ஆர். ராமமிருத தொண்டமான், ஸ்ரீ. கே. சட்டநாத கரையாளர். இவ்விதமாக நான்கு பேர்களையும் சேர்த்து 19 அங்கத்தினர்களாக செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹோட்டல்களுக்கு பெயர் வைக்கப்படுவதைப்பற்றி ஒரு பெரிய விவாதம் நடந்தது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஆரியனோ திராவிடனோ முஸ்லிமோ யார் தொழில் நடத்தினாலும் சரி, நாங்கள் வரையறுக்கும் எல்லா ஷரத்துகளையும் அவர்கள் கட்டாயம் அமுல் நடத்த வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை மாத்திரம்தான் நான் சொல்ல முடியும். இப்போது பிரச்சனை தொழிலாளர்களிடையே வேலையை வரையறுக்கும் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது ஆகும்; இந்தத் தொழிலில் வேறு பல பிரச்சனைகள் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், அவை இந்தப் பிரச்சனையுடன் சேர்ந்தவை அல்ல.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of information, Sir. இந்த நிலையங்கள் எந்தப் பெயர் பெற்றிருந்தாலும் அவை இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டவை என்றும், இதில் வகுப்புப் பிரச்சனை இல்லை என்றும் கருத்துப்பட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சில பெயருள்ள உணவு நிலையங்களில் சில வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களைத் தான் தொழிலாளர்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பெயரைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது. இதை அனுமதிப்பதானது தொழிலாளர்களிடையே வகுப்பு வேற்றுமைகளை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரு பொது வகுப்பினர் என்று கருத வேண்டுமாதலால் அவர்களிடையே ஜாதி மனப்பான்மை கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் இயற்றப்போகும் இச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : யார் தொழில் நடத்தினாலும் இந்த சட்டத்தை கண்டிப்பாக அமுல் நடத்தவேண்டும். அதே போல யார் எந்த ஹோட்டலில் வேலை செய்தாலும் எல்லா ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் சமமாகப் பொருந்தும். மற்றப்படி “யாரை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்? ஹோட்டல் பெயர்களில் எப்படி பட்டவைகளை நீக்கவேண்டும்?” என்ற விஷயங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது. அவைகளையும் இந்த மசோதாவில் புகுத்துவதானால், இப்போது செய்ய முயற்சிக்கும் நல்ல காரியத்தைச் செய்வதுகூட கஷ்டமாகிவிடும். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடும் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமானால்,—அவைகளுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது—அவைகளுக்காக மட்டும் வேறு சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும்.

கனம் நண்பர் ஸ்ரீ பழனிசாமி தன் பிரேரணையை கட்டாயம் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். காரணம், எவ்வளவு சீக்கிரமாக சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் விரும்புகிறார்களோ, அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான், மசோதாவை சர்க்கார் சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகையால்தான் தொழில் ஆலோசனை போர்டால் சில கருத்துக்கள் கூறப்பட்டாலும், அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து திருத்தங்கள் செய்த பிறகு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால், அவகாசம் இராது என்ற காரணத்தினால், உடனடியாக இதை சட்டசபைக்குக் கொண்டு வந்து அந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆலோசனைக் கமிட்டியில் தீர்மானம் செய்து கொள்ளலாம் என்று கருதி மசோதா இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman]

[2nd November 1957]

கனம் நண்பர் பழனிசாமி, Apprentice வைத்துக்கொள்வது சம்பந்தமான ஷரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். Apprentices-களை வைத்துக் கொண்டாலும், அவர்களையும் சட்டம் கட்டுப்படுத்தும் என்பதற்காக அந்த ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் முதலாளிகள் யாரையாவது தொழிலாளியாக வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் விஷயத்தில் சட்டப்படி நடந்துகொள்ளாமல் இருப்பார்கள்; ஏன் சட்டப்படி நடக்கவில்லை என்று கேட்டால் அவர்கள் Apprentices என்று முதலாளிகள் சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகவே Apprentices என்று சொல்லப்பட்டாலும், அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம், பிராவிடண்டு பண்டு, கிராடியூட்டி போன்றவைகள் எல்லாம் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். இது தொழிலாளர்களின் வேலையை நிர்ணயம் செய்யும் சட்டம். தொழிலாளர்களின் ஊதியம் போன்றவைகளைப் பற்றியெல்லாம், தனியாக, ஏதாவது தகராறுகள் ஏற்படுமப்போது கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறது. அதே போல் கிராடியூட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்றால், எல்லா ஹோட்டல்களும் கிராடியூட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு சர்க்கார் தயாராக இல்லை. சில ஹோட்டல்களால் கொடுக்கமுடியும். சில ஹோட்டல்கள் கொடுக்கமுடியாத நிலைமையில் இருக்கலாம். எந்த இடங்களில் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடுவதன் மூலம் கிராடியூட்டி, பிராவிடண்டு பண்டு முதலியவைகள் கொடுக்கும்படி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது.

கனம் நண்பர் ஸ்ரீ வினாயகம் “ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் முறையில் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும்” என்று சொல்பவர்கள் முதலாளிகளின் நிலைமையையும் முதலாளிகளுடைய உரிமைகளையும் பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஹோட்டல் வைப்பதன் மூலமாகவே முதலாளிகளுக்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் “ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ்” படி குற்றச்சாட்டுகளை தொழிலாளர்கள் மீது செய்தால் அத்தொழிலாளர்களை அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்க முடியும். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஸஸ்பென்டு செய்கிறார்கள். பல முதலாளிகள் வரம்பில்லாமல் செய்கிறார்கள் என்பதால் இவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தின் மூலமாக முதலாளிகளுக்குப் புதிதாக எதையும் செய்யத் தேவையில்லை. “ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ்” வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களின் வேலையை நல்ல முறையில் வரையறுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் முதலாளிகளுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் பாதகமும் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படாது. என்றாலும், அவர் தானே ஒரு ஹோட்டலை நடத்தியிருப்பதாகச் சொன்னதால், அவர் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைக் கவனித்து தொழிற்சங்க அதிகாரிகளிடம் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லி, கஷ்டங்கள் இல்லாமல் நல்ல முறையில் சட்டம் செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு உதவியாக இருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் நண்பர் ஸ்ரீ சின்னதுரை, இந்த மசோதாவில், லாட்ஜிங் விடுதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார். உணவு கொடுக்காத விடுதிகளைச் சேர்ப்பது கஷ்டம். “அன்செர்வேபெட் எம்ப்ளாய்மென்ட்” என்று வரையறுக்கப்படாத வேலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை சேர்த்துக்கொண்டு வந்தால் அது சரியே தவிர, உணவு விடுதிகளாக இல்லாமல் லாட்ஜிங் விடுதிகளாக இருப்பவைகளை சேர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ அன்பழகன், வேலை நேரம் தொடர்ந்து, ஓய்வு நேரமும் சேர்ந்து, (ஸ்பெர்டாவர்) 12 மணியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அதைப்பற்றி செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, 2-3 ஷிப்டுக்கு அதிகமா வேலை இல்லாமல் இந்த 14 மணி நேரத்திற்குள்ளாவது இருக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்

2nd November 1957] [Sri R. Venkataraman]

கிறேன். முடிவாகச் சொல்லவில்லை. 15 மணிக்கு 5—6 தடவை இல்லாமல், அதாவது 3 ஷிப்டுக்கு மேல் இல்லாமல் ஏற்பாடு செய்தால் இரு தரப்பாருக்கும் கஷ்டமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் “ஸானிடேஷன்”, சுகாதாரம் ஆகியவற்றைப் பற்றி எல்லாம் மசோதாவில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. “பஸ்னிக் ஹெல்த் ஆக்ட்”-க்கு இணங்க ஹோட்டல்களை நடத்தவேண்டும். ஹோட்டல்களை நடத்துவது பற்றிய சுகாதார முறைகள் எல்லாம் அந்தச் சட்டத்தில் வந்து விடுகின்றன.

ஓய்வு நேரத்திற்கு, பெரிய ஹோட்டல்களிலுல், “ரெஸ்ட் ப்ளேஸ்” கொடுக்கவேண்டுமா என்பதை ஆலோசனைக் கமிட்டி கவனிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் சிலர் குடும்பத்தினரை வைத்துக்கொண்டு ஹோட்டல் நடத்துகிறார்கள் என்றும், அவர்கள் பின்னர் தனி ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு விட்டால் என்ன ஆகும் என்றும் கேட்டார்கள். குடும்பத்தினர்கள் மட்டும் நடத்தும் ஹோட்டல்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்குக் கிடைக்கும். ஆனால், பிறகு 2—3 ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டால் அவ்வாறு சேர்த்துக்கொண்ட பிறகு அந்த ஹோட்டல் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வந்து விடும். இப்போதுள்ள மசோதாப் படியே 30 நாட்களுக்குள் ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளவேண்டும். இதைத் திருத்தவேண்டுமென்றால் அதைப் பற்றி ஆலோசனைக் கமிட்டி யோசனை செய்யும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும், 6 மாதங்கள் வேலை செய்தவர்களுக்குத் தான் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் காரணமின்றி தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்றும் மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி அவர் ஆட்சேபம் கூறினார். இது ஷாப் சட்டத்தில் உள்ள ஷரத்து. அவர் சொல்கிறபடி 30 அல்லது 40 நாட்கள் வேலையிலிருந்தவர்கள் எல்லோருக்கும் ஷரத்து அமலாக வேண்டுமென்றால், இப்போது சொல்வதைப் போலவே அப்போதும் 29 அல்லது 30 நாட்கள் ஆனவுடன் தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டு மறுபடியும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால், தொழிலாளர்களின் நிலை இன்றைக்கு அவ்வளவு மேசமராக இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சர்வீஸ் “கட்” ஆக வேண்டுமென்பதற்காக தொழிலாளியை 2—3 நாட்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கினால்—தொழில் கோர்ட்டுக்கு வருகின்றன—தொழில் கோர்ட்டுகளில் முதலாளி செய்தது சரியா, தப்பா என்று முடிவு செய்யப் படும், சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய இடங்களில் ஸெர்வீஸ்வரில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வழி இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஸ் “டிரான்ஸ்ஸ்போர்டை” பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்குள்ள தொழிலாளிகள் “காஷி வல்” தொழிலாளர்களாக இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் அவர்களை இன்னும் பர்மனெண்டாக செய்ய வில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது “டெம்பரவரி” தொழிலாளர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தில் பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களாக “கன்பர்ம்” ஆகாமல் இருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய விதிகளின்படி தான் அவர்களை “கன்பர்ம்” பண்ணவேண்டும். “கன்பர்ம்” ஆகாத தொழிலாளர்கள் காஷுவல் தொழிலாளர்களாக இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முககியமாக அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இதற்குப் பெருவாரியாக ஆதரவு கொடுத்து இந்தச் சட்டம் சீக்கிரமாக நடை முறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

செலெக்ட் கமிட்டியின் நடைபெறும் முறைப்படி சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பல இடங்களுக்குப் போய் பார்த்து பல தொழிலாளர்களை அங்கங்கே சந்தித்து முடிவு கட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். செலெக்ட் கமிட்டி அவ்வாறு செய்வதற்குத்

[Sri R. Venkataraman] [2nd November 1957]

தேவை இல்லை. நமது விதிகளின் பிரகாரம் அந்தக் கமிட்டியை சென்னை யில் தான் கூட்டவேண்டும்., “—unless the Chairman Otherwise directs” ஆகவே இதை நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும் என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். தொழில் சங்கப் பிரதிநிதிகள் யார் யார் சாட்சியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் சந்தர்ப்பம் அளிக்கலாம். அதைப் போலவே ஹோட்டல் முதலாளிகள் யார் சாட்சியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களும் தாங்கள் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லலாம். சமீபத்தில் நடந்த சென்னை தொழிலாளர் ஆலோசனை போர்டுக்கு முதலாளிகள் பிரதிநிதிகளாக வந்திருந்தார்கள். (கனம் விரையகம் அவர்களும் கவனி க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்). அவர்களும் தங்களுக்குள்ள சில விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவற்றை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று அவர்களிடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலோசனைக் கமிட்டியும் நல்ல முறையில் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து சரியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் எல்லோரும் இதற்கு தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இப்பிரேரணையைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri Palanisamy withdrawing his amendment or pressing it?

SRI N. K. PALANISAMI : In view of the fact that the Hon. Minister has agreed to make several changes in the Bill, I withdraw the amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Madras Catering Establishments Bill, 1957, be referred to a select committee consisting of the following members :

The Hon. Sri R. Venkataraman

Sri M. William

„ M. P. Sarathy

„ V. Sankaran

„ A. R. Subbiah Mudaliar

Srimathi A. S. Ponnammal.

Sri A. E. Chandrasekara Nayagar

„ K. R. Nallasivam

„ B. K. Linga Gowder

Dr. E. P. Mathuram

Sri V. Subbiah

„ M. Mayandi Nadar

„ P. G. Karuthiruman

„ N. K. Palanisamy

„ A. Mariappan

„ K. Anbazhagan

„ K. Vinayakam

„ T. R. Ramamirtha Thondaman

„ K. Sattanatha Karayalar

with instructions to report within the last day of the first week of the next session.

The motion was put and carried.

2nd November 1957]

DEPUTY SPEAKER : Under Rule 98 (1), I nominate the Hon. Sri R. Venkataraman as Chairman of the Committee.

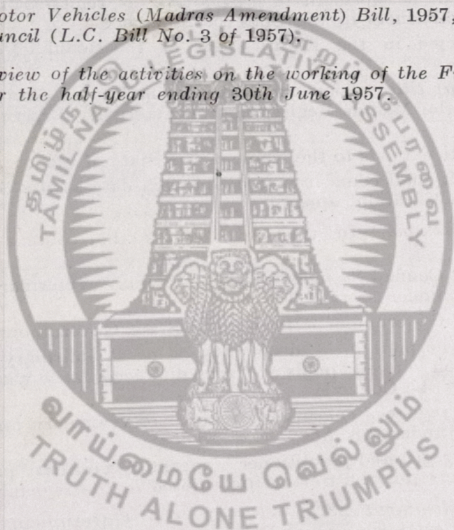
The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 4th November 1957.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

The Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1957, as passed by the Council (L.C. Bill No. 3 of 1957).

17. *Review of the activities on the working of the Fire Service Branch for the half-year ending 30th June 1957.*

[2nd November 1957]

APPENDIX.

[Vide item No. IV (2), page 107 supra.]

THE MADRAS REGISTRATION OF VETERINARY PRACTITIONERS BILL, 1957 (L.C. BILL No. 2 OF 1957).

(As passed by the Council)

A Bill to provide for the registration of Veterinary Practitioners in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the registration of Veterinary Practitioners in the State of Madras;

BE it enacted in the Eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Registration of Veterinary Practitioners Act, 1957.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) “ Council ” means the Madras Veterinary Council established under section 3;

(b) “ Government ” means the State Government;

(c) “ hospital ”, “ dispensary ” or “ infirmary ” means an institution where animals are treated in accordance with methods approved by the Council;

(d) “ register ” means the register of veterinary practitioners maintained under this Act;

(e) “ registered practitioner ” means a veterinary practitioner whose name is for the time being entered in the register.

3. *Establishment of Council.*—(1) The Government shall, by notification, establish a Council to be called the Madras Veterinary Council.

(2) The Council shall be a body corporate, shall have perpetual succession and a common seal and shall, by the said name, sue and be sued.

4. *Constitution of Council.*—(1) The Council shall consist of—

(a) four members elected by the registered practitioners from among themselves;

(b) one member elected from among themselves by the registered practitioners who are members of the Faculty of Veterinary Science of the University of Madras;

(c) one member elected from among themselves by such members of the Madras Veterinary College Council as are registered practitioners;

2nd November 1957]

(d) the Principal of the Madras Veterinary College *ex officio*; and

(e) two members nominated by the Government.

(2) In the event of the requisite number of members not being elected under any of the clauses (a), (b) and (c) of sub-section (1), the Government may fill up the vacancy or vacancies by nominating the required number of registered practitioners. Every registered practitioner so nominated shall be deemed to be a member duly elected.

(3) The President of the Council shall be elected by the members of the Council from among themselves :

Provided that for a period of three years from the date of the establishment of the Council under this Act the President shall be a person nominated by the Government and if he is not already a member of the Council, shall be *ex officio* member of the Council in addition to the members specified in sub-section (1).

(4) The election of members under sub-section (1) and of the President under sub-section (3) shall be held at such time and place and in such manner as the Council may, by regulations, prescribe :

Provided that the first election shall be held at such time and place and in such manner as the Government may, by notification, determine.

5. *Privileges of registered practitioners.*—(1) Notwithstanding anything to the contrary contained in any enactment, rule, by-law or any other provision of law, no certificate required by law to be given by a veterinary practitioner shall be valid unless it is given by a registered practitioner authorized to issue such a certificate by the orders of the Government for the time being in force.

(2) Except with the sanction of the Government, no one other than a registered practitioner shall be competent to hold an appointment as a veterinary physician, surgeon or other veterinary officer in any veterinary hospital, dispensary or infirmary which is maintained or aided by the Government or a local authority.

6. *Acts of Council not to be invalidated by disqualification, etc.*—No vacancy in the Council and no disqualification of, or defect in the election or nomination of, any member of the Council or the person presiding at a meeting shall be deemed to invalidate any act or proceeding of the Council in which such member or person has taken part.

7. *Registrar and other officers.*—(1) The Council shall appoint a Registrar who shall act as Secretary of the Council and who shall also act as Treasurer unless the Council appoints another person as Treasurer.

(2) The Council may also appoint such other officers and servants as it may deem necessary for the purposes of this Act.

[2nd November 1957]

(3) The Registrar or any other officer or servant appointed under this section shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

8. *Register*.—(1) It shall be the duty of the Registrar to keep a register of veterinary practitioners and, from time to time, to revise the register and publish it in the prescribed manner.

(2) The register shall be deemed to be a public document within the meaning of the Indian Evidence Act, 1872 (Central Act I of 1872).

(3) The name of any registered practitioner who dies or whose name is directed to be removed from the register under section 10 shall be removed from the Register. For this purpose, information regarding the death of registered practitioners shall be furnished to the Registrar by such officers, in such form and in such manner, as may be prescribed.

9. *Persons entitled to be registered*.—(1) Every person who possesses any of the qualifications specified in Schedule I shall, on payment of the prescribed fee, and furnishing to the Registrar proof of his qualification for registration, be entitled to have his name registered in the register.

(2) Every person for the time being registered under any law for the registration of veterinary practitioners in force in any other State in India shall, on payment of the prescribed fee, be entitled to have his name entered in the register if the Council has entered into an agreement with the authority administering that law for reciprocal recognition of registrations made under that law and those made under this Act.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or sub-section (2), the Council may refuse to permit the registration of any person who has been convicted of any offence which, in the opinion of the Council, implies a defect of character disentitling him to be registered or who, after an inquiry at which opportunity has been given to him to be heard in person or by pleader, has been held by the Council to have been guilty of professional misconduct.

(4) Every registration under sub-section (1) or sub-section (2) shall be in force for one year and may, on payment of the prescribed fee, be renewed from year to year.

(5) A registered practitioner may, on payment of the prescribed fee, apply for registration under a new name or in respect of any additional qualification obtained subsequent to the registration under this Act.

10. *Alteration of register by Council*.—(1) The Council may, if it sees fit, and after giving due notice to the person concerned and inquiring into his objections, if any, order that any entry in the register, which shall be proved to the satisfaction of the Council to have been fraudulently or incorrectly made or brought about, be cancelled or amended.

2nd November 1957]

(2) (i) The Council may direct the removal altogether or for a specified period from the register of the name of any registered practitioner who has been convicted of any offence which in the opinion of the Council implies a defect of character disentitling him to be registered or who, after an inquiry at which opportunity has been given to him to be heard in person or by pleader, has been held by the Council to have been guilty of professional misconduct.

(ii) The Council may also direct that any name so removed shall be restored on application made by the party and in accordance with the rules made.

(3) Any registered practitioner may make an application to the Council for the deletion of his name from the register and the Council may, on such application and subject to such rules as may be made by the Government, direct such deletion. Any such practitioner may apply for fresh registration under section 9.

11. *Jurisdiction of Civil Courts.*—No act done in the exercise of any power conferred by or under this Act on the Government or the Council or the Registrar shall be questioned in any Civil Court.

12. *Control by Government.*—If at any time it shall appear to the Government that the Council has neglected to exercise or has exceeded or abused any power conferred upon it under this Act, or has neglected to perform any duty imposed upon it by this Act, the Government may notify the particulars of such neglect, excess or abuse to the Council; and if the Council fails to remedy such neglect, excess or abuse to the Council; and if the Council fails to remedy such neglect, excess or abuse, within such time as may be fixed by the Government in this behalf, the Government may, for the purpose of remedying such neglect, excess or abuse, cause all or any of the powers and duties of the Council to be exercised and performed by such agency and for such period as the Government may think fit.

13. *Power of Council to call for information regarding efficiency of teaching and examinations.*—(1) The Council shall have power to call on the governing body or other authority of any institution referred to in Schedule II granting a degree or diploma included in Schedule I or desirous of having the degree or diploma granted by it included in the said Schedule I—

(a) to furnish such reports, returns or other information as the Council may require to enable it to judge the efficiency of the instruction given therein in veterinary science; and

(b) to provide facilities to enable any member of the Council deputed by it in this behalf, to inspect the institution at the time of teaching or at the time of examinations.

(2) If the said body or authority refuses to comply with any such demand, the Government may, upon report by the Council, direct the removal from Schedule I, or refuse to include in that Schedule, any degree or diploma granted by that institution.

[2nd November 1957]

14. *Penalty for falsely pretending to be a registered practitioner.*—Every person who falsely pretends to be a registered practitioner, whether any person is actually deceived by such pretence or not, shall, on conviction, be liable to be punished with fine which may extend to one thousand rupees.

15. *Alteration in list of qualifications mentioned in Schedule I.*—(1) The Government may, if they are satisfied on the report of the Council or otherwise, that the course of study and examinations prescribed by any college or body conferring any degree or diploma included in Schedule I are not such as to secure the possession by persons obtaining such degree or diploma of the requisite knowledge and skill for the efficient practice of their profession, by notification direct that such degree or diploma shall be removed from Schedule I by the Council and that Schedule shall thereupon be altered accordingly.

(2) The Government may, if they are satisfied, on the report of the Council or otherwise, that the course of study and examinations prescribed by any college or body conferring a degree or diploma not included in Schedule I are such as to secure the possession by persons obtaining such degree or diploma of the requisite knowledge and skill for the efficient practice of their profession, by notification, direct that such degree or diploma shall be included in Schedule I by the Council and that Schedule shall thereupon be altered accordingly.

16. *Power to make rules and regulations.*—(1) The Government may, by notification, make rules for the purpose of carrying out the provisions of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing provision, such rules may provide for—

- (a) the election of members to the Council;
- (b) the term of office of the elected and nominated members of the Council;
- (c) the circumstances in which a member of the Council shall be deemed to have vacated his office;
- (d) the procedure to be followed for filling up a vacancy when the seat of any member of the Council becomes vacant;
- (e) the election of the President of the Council or of any other person presiding over the Council, and the term of office of the President;
- (f) the procedure at meetings of the Council;
- (g) the institution, hearing and disposal of appeals, the authorities competent to hold inquiries and hear appeals and the procedure to be followed in such inquiries and appeals;
- (h) the compilation and publication of the register;
- (i) the disposal of the fees received under this Act;
- (j) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed.

2nd November 1957]

(3) The Council may, with the previous sanction of the Government, make regulations—

(a) for the convening of the meetings of the Council;

(b) for the conduct of business at such meetings;

(c) for the appointment and control, and the fixation of pay and allowances of the officers and servants referred to in section 7.

(4) All regulations made by the Council under sub-section (3) shall be published in the *Fort St. George Gazette*.

(5) The Government may, by notification, cancel any regulation.

(6) The power to make rules under this Act shall be subject to the condition of previous publication.

(7) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.

SCHEDULE I.

Qualifications.

(See sections 9, 13 and 15.)

1. Bachelors of Veterinary Science, University of Madras.
2. Graduates of the Madras Veterinary College, Madras.
3. Bachelors of Veterinary Science of the University of Bombay.
4. Graduates of the Bombay Veterinary College, Bombay.
5. Graduatee of the Punjab Veterinary College, Hissar, Punjab.
6. Licensed Veterinary Practitioners, Punjab.
7. Graduates of the Bengal Veterinary College, Calcutta.
8. Graduates of the Bihar Veterinary College, Patna.
9. Graduates of the College, of Veterinary Science and Animal Husbandry, Mathura, Uttar Pradesh.
10. Graduates of the Osmania College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Hyderabad.
11. Graduates of the Madhya Pradesh Veterinary College, Jabalpur.
12. Graduates of Veterinary Science, Assam Veterinary College, Assam.
13. Members of the Royal College of Veterinary Surgeons, London.
14. Doctors of Veterinary Medicine or Bachelors of Veterinary Science for Universities in countries of the Commonwealth other than the United Kingdom.
15. Doctors of Veterinary Medicine of Universities in the United States of America.

[2nd November 1957]

SCHEDULE II.

Veterinary institutions in the Indian Union.

(See section 13.)

1. Bengal Veterinary College, Calcutta.
2. Bihar Veterinary College, Patna.
3. Bombay Veterinary College, Parel, Bombay.
4. U.P. College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Mathura, Uttar Pradesh.
5. College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Hyderabad.
6. Veterinary College, Gauhati, Assam.
7. College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Hyderabad.
8. Madras Veterinary College, Madras.
9. Veterinary College, Jabalpur, Madhya Pradesh.

STATEMENT OF OBJECTS AND REASONS.

The need for the establishment of a Veterinary Council for the registration of veterinary practitioners on the lines of similar statutory bodies existing for the allied professions has been repeatedly urged by members of the veterinary profession. At present, there is no agency to control and regulate the practice of the profession or to maintain a register of practitioners. The Government therefore consider it necessary to undertake legislation for the purpose. The Bill gives effect to this object.

M. BHAKTAVATSALAM,
Minister-in-charge of Home.

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

Sub-clauses (1) and (2) of clause 16 empower the Government to make rules for the purpose of carrying out the provisions of the Bill when enacted, and in particular, for making provision for the election of members to the Council, the term of office of the elected and nominated members of the Council, etc.

Sub-clause (3) of clause 16 empowers the Madras Veterinary Council to make regulations with the previous sanction of the Government for convening meetings of the Council, for the conduct of business at such meetings, etc., and sub-clause (5) of clause 16 empowers the Government to cancel any such regulation.

The powers delegated are essential for carrying out the purposes of the measure and are normal in character.

2nd November 1957]

FINANCIAL MEMORANDUM.

At present there is no agency to control and regulate the practice of the veterinary profession or to maintain a register of practitioners. The Bill therefore provides for the establishment of a State Veterinary Council. The Council shall have power to appoint a Registrar and other officers and servants. Provision has been made for the maintenance of a register of Veterinary Practitioners, for the annual publication of a correct list of the names and qualifications of registered practitioners and for the holding of inquiries into alleged cases of misconduct.

2. The receipts and expenditure to Government involved in the legislation are as follows:—

EXPENDITURE.

	Cost per year.	
	Recurring.	Non-recurring.
	RS.	RS.
1 Honorarium for Registrar at Rs. 75 per mensem.	900	..
2 Pay of one clerk-cum-typist at Rs. 45—90 per mensem and special pay of Rs. 10 per mensem.	660	..
3 Pay of one peon at Rs. 18—25 per mensem.	216	..
4 Dearness allowance	480	..
5 Other compensatory allowance	144	..
6 Travelling allowance for members of council.	2,000	..
7 Furniture, equipment, etc.	..	1,500
8 Office expenses	300	..
Total ..	4,700	1,500

RECEIPTS.

	First year.	Subsequent year.
	RS.	RS.
Registration fee at Rs. 15 per registered practitioner for 500 individuals.	7,500	600
Fee for renewal at Rs. 8 per renewal ..	..	4,000
Fee for alteration of entries	100	100
	(lump sum)	(lump sum)
Total ..	7,600	4,700

Though the financial implications involved in implementing the measure are such as to indicate that the agency set up to control and regulate the practice of the veterinary profession is expected to be self-supporting, the figures furnished under receipts are only anticipatory and there is no certainty that the expectations would fully materialise eventually. For the first year, the Director has proposed the grant of Rs. 5,000 from the Government and in the subsequent years also Government grant may be necessary which can be estimated only after the working of the Council during the first year.

[2nd November 1957]

APPENDIX.

[Vide item No. IV (2), page 107 supra.]

THE MADRAS REGISTRATION OF VETERINARY PRACTITIONERS BILL, 1957 (L.C. BILL No. 2 OF 1957).

(As passed by the Council)

A Bill to provide for the registration of Veterinary Practitioners in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the registration of Veterinary Practitioners in the State of Madras;

BE it enacted in the Eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Registration of Veterinary Practitioners Act, 1957.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) “ Council ” means the Madras Veterinary Council established under section 3;

(b) “ Government ” means the State Government;

(c) “ hospital ”, “ dispensary ” or “ infirmary ” means an institution where animals are treated in accordance with methods approved by the Council;

(d) “ register ” means the register of veterinary practitioners maintained under this Act;

(e) “ registered practitioner ” means a veterinary practitioner whose name is for the time being entered in the register.

3. *Establishment of Council.*—(1) The Government shall, by notification, establish a Council to be called the Madras Veterinary Council.

(2) The Council shall be a body corporate, shall have perpetual succession and a common seal and shall, by the said name, sue and be sued.

4. *Constitution of Council.*—(1) The Council shall consist of—

(a) four members elected by the registered practitioners from among themselves;

(b) one member elected from among themselves by the registered practitioners who are members of the Faculty of Veterinary Science of the University of Madras;

(c) one member elected from among themselves by such members of the Madras Veterinary College Council as are registered practitioners;

2nd November 1957]

(d) the Principal of the Madras Veterinary College *ex officio*; and

(e) two members nominated by the Government.

(2) In the event of the requisite number of members not being elected under any of the clauses (a), (b) and (c) of sub-section (1), the Government may fill up the vacancy or vacancies by nominating the required number of registered practitioners. Every registered practitioner so nominated shall be deemed to be a member duly elected.

(3) The President of the Council shall be elected by the members of the Council from among themselves :

Provided that for a period of three years from the date of the establishment of the Council under this Act the President shall be a person nominated by the Government and if he is not already a member of the Council, shall be *ex officio* member of the Council in addition to the members specified in sub-section (1).

(4) The election of members under sub-section (1) and of the President under sub-section (3) shall be held at such time and place and in such manner as the Council may, by regulations, prescribe :

Provided that the first election shall be held at such time and place and in such manner as the Government may, by notification, determine.

5. *Privileges of registered practitioners.*—(1) Notwithstanding anything to the contrary contained in any enactment, rule, by-law or any other provision of law, no certificate required by law to be given by a veterinary practitioner shall be valid unless it is given by a registered practitioner authorized to issue such a certificate by the orders of the Government for the time being in force.

(2) Except with the sanction of the Government, no one other than a registered practitioner shall be competent to hold an appointment as a veterinary physician, surgeon or other veterinary officer in any veterinary hospital, dispensary or infirmary which is maintained or aided by the Government or a local authority.

6. *Acts of Council not to be invalidated by disqualification, etc.*—No vacancy in the Council and no disqualification of, or defect in the election or nomination of, any member of the Council or the person presiding at a meeting shall be deemed to invalidate any act or proceeding of the Council in which such member or person has taken part.

7. *Registrar and other officers.*—(1) The Council shall appoint a Registrar who shall act as Secretary of the Council and who shall also act as Treasurer unless the Council appoints another person as Treasurer.

(2) The Council may also appoint such other officers and servants as it may deem necessary for the purposes of this Act.

[2nd November 1957]

(3) The Registrar or any other officer or servant appointed under this section shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

8. *Register*.—(1) It shall be the duty of the Registrar to keep a register of veterinary practitioners and, from time to time, to revise the register and publish it in the prescribed manner.

(2) The register shall be deemed to be a public document within the meaning of the Indian Evidence Act, 1872 (Central Act I of 1872).

(3) The name of any registered practitioner who dies or whose name is directed to be removed from the register under section 10 shall be removed from the Register. For this purpose, information regarding the death of registered practitioners shall be furnished to the Registrar by such officers, in such form and in such manner, as may be prescribed.

9. *Persons entitled to be registered*.—(1) Every person who possesses any of the qualifications specified in Schedule I shall, on payment of the prescribed fee, and furnishing to the Registrar proof of his qualification for registration, be entitled to have his name registered in the register.

(2) Every person for the time being registered under any law for the registration of veterinary practitioners in force in any other State in India shall, on payment of the prescribed fee, be entitled to have his name entered in the register if the Council has entered into an agreement with the authority administering that law for reciprocal recognition of registrations made under that law and those made under this Act.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or sub-section (2), the Council may refuse to permit the registration of any person who has been convicted of any offence which, in the opinion of the Council, implies a defect of character disentitling him to be registered or who, after an inquiry at which opportunity has been given to him to be heard in person or by pleader, has been held by the Council to have been guilty of professional misconduct.

(4) Every registration under sub-section (1) or sub-section (2) shall be in force for one year and may, on payment of the prescribed fee, be renewed from year to year.

(5) A registered practitioner may, on payment of the prescribed fee, apply for registration under a new name or in respect of any additional qualification obtained subsequent to the registration under this Act.

10. *Alteration of register by Council*.—(1) The Council may, if it sees fit, and after giving due notice to the person concerned and inquiring into his objections, if any, order that any entry in the register, which shall be proved to the satisfaction of the Council to have been fraudulently or incorrectly made or brought about, be cancelled or amended.

2nd November 1957]

(2) (i) The Council may direct the removal altogether or for a specified period from the register of the name of any registered practitioner who has been convicted of any offence which in the opinion of the Council implies a defect of character disentitling him to be registered or who, after an inquiry at which opportunity has been given to him to be heard in person or by pleader, has been held by the Council to have been guilty of professional misconduct.

(ii) The Council may also direct that any name so removed shall be restored on application made by the party and in accordance with the rules made.

(3) Any registered practitioner may make an application to the Council for the deletion of his name from the register and the Council may, on such application and subject to such rules as may be made by the Government, direct such deletion. Any such practitioner may apply for fresh registration under section 9.

11. *Jurisdiction of Civil Courts.*—No act done in the exercise of any power conferred by or under this Act on the Government or the Council or the Registrar shall be questioned in any Civil Court.

12. *Control by Government.*—If at any time it shall appear to the Government that the Council has neglected to exercise or has exceeded or abused any power conferred upon it under this Act, or has neglected to perform any duty imposed upon it by this Act, the Government may notify the particulars of such neglect, excess or abuse to the Council; and if the Council fails to remedy such neglect, excess or abuse to the Council; and if the Council fails to remedy such neglect, excess or abuse, within such time as may be fixed by the Government in this behalf, the Government may, for the purpose of remedying such neglect, excess or abuse, cause all or any of the powers and duties of the Council to be exercised and performed by such agency and for such period as the Government may think fit.

13. *Power of Council to call for information regarding efficiency of teaching and examinations.*—(1) The Council shall have power to call on the governing body or other authority of any institution referred to in Schedule II granting a degree or diploma included in Schedule I or desirous of having the degree or diploma granted by it included in the said Schedule I—

(a) to furnish such reports, returns or other information as the Council may require to enable it to judge the efficiency of the instruction given therein in veterinary science; and

(b) to provide facilities to enable any member of the Council deputed by it in this behalf, to inspect the institution at the time of teaching or at the time of examinations.

(2) If the said body or authority refuses to comply with any such demand, the Government may, upon report by the Council, direct the removal from Schedule I, or refuse to include in that Schedule, any degree or diploma granted by that institution.

[2nd November 1957]

14. *Penalty for falsely pretending to be a registered practitioner.*—Every person who falsely pretends to be a registered practitioner, whether any person is actually deceived by such pretence or not, shall, on conviction, be liable to be punished with fine which may extend to one thousand rupees.

15. *Alteration in list of qualifications mentioned in Schedule I.*—(1) The Government may, if they are satisfied on the report of the Council or otherwise, that the course of study and examinations prescribed by any college or body conferring any degree or diploma included in Schedule I are not such as to secure the possession by persons obtaining such degree or diploma of the requisite knowledge and skill for the efficient practice of their profession, by notification direct that such degree or diploma shall be removed from Schedule I by the Council and that Schedule shall thereupon be altered accordingly.

(2) The Government may, if they are satisfied, on the report of the Council or otherwise, that the course of study and examinations prescribed by any college or body conferring a degree or diploma not included in Schedule I are such as to secure the possession by persons obtaining such degree or diploma of the requisite knowledge and skill for the efficient practice of their profession, by notification, direct that such degree or diploma shall be included in Schedule I by the Council and that Schedule shall thereupon be altered accordingly.

16. *Power to make rules and regulations.*—(1) The Government may, by notification, make rules for the purpose of carrying out the provisions of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing provision, such rules may provide for—

- (a) the election of members to the Council;
- (b) the term of office of the elected and nominated members of the Council;
- (c) the circumstances in which a member of the Council shall be deemed to have vacated his office;
- (d) the procedure to be followed for filling up a vacancy when the seat of any member of the Council becomes vacant;
- (e) the election of the President of the Council or of any other person presiding over the Council, and the term of office of the President;
- (f) the procedure at meetings of the Council;
- (g) the institution, hearing and disposal of appeals, the authorities competent to hold inquiries and hear appeals and the procedure to be followed in such inquiries and appeals;
- (h) the compilation and publication of the register;
- (i) the disposal of the fees received under this Act;
- (j) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed.

2nd November 1957]

(3) The Council may, with the previous sanction of the Government, make regulations—

(a) for the convening of the meetings of the Council;

(b) for the conduct of business at such meetings;

(c) for the appointment and control, and the fixation of pay and allowances of the officers and servants referred to in section 7.

(4) All regulations made by the Council under sub-section (3) shall be published in the *Fort St. George Gazette*.

(5) The Government may, by notification, cancel any regulation.

(6) The power to make rules under this Act shall be subject to the condition of previous publication.

(7) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.

SCHEDULE I.

Qualifications.

(See sections 9, 13 and 15.)

1. Bachelors of Veterinary Science, University of Madras.
2. Graduates of the Madras Veterinary College, Madras.
3. Bachelors of Veterinary Science of the University of Bombay.
4. Graduates of the Bombay Veterinary College, Bombay.
5. Graduatee of the Punjab Veterinary College, Hissar, Punjab.
6. Licensed Veterinary Practitioners, Punjab.
7. Graduates of the Bengal Veterinary College, Calcutta.
8. Graduates of the Bihar Veterinary College, Patna.
9. Graduates of the College, of Veterinary Science and Animal Husbandry, Mathura, Uttar Pradesh.
10. Graduates of the Osmania College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Hyderabad.
11. Graduates of the Madhya Pradesh Veterinary College, Jabalpur.
12. Graduates of Veterinary Science, Assam Veterinary College, Assam.
13. Members of the Royal College of Veterinary Surgeons, London.
14. Doctors of Veterinary Medicine or Bachelors of Veterinary Science for Universities in countries of the Commonwealth other than the United Kingdom.
15. Doctors of Veterinary Medicine of Universities in the United States of America.

[2nd November 1957]

SCHEDULE II.

Veterinary institutions in the Indian Union.

(See section 13.)

1. Bengal Veterinary College, Calcutta.
2. Bihar Veterinary College, Patna.
3. Bombay Veterinary College, Parel, Bombay.
4. U.P. College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Mathura, Uttar Pradesh.
5. College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Hyderabad.
6. Veterinary College, Gauthi, Assam.
7. College of Veterinary Science and Animal Husbandry, Hyderabad.
8. Madras Veterinary College, Madras.
9. Veterinary College, Jabalpur, Madhya Pradesh.

STATEMENT OF OBJECTS AND REASONS.

The need for the establishment of a Veterinary Council for the registration of veterinary practitioners on the lines of similar statutory bodies existing for the allied professions has been repeatedly urged by members of the veterinary profession. At present, there is no agency to control and regulate the practice of the profession or to maintain a register of practitioners. The Government therefore consider it necessary to undertake legislation for the purpose. The Bill gives effect to this object.

M. BHAKTAVATSALAM,
Minister-in-charge of Home.

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

Sub-clauses (1) and (2) of clause 16 empower the Government to make rules for the purpose of carrying out the provisions of the Bill when enacted, and in particular, for making provision for the election of members to the Council, the term of office of the elected and nominated members of the Council, etc.

Sub-clause (3) of clause 16 empowers the Madras Veterinary Council to make regulations with the previous sanction of the Government for convening meetings of the Council, for the conduct of business at such meetings, etc., and sub-clause (5) of clause 16 empowers the Government to cancel any such regulation.

The powers delegated are essential for carrying out the purposes of the measure and are normal in character.

2nd November 1957]

FINANCIAL MEMORANDUM.

At present there is no agency to control and regulate the practice of the veterinary profession or to maintain a register of practitioners. The Bill therefore provides for the establishment of a State Veterinary Council. The Council shall have power to appoint a Registrar and other officers and servants. Provision has been made for the maintenance of a register of Veterinary Practitioners, for the annual publication of a correct list of the names and qualifications of registered practitioners and for the holding of inquiries into alleged cases of misconduct.

2. The receipts and expenditure to Government involved in the legislation are as follows:—

EXPENDITURE.

	Cost per year.	
	Recurring.	Non-recurring.
	RS.	RS.
1 Honorarium for Registrar at Rs. 75 per mensem.	900	..
2 Pay of one clerk-cum-typist at Rs. 45—90 per mensem and special pay of Rs. 10 per mensem.	660	..
3 Pay of one peon at Rs. 18—25 per mensem.	216	..
4 Dearness allowance	480	..
5 Other compensatory allowance	144	..
6 Travelling allowance for members of council.	2,000	..
7 Furniture, equipment, etc.	..	1,500
8 Office expenses	300	..
Total ..	4,700	1,500

RECEIPTS.

	First year.	Subsequent year.
	RS.	RS.
Registration fee at Rs. 15 per registered practitioner for 500 individuals.	7,500	600
Fee for renewal at Rs. 8 per renewal ..	..	4,000
Fee for alteration of entries	100	100
	(lump sum)	(lump sum)
Total ..	7,600	4,700

Though the financial implications involved in implementing the measure are such as to indicate that the agency set up to control and regulate the practice of the veterinary profession is expected to be self-supporting, the figures furnished under receipts are only anticipatory and there is no certainty that the expectations would fully materialise eventually. For the first year, the Director has proposed the grant of Rs. 5,000 from the Government and in the subsequent years also Government grant may be necessary which can be estimated only after the working of the Council during the first year.